

”Surullista, sillä olisi hyvä, että tämä paikka jaksaisi elää.” –
Tutkimus pienten kuntien nuorten kotiseutuidentiteetistä

Eeva Saarinen
op. nro. 80500
Aluetiede

Pro Gradu- tutkielma
Tampereen yliopisto
Yhdyskuntatieteiden laitos

TIIVISTELMÄ

Tampereen yliopisto/Yhdyskuntatieteiden laitos

SAARINEN, EEVA: Tutkimus pienten kuntien nuorten kotiseutuidentiteetistä

Aluetieteen pro gradu-tutkielma, 86 sivua+ 24 liitesivua

tammikuu 2009

Tämä kvantitatiivinen tutkimus tarkastelee nuorten identifioitumista omaan kuntaansa. Tutkimuksessa vertaillaan taajaan asutun ja maaseutumaisen kunnan nuorten kotiseutuidentiteettien rakentumista.

Tutkimuskunniksi valittiin taajaan asuttu kunta Keuruu ja maaseutumainen kunta Virrat. Keuruu ja Virrat ovat naapuruskuntia keskellä Suomea. Paikallisidentiteetti määräytyy usein sen paikan mukaan, missä yksilö on viettänyt lapsuutensa ja nuoruutensa. Tutkimuksen kohdejoukoksi valittiinkin peruskoulun viimeistä luokkaa käyvät nuoret, jotka mahdollisesti tulevat vaihtamaan asuinpaikkakuntaansa lähitulevaisuudessa.

Tutkimuksen aineisto kerättiin lomakehaastatteluilla Keuruun keskustaajaman yläasteen ja Virtain kunnan yhdeksäsluokkalaisilta. Aineisto syötettiin SPSS -tilasto-ohjelmaan ja se analysoitiin tarkastelemalla suoria jakaumia ja tekemällä luokiteltujen muuttujien välistä riippuvuustestausta.

Tutkimuksen perusteella pienten kuntien nuorilla on vahva kiintymys kaupunkiinsa. Vaikka kaikista tutkimuksen kohdehenkilöstä jopa yli 93 % aikoo muuttaa nykyiseltä kotipaikkakunnaltaan jossain vaiheessa pois, nuoret ovat asuinalueellaan tyytyväisiä elämäänsä ja he kokevat nykyisen asuinpaikkakuntansa hyväksi paikaksi asua ja elää.

Tämän tutkimuksessa selvisi, että taajaan asutun kunnan nuorella on maaseutumaisen kunnan nuorta vahvempi kotiseutuidentiteetti. Virtolaiset nuoret ovat halukkaampia muuttamaan nopeammassa tahdissa pois kotiseudultaan sekä takaisinmuuttohalukkuus nykyiselle asuinpaikkakunnalle on pienempi kuin Keuruun aineistossa. Keuruulaiset kokivat asuinseutunsa useammin kotiseudukseen kuin virtolaiset. Vahvimmin asuinpaikkakuntaansa olivat identifioituneet nuoret Keuruulaiset miehet. Keuruulaiset miehet ovat naisia haluttomampia muuttamaan kotiseudultaan ja näkevät Keuruun selvästi parempana paikkana asua ja elää kuin naiset. Tutkimuksen kannalta oleelliseen osaan nousi myös nuorisotoiminta, sillä se toi rikkaan pohjan tutkimusten tulosten tulkintaan.

Avainsanat: Kotiseutuidentiteetti, paikallisidentiteetti, imago, koti, sukupuoli, nuoret, Keuruu, Virrat, SPSS -tilastointi-ohjelma.

SUMMARY

The University of Tampere

Department of regional studies

SAARINEN, EEVA: Study of regional identity of the young people in small municipalities

Master's thesis of regional studies, 86 pages+ 24 appendix pages

January 2009

The aim of this research was to compare the development of young's identification to their own municipality between two nearby municipality in the middle of Finland with different density of population: Keuruu and Virrat.

The Research Method was quantitative. The research materials were collected by form interview. 105 Keuruu's ninth graders and 73 Virrat's ninth graders filled the questionnaire. The reasons of the sample's choice are that regional identity is often determined by the place where people spent their childhood and there are new opportunities in the bigger cities after the comprehensive school. The results were analysed by using the SPSS- program.

The hypothesis of the research are supported by the Lähteenmaas (2005) study about small municipality in the eastern part of Finland. The interpretation guidelines of the results come from Jukarainen's ja Tuhkunen's (2004) ideas about identity and image.

This study shows that the young people of small municipalities have strong affective connection with the city where they live in. It is also shown that they are pleased with their life in their current home area and they feel that their home municipality is good place to live in. At the same time, the 93 % of them are going to move.

This study also shows that the young people of densely populated municipality has stronger regional identity than the young people of country-like municipality. The young population of Virrat is more likely to move more quickly from their home city and they are also less willing to move back to their home city than the young population of Keuruu. The young people of Keuruu also saw their residential area more as a home than the young people of Virrat. The young men of Keuruu have the strongest regional identity of this study. The young men of Keuruu are more likely and also more willing to live longer in Keuruu and they

also see Keuruu as a better place to live than the young women in Keuruu.

It can also be said that the youth action were essential part of the study's interpretation. By improving the youth action, the living conditions of the young people is also improved.

Keywords: regional identity, image, home, sex, young people, Keuruu, Virrat, SPSS- program.

SISÄLLYS

SISÄLLYS

JOHDANTO	1
1 TUTKIMUKSEN LÄHTÖKOHDAT	6
1.1 Tutkimuksen kohteet	6
1.2 Otosryhmä ja keskeiset käsitteet	10
1.3 Tutkimuksen realibilitetti ja validius	12
1.4 Tutkimusongelmat ja hypoteesit	12
2 PIENET KUNNAT	15
2.1 Pienten kuntien tulevaisuus	15
2.2 Keuruun väestönkehitys	17
2.3 Virtain väestönkehitys	20
3 IDENTITEETISTÄ IMAGOON JA PAIKKAAN	23
3.1 Imago	23
3.2 Paikallisuus	26
3.3 Kotiseutuidentiteetti	29
4 KOTI JA SUKUPUOLI	34
5 KOHDEKUNTIEN NUORET	36
5.1 Keuruulaiset yhdeksäsluokkalaiset tutkimuskohteena	36
5.2 Virtolaiset yhdeksäsluokkalaiset tutkimuskohteena	38
6 NUORTEN MUUTTOAIKEET JA SYYT	43
6.1 Keuruulaiset nuoret	44
6.2 Virtolaiset nuoret	51
7 NUORTEN TYYTYVÄISYYS ELÄMÄÄNSÄ	57
7.1 Elämää Keuruulla	57
7.2 Elämää Virroilla	63
8 TAAJAN ASUTUN JA MAASEUTUMAISEN KUNNAN NUORTEN KOTISEUTUIDENTITEETTIEN RAKENTUMINEN	68
8 LOPUKSI	77
LÄHTEET	80
LIITTEET	87
Liite 1. Kyselylomake, Keuruu	
Liite 2. Kyselylomake, Virrat	
Liite 3. Lupalappu tutkimukseen osallistumiseen, Virrat	
Liite 4. Ohjeistus luokanohjaajille, Virrat	
OHJEISTUS LUOKANOHAJAJILLE	
Liite 5. Taulukot 1-12	

JOHDANTO

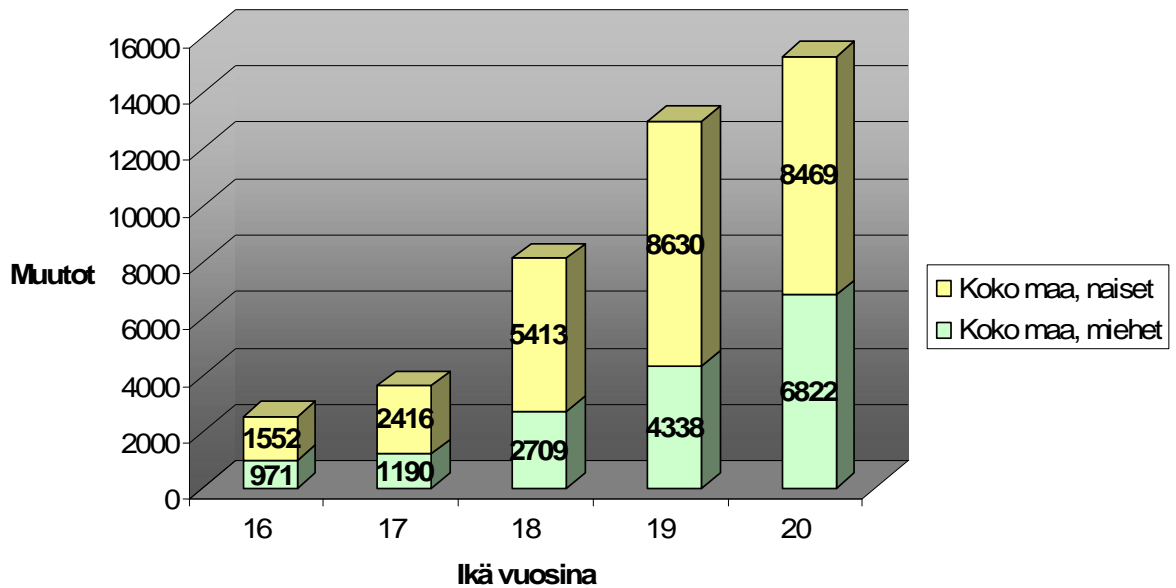
Suomessa vuoden 2007 alussa kuntien määrä oli 416, kun vielä 1997 kuntia oli 452 kappaletta. Kymmenessä vuodessa kuntien määrä on siis vähentynyt 36 yksiköllä. Edellisen kerran näin suuri kuntien lukumäärän lasku on tapahtunut vuosien 1967–1977 välillä. Tällöin kuntien määrä väheni 537:stä 464:ään. (Kuntaliitto, Tilastot) Vuoden 2009 alusta kuntien määrä vähenee kuitenkin 348 kuntaan. Muutos vuoden 2008 lukumaan (415) on jopa 67 kuntaa. Kuntaliitoksia tapahtuu 1.1.2009 yhteensä 32, joissa mukana on yhteensä 99 kuntaa. (Valtiovarainministeriö, julkaisut ja asiakirjat)

Suomen kuntarakenne on siis muuttumassa ensi vuoden alusta laajasti ja yhteistyöt kuntien välillä lisääntyvät. Pienet kunnat kokevatkin muuttotappiota suurten kasvukeskusten ja niitä ympäröivien muuttovoittoalueiden vetäessä ihmisiä puoleensa. Yhdistyvät kunnat ovatkin useimmiten pieniä, jotka yrittävät taata elinvoimaisuutensa liittyen suurempaan vetovoimaisempaan kuntaan tai hakemalla tukea toimintaansa toisesta pienestä kunnasta.

Myös pienten kuntien ikärakenteessa tapahtuu seuraavien kahdenkymmenen vuoden aikana merkittäviä muutoksia. Koko maassa vanhuksien määrä kasvaa ja työikäisten kansalaisten määrä vähenee. Pienissä kunnissa, suurten kasvukeskusten vetäessä nuoria puoleensa mm. opiskelupaikkojen ja palveluiden avulla, vanhuksien ja nuorten välinen huoltosuhde kasvaa entisestään. Varsinkin nuorten muutto on lisääntynyt viime vuosina. 15–24-vuotiaiden muutot ovatkin kaksinkertaistuneet noin kymmenessä vuodessa (Kuntaliitto, Rakennemuutoskatsaus 2006, 4–39). Vuonna 1991 tilastokeskuksen Altika- aluetietokannan mukaan vuonna 1991 maan sisällä muutti yhteensä 1051 suomalaista 15-vuotiasta. Vuonna 2006 samainen luku oli 1665. Kaikissa ikäluokissa muuttojen määrä on kasvanut selvästi vuosien 1991 ja 2006 välillä. 20-vuotiaiden muutot ovat lisääntyneet kyseisten vuosien välillä 6 433:sta jopa 15 291:teen. (Tilastokeskus, Altika- aluetietokanta)

Aikaisemmissa tutkimuksissa suomalaisten on todettu identifioituvan vahvasti juuri kuntatasoon (mm. Kivelä & Vesikansa 1970; Paasi 1986), koska kunta on jokapäiväisen elämän kannalta konkreettisin alueyksikkö Suomessa (Paasi, 1998, 186). On kuitenkin perusteltua pohtia, onko perinteinen asuinpaikkaan kiinnittyminen ja kuntatasoon identifioituminen menettänyt merkitystään erityisesti nuorten kohdalla. Varsinkin nuorilla lisääntyneet muutot Suomen sisäisesti vaikuttavat vahvasti kotiseutuidentiteetin syntyyn. Onkin todettu, mitä vähemmän liikkuvuutta on, sitä enemmän ja todennäköisemmin yksilö kiinnittyy asuinalueeseensa (Aarnio, 1999, 13). Liikkuvuuden lisääntyttä myös alueeseen samaistuminen ja kotiseutuidentiteetin rakentuminen hankaloituu. Voimakas muuttoliike höllentää niin historiallisia kuin sosiaalisia siteitä asuinpaikkaan (Aarnio, 1999, 14). Erityisesti sosiologian, psykologian ja maantieteen tutkijat ovat olleet kiinnostuneita paikkatunteesta ja kodin kokemista yleisesti.

Kuviosta 1 nähdään nuorten muutot Suomessa 16–20-vuotiaina. Kuvion aineisto on hankittu Altika- aluetietokannasta 24.4.2008 ja aineistoa on analysoitu Microsoft Exelin avulla. Kuviosta nähdään selkeästi nuorten muuttohalukkuuden olevan yhteydessä myös sukupuoleen. Naiset muuttavat nuorina miehiä useammin. Tämän tiedon pohjalta oli mielenkiintoista tutkia juuri nuorten identifioitumista erilaisiin alueisiin ja pohtia onko sukupuolella merkitystä muuttohalukkuuteen alueelta ja vaikuttaako siihen sukupuolten erilaiset sidokset kotiseutuunsa.

Kuvio 1. Nuorten muuttoliike Suomessa vuonna 2006

Ympäristön kokemiseen ja paikallistunteen syntymiseen vaikuttavatkin nykyään useammat tekijät kuin aikaisemmin. Aikaisemmin nuoren tulevaisuus oli paljolti sidottu hänen sosiaaliseen taustaansa. (Kurikka, 1996, 6) Nykyään nuoren on rakennettava itse suhde ympäristöönsä ja itseensä, kun ennen vanhaan se annettiin valmiina; Lapset jatkoivat vanhempien elämänuraa enempää kyselemättä, poika astui isän saappaisiin ja tyttö äidin esiliinaan. Nuorten tulevaisuus olikin ennalta määriteltyä. (Relander, 1998, 29)

Nykynuoren elämään puolestaan vaikuttavat perheen ohella voimakkaasti myös koulu, kaupunkimainen elämänmuoto, vapaa-ajan harrastukset, kuluttaminen, eri mediat sekä kansainvälistyminen. Nykynuorella on paljon aikaisempia sukupolvia enemmän valinnanvaraa ja mahdollisuuksia omaa elämäänsä koskevissa asioissa. (Kurikka, 1996, 6) Kun aikaisemmin tukeuduttiin muuttumattomaan ympäristöön ja perinteisiin, niin nyky-yhteiskunnassa muutos on ainut pysyvä ja pyrittävä asia. Yksilön identiteetin rakentumista hankaloittavatkin nykyään juuri mahdollisuuksien runsaus ja ns. elämismaailman pirstoutuneisuus (Kurikka, 1996, 6).

On mielenkiintoista tutkia nuorten kotiseutuidentiteettiä ja erityisesti sen rakentumista, koska myös tietoliikenteen kehittymisen myötä myös paikkaan kiinnittyminen on vaikeutunut. Ystävyyssuhteita voidaan rakentaa nykyään interaktiivisesti internetin ja puhelimen välityksellä. On kiintoisaa tutkia, onko nuorilla vielä kiinteä suhde omaan asuinpaikkakuntaansa ja kokevatko he kuntansa omana kotiseutunaan. Nuoret ovat pienten ja erityisesti maaseutumaisten kuntien tärkeitä tulevaisuuden rakentajia ja nuorten mielipiteet ja ajatukset omasta kunnastaan ovatkin oleellisia kunnan tulevaisuuden kannalta.

Tämä tutkimus tarkasteleekin paikkakokemista ja tarkalleen ottaen nuorten identifioutumista omaan kuntaansa. Yhteisön merkitys on kotiseutuidentiteetin rakentumisessa tärkeä, sillä kokemukset paikoista ovat usein myös kokemuksia alueen ihmisistä (Kymäläinen, 2000, 28–38). Nuorten tutkiminen on merkityksellistä, sillä paikallisidentiteetti määräytyy hyvin usein sen yhteisön mukaan, jonka parissa yksilö on lapsuutensa ja nuoruutensa viettänyt (Mustonen, 1997, 155- 156).

Maaseutumaisten kuntien yhteisöllisyys on usein korostuneempi kuin taajaan asuttujen kuntien. Koska kotiseutuidentiteettiä vahvistaa yleisesti paikkakunnan väestön, tapahtumien ja olosuhteiden tunteminen, voidaan pienemmässä kunnassa olettaa kotiseutuidentiteetin rakentuvan nopeammin ja vahvemmin. Maisemat ovat myös yksi rakennuspilari paikkojen kokemisessa, sillä maisemat synnyttävät emotionaalisia siteitä paikkaan ja synnyttävät muistoja alueesta. Maaseutumaisella näkymällä voisikin olettaa olevan suurempi vaikutus yksilöön, kuin taajaan asutun kunnan maisemalla.

Vaikka oletan maaseutumaisen kunnan nuorella olevan taajaan asutun kunnan nuorta vahvemman kotiseutuidentiteetin, oletan muuttohalukkuuden molemmista kunnista olevan samalla tasolla. Kummallakaan tutkimuksen kohdekunnista ei ole tarjota laajaa jatkokoulutusta toisen asteen koulutuksen jälkeen. Oletan kuitenkin maaseutumaisten nuorten mahdollisten paluumuuttajien määrän olevan pienempi kuin taajaan asutussa kunnassa, sillä palveluita vaaditaan asuinpaikalta yhä enemmän ja taajaan asutun kunnan tarjoamat palvelut ovat maaseutumaisesta kunnasta oleellisesti laajemmalla ja monipuolisemmalla. Oletan lisäksi maaseutumaisen kunnan

nuoren asuvan tulevaisuudessa enemmän taajan asutussa kuin maaseutumaisessa kunnassa paremman elintason ja palveluiden vuoksi.

1 TUTKIMUKSEN LÄHTÖKOHDAT

1.1 Tutkimuksen kohteet

Tämä kvantitatiivinen lomaketutkimus tarkastelee nuorten suhtautumista omaan kotipaikkakuntaansa. On kiinnostavaa tietää, miten nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa pienen kunnan nuoret näkevät oman kotipaikkakuntansa ja kuinka tyytyväisiä he ovat tämänhetkiseen elämäntilanteeseensa. Tästä syystä tutkimuksen pääkysymykseksi muodostuikin mistä pienen kunnan nuoren kotiseutuidentiteetti koostuu ja millaiseksi se on muodostunut. Nuoret tuovat tutkimukseen mielenkiintoa, sillä nuoruus on monijakoista aikaa ja heidän oma identiteetti ja suhde ympäristöön ovat vielä alttiita muutoksille. Lapset suhtautuvat ympäristöönsä vielä käytännöllisesti ja aktiivisesti, kun taas nuori alkaa suhtautua ympäristöön aikuisen tavoin entistä hienosyisemmin ja erityisesti sosiaalisia merkityksiä korostaen (Jovero & Horelli, 2002, 16). Nuoruutta ohjaakin voimakkaasti ns. ulkovetoisuus eli ulkoisilla vaikuttimilla on suuri merkitys oman minuuden ja identiteetin rakentumisessa (Turunen, 1996, 152). On mielenkiintoista tietää, kuinka vahvaksi pienen kunnan nuoren kotiseutuidentiteetti voi muodostua. Lisäksi on mielenkiintoista tutkia, mitkä nuoret näkevät olevan pienen kunnan edut alueiden välisessä kilpailussa.

Tässä tutkimuksessa pienillä kunnilla tarkoitetaan, kuntaluokituksen mukaan rajattuja, taajaan asuttuja ja maaseutumaisia kuntia. Tilastokeskus on tehnyt tilastollisen kuntaryhmituksen taajamaväestön osuuden ja suurimman taajaman väkiluvun perusteella. Nämä kolme kuntaryhmituksen luokkaa ovat kaupunkimaiset, taajaan asutut ja maaseutumaiset kunnat. Kaupunkimaisiin kuntiin kuuluvat kunnat, joiden väestöstä vähintään 90 prosenttia asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. Taajaan asuttuihin kuntiin, joihin tässä tutkimuksessa perehdytään tarkemmin, kuuluvat kunnat joiden väestöstä vähintään 60 prosenttia, mutta alle 90 prosenttia, asuu taajamissa ja joiden suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000, mutta alle 15 000. Maaseutumaisia kuntia ovat sen sijaan kunnat joiden väestöstä alle 60 prosenttia

asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000, sekä kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 prosenttia, mutta alle 90 prosenttia, asuu taajamissa ja joiden suurimman taajaman väkiluku on alle 4 000. (Kuntaliitto, tietopankkien tilastokäsitteitä)

Itse olen muuttanut Keuruulta 16-vuotiaana opiskelemaan Tampereelle erikoislukioon. Itsestäni tuntuu, että olen juurtunut näinä kahdeksana vuotena vahvasti Tampereelle, ja näen jo Tampereen seudun vahvemmin tulevaisuuden asuinkaupunkinani kuin Keuruun. Kiinnostukseni kohdistuu nimenomaan omista juuristani johtuen Keuruun kaupunkiin. Keuruu on taajaan asuttu kunta Keski-Suomessa. Lisäksi mielenkiintoni kohdistuu Keuruun naapurikuntaan Virtain kaupunkiin, joka on asukasluvultaan selvästi Keuruuta pienempi ja kuuluu kintaluokituksen mukaan maaseutumaisiin kuntiin. Valitsin Virtain kunnan toiseksi kohdekunnaksi Keuruun läheisyyden ja maaseutumaisuuden vuoksi. Lisäksi mielenkiintoani kohotti tieto siitä, että Keuruun ja Virtain väkiluvut olivat vielä 1960-luvulla lähestulkoon samoissa lukemissa.

Tutkimuksen alueellinen tarkastelu tehdään 10 919 asukkaan Keuruun kunnasta, joka sijaitsee Keski-Suomen läänissä ja Virtain kunnasta, jonka itäraja on yhteinen Keuruun kanssa. Virroilla asukkaita on 7693 ja se on Suomen kunnista asukasluvultaan sijalla 142. Keuruu on asukasluvultaan Suomen 92. suurin kunta. Molemmat tutkimuksen tarkastelukunnista ovat siis pieniä kuntia, toisen kuuluessa taajaan asuttuihin kuntiin ja toisen maaseutumaisiin kuntiin. (Kuntaliitto, väestö).

Kuva 1. Virtain keskusta kesäkuussa 2008

Keuruu tai Virrat eivät suunnittele tällä hetkellä yhdistymistä muihin lähikuntiin. Esimerkiksi Valkealan kunta, joka on väkiluvultaan Keuruun kokoinen, on yhdistymässä neljän lähikuntansa kanssa muodostaen yhdessä 82 000 asukkaan kunnan (Valkealan kunta). Lisäksi Keuruun ja Virtojen naapuri kunta Mänttä on yhdistymässä vuoden 2009 alusta Vilppulan kanssa Mänttä-Vilppulaksi. Keuruun ja erityisesti Virtain kokoisen kunnan tulisikin mielestäni pohtia mahdollisuuksiaan kiristyvässä kilpailussa, ja punnita kuntaliitoksen toteuttamista tai yhteistoiminta-alueiden muodostamista eri osa-alueilla.

Vaikka Virrat ei ole suunnittelemassa kuntaliittymää vieruskuntien kanssa, neuvottelee se kuitenkin tällä hetkellä sopimuksesta sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden järjestämisestä Mäntän, Ruoveden ja Vilppulan kanssa. Jos sopimus tulee voimaan, on se iso asia kaikille sopimuspuolille. Aamulehti kuvaa neuvottelujen edistymisestä 28.5.2008. Virtain kaupunginhallitus on todennut yhteistyön olevan erittäin tärkeää kunnalle, mutta se haluaa vielä jatkaa neuvotteluja. Se ei ole vielä hyväksynyt sopimuksen ehtoja toisin kuin muut sopimuksen osapuolet. Vilppula, Ruovesi ja Mänttä ovat ilmaisseet jatkavansa sosiaali- ja terveydenhuollon kuntaliittymän rakentamista nykyisillä

sopimusehdoilla, vaikka Virrat ei sopimusta hyväksyisikään. Asia on edelleen auki. Yhteistoiminta-alueen tulisi Aamulehden mukaan aloittaa vuoden 2013 alussa. (Aamulehti 28.5.2008, A09)

Keuruu mainostaa itseään kehittämissyhtiö Keulinkin internetsivuilla lapsiperheiden toiveasuinpakkana. Lisäksi sivustolla mainitaan Keuruun olevan palveluiltaan ja väestöltään suurin taajama Seinäjoen, Tampereen ja Jyväskylän muodostaman kolmion sisällä. (Keulink, 2010 visio) Keuruuta on kuitenkin viime vuosina koetellut muuttotappio, kuten useita Suomen pienistä kunnista. Vuonna 2006 tappion suuruus oli 135 henkilöä (Tilastokeskus, Kuntaportaali). Varsinkin nuorten väkiluku Keuruulla on selvästi muuttunut. 2005 vuoden 15-vuotiaiden määrä on vain 61 % vuoden 1975 määrästä (Tilastokeskus, Altika- aluetietokanta).

Kuva 2. Keuruun keskusta joulukuussa 2009

Virrat mainostaa kotisivuilla alueensa sijaitsevan ”Hämeen huipulla” Länsi-Suomen läänin keskipisteessä (Virtain kaupunki, tietoja kaupungista) Virtain kunta koki vuonna 2006 muuttotappiota 13 henkilöllä (Tilastokeskus, Kuntaportaali). Vaikka luku on Keuruuta huomattavasti pienempi, ei Virtain kunnan tulevaisuus näytä Keuruuta valoisammalta. Vuonna 2005 15-vuotiaiden lukumäärä oli 61 % vuoden 1975 vastaavasta luvusta. (Tilastokeskus, Altika-alue tietokanta). Tässä tutkimuksessa tarkastellaankin nimenomaan nuorten näkemyksiä kotikunnastaan osana tulevaisuuttaan, koska nuorten muutto pienistä kunnista on lisääntynyt.

1.2 Otosryhmä ja keskeiset käsitteet

Nuorisotutkimus on poikkitieteellistä tutkimusta, jonka tieteelliset yhteydet ovat mm. kasvatustieteissä, psykologiassa, sosiologiassa ja kulttuuritutkimuksessa (Helve, 1998, 6). Tämä tutkimus onkin sisällöllisesti nuorisotutkimus, johon aluetieteellistä näkökulmaa tuo alueellinen tarkastelu kahdesta suomalaisesta kunnasta. Tutkimus on survey-tutkimus, jonka aineisto kerättiin kyselylomakkeiden (kts. Liite 1 & 2) avulla. Survey-tutkimus soveltuu erityisesti täsmällisiä tosiasiatietoja kerätessä, arvionvaraisten tosiasiatietojen hankkimiseen ja tietojen, mielipiteiden, asenteiden, arvojen ja ideologioiden selvittämiseen (Uusitalo, 2001, 92). Kyselytutkimuksessa vastaajat itse täyttävät lomakkeet ja tutkimuksen tekijä analysoi kyselyjen vastaukset ja laatii niistä tutkimusraportin (Uusitalo, 2001, 91)

Kysely tehtiin Keuruun keskustaajaman kaikille peruskoulun yhdeksäsluokkalaisilla ja Virtain kunnan kaikille yhdeksäsluokkalaisille. Keuruun kahden muun taajaman, Haapamäen ja Pihlajaveden asemakylän, yhdeksäsluokkalaisia ei haastateltu. Otosryhmä tavoitettiin sekä Keuruun että Virtain yläasteilta.

Tutkimuslupa Keuruun yläasteelle saatiin Keuruun yläasteen rehtorilta suullisesti. Kyselylomakkeet vietiin ja haettiin Keuruulta henkilökohtaisesti ja Keuruun yhdeksäsluokkalaiset täyttivät kyselylomakkeet (kts. Liite 1) ryhmänohjaajien

tunnilla marraskuussa 2007. Virtain yläasteelle tutkimuslupaa kysyttiin sivistyslautakunnalta. Lupa tutkimukselle saatiin, tietyin reunaehdoin. Oppilaiden vanhemmilta täytyi kysyä erillisellä lomakkeella (kts. Liite 3) saisiko lapsi osallistua kyselyyn. Lupalaput, ohjeet ryhmänohjaajille (kts. Liite 4) ja kyselylomakkeet lähetettiin postitse Virtain yläasteen rehtorille, joka toimitti ne eteenpäin ryhmänohjaajille ja oppilaille. Osallistumislupapaperit näkivät palautuksen jälkeen vain ryhmänohjaajat. Kyselyyn osallistumisluvan saaneet virtolaiset oppilaat täyttivät kyselylomakkeet (kts. Liite 2) keuruulaisten tavoin ryhmänohjaajien tunnilla toukokuussa 2008.

Otosryhmäksi tähän tutkimukseen valittiin peruskoulun viimeistä luokkaa käyvät nuoret, koska niin kuin pienillä kunnilla yleensä, ei myöskään Keuruulla tai Virroilla ole tarjota laajaa ammattikoulutusta peruskoulun jälkeen. Tämän lisäksi osa nuorista lähtee suorittamaan myös lukion muulle paikkakunnalle. Tutkimuksessa nuorilla tarkoitetaan juuri peruskoulun yhdeksättä luokkaa käyviä nuoria. Saatu aineisto syötettiin SPSS-tilasto-ohjelmaan. Aineisto analysoitiin tarkastelemalla suoria jakaumia ja tekemällä luokiteltujen muuttujien riippuvuustestausta.

Tutkimuksen viitekehys perustuu käsitteisiin imago, paikka, paikallisuus, yhteisöllinen identiteetti, kotiseutuidentiteetti, aluesamaistuminen ja muuttoaikeet ja -syyt. Alueen imago muokkaa vahvasti kotiseutuidentiteettiä ja vaikuttaa niin pois- kuin paluumuuttoonkin. Mielikuvat alueesta muokkaavat ja joko vahvistavat tai heikentävät kotiseutuidentiteettiä eri aikoina. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 94). Yhteisöllisen identiteetin kautta onkin tässä tutkimuksessa tarkasteltu sitä, miten nuoret ovat kiinnittyneet omiin asuinpaikkakuntiinsa. Paikat muotoutuvat subjektiivisesti, ja jokainen voi kokea saman paikan eri tavoin. Kokemukset paikoista ovat usein kokemuksia sekä materiaalisesta ympäristöstä, että kokemuksia muista ihmisistä ja yhteisöstä (Kymäläinen, 2000, 28–38).

1.3 Tutkimuksen realibilitetti ja validuus

Realibilitetti tarkoittaa mittaustuloksen toistettavuutta eli ei-sattumanvaraisuutta (Uusitalo, 2001, 84). Satunnaisvirheitä tässä tutkimuksessa voi olettaa jonkin verran olevan, sillä yhdeksäsluokkalaiset ovat vielä aikuisuuden ja lapsuuden rajamaille, eivätkä kaikki välttämättä hallitse kyselylomakkeiden täyttöä asianmukaisella tavalla. Tutkimuksen tulokset ovat kuitenkin niin selvästi jäsentyneitä, että vaikka vastaajien iästä johtuvia satunnaisvirheitä tuloksissa olettaisikin olevan, tutkimukset tulokset eivät silti muuttuisi.

Ennen kyselylomakkeiden jakoa, tehtiin yhdelle keuruulaiselle yhdeksäsluokkalaiselle esikysely, joka auttoi kysymysten täsmentämisessä. Esihaastattelun avulla pyrittiin tutkimuksen kysymysten uudelleen asetteluun yhdeksäsluokkalaisille ymmärrettävämpään muotoon. Esihaastattelun avulla vähennettiin näin virallisen tutkimuskyselyn väärinymmärrettyjen tutkimuskysymysten todennäköisyyttä.

Validiteetilla tarkoitetaan mittarin kykyä mitata juuri sitä, mitä on tarkoituskin mitata (Uusitalo, 2001, 84). Tutkimuksen validiteettiin pyrittiin tarkastelemalla laajasti aihealueen aikaisempaa tutkimuskirjallisuutta. Kotiseutuidentiteetti oli vaikea operationalisoida. Koska alueeseen kiintymistä ja erityisesti juurtumista on vaikea mitata, kotiseutuidentiteetin vahvuuksien määrittely osoittautui haastavaksi. Aikaisempi tutkimuskirjallisuus auttoi laajasti kotiseutuidentiteetin määrittelyssä ja tutkimuksen kysymykset saavuttivatkin mielestäni validiteetin.

1.4 Tutkimusongelmat ja hypoteesit

Tutkimusongelmiksi rajautuivat seuraavat kysymykset:

Pääkysymys:

- Onko maaseutumaisessa ja taajaan asutussa kunnassa eroja nuorten kotiseutuidentiteetin muodostumisessa?

Alakysymykset:

- Ovatko taajaan asutun kunnan nuoret tyytyväisempiä elämäänsä kuin maaseutumaisen kunnan?
- Mitkä ovat nuorten muuttoaikeet ja -syyt?
- Onko taajaan asutulla kunnalla vetovoimaa maaseutumaisen kunnan nuorten miettiessä lopullista asuinpaikkakuntaa?
- Onko kohdekuntien nuorten sukupuolella merkitystä kotiseutuidentiteetin vahvuuteen?

Tutkimuksen hypoteeseiksi muotoutuivat seuraavat oletukset:

- Suurimmalla osalla kohdekuntien nuorista on muuttoaikeita seuraavan viiden vuoden sisällä.
- Keuruulaiset nuoret näkevät Virtain kunnan nuoria todennäköisemmin nykyisen asuinpaikkakuntansa myös tulevaisuuden asuinseutunaan.
- Kohdekuntien nuoret ovat tyytymättömiä elämäänsä asuinpaikkakunnallaan.

Vuonna 1994 suomalaisista asui syntymäpaikkakunnallaan 45,6 %. Suuria vaihteluita alueiden välillä toki tuolloin oli, koska osassa Uudenmaan kunnissa kuntasyntyneiden määrä oli alle 20 % ja monissa maalaiskunnissa samainen luku kohosi jopa 80 %:iin. Paasin mukaan kunnassa syntyneiden suhteellinen osuus myös maalaiskunnissa on kuitenkin selvästi pienentynyt lähivuosina. Keskuksia ympäröiviin maalaiskuntiin on alkanut virrata väestöä myös muita paikkakunnilta ja 1960-luvulta alkaen koulutetun työväen tarve on myös maalaiskunnissa lisääntynyt. (Paasi, 1998, 187) Mielenkiintoista on, ovatko erityisesti pienen kunnan nuoret valmiita asumaan synnyinpaikkakunnallaan yhtä voimakkaasti kuin vuoden 1994 tilastot kertovat. Lisäksi tutkimisen arvoista on, löytyykö taajaan asutun ja maaseutumaisen kunnan nuorten välillä eroja halusta asua tulevaisuudessakin nykyisellä asuinpaikkakunnallaan.

Lähteenmaa (2005) onkin erään nuorisotyöprojektinsa yhteydessä kerännyt yhdeltä pieneltä itäsuomalaiselta paikkakunnalta kyselyaineistoa juuri nuorten muuttosuunnitelmista ja kotipaikkasuhteeseen liittyvistä asioista. Lähteenmaan

teettämän tutkimuksen mukaan tältä pieneltä paikkakunnalta 12- 18-vuotiaista nuorista yli puolet halusi muuttaa tulevaisuudessa pois paikkakunnalta. Useimmat poismuuttoa suunnittelevista nuorista ilmoittivat Lähteenmaan tutkimuksessa, etteivät he voi kuvitella palaavansa asumaan paikkakunnalle tulevaisuudessa. Lähteenmaan tutkimuksen mukaan vain noin kymmenen prosenttia vastanneista sanoi voivansa joskus palata takaisin asumaan tämänhetkiselle asuinpaikkakunnalleen. (Lähteenmaa, 2005, 58)

Ihmisten mukavuudenhalu on koko ajan kasvamassa, ja erilaisia palveluita halutaan yhä enemmän. Pienien kuntien on vaikea pärjätä kilpailussa isoja kasvukeskuksia vastaan. Keuruulla oli 15–64-vuotiaita työkäisiä 7 035 kappaletta vuoden 2005 lopussa (Kuntaliitto, aluetietopankki). Vuoteen 2030 mennessä saman luvun on Kuntaliiton mukaan arvioitu olevan 5 068 (Kuntaliitto, aluetietopankki). Eikä Virtain kunnan tilastot näytä yhtään paremmilta.

Ensimmäinen hypoteesi perustuukin juuri nuorten lisääntyvään muuttohalukkuuteen pois pienistä kunnista. Pienissä kunnissa tulleeikin tulevaisuudessa olemaan työvoimapulaa. Toinen hypoteesi perustuu ajatukseen, jonka mukaan taajaan asuttu kunta on vetovoimaisempi asuinpaikkana kuin maaseutumainen kunta erityisesti palveluidensa vuoksi. Voisinkin kuvitella, että Keuruulaiset nuoret näkevät Keuruun useammin mahdollisena tulevaisuuden asuinpaikkakuntana kuin Virtain nuoret oman asuinseutunsa. Oletan myös Virtain nuorten näkevän taajaan asutun kunnan potentiaalisempana tulevaisuuden asuinpaikkakuntaan kuin maaseutumaisen kunnan. Kolmanneksi hypoteesiksi muodostui oletus, jonka mukaan pienen kunnan nuoret ovat tyytymättömiä omaan elämäntilanteeseensa. Koska pienet kunnat ovat muuttotappioaluetta, ja varsinkin nuorten muutto pienistä kunnista on lisääntynyt, voidaan olettaa, että he ovat tyytymättömiä elämäntilanteeseensa ja hakevat parempaa elämänlaatua suurista kasvukeskuksista.

2 PIENET KUNNAT

2.1 Pienten kuntien tulevaisuus

Runsaimmillaan kuntia on Suomessa ollut yli kuusisataa. Tämä oli vuonna 1940. Vuonna 1885 Suomessa oli 496 kuntaa, ja vuonna 1997 kuntia oli 452. Vuonna 2007 kuntia oli 416 kappaletta. (Kuntaliitto, kunnat) Vuoden 2009 alusta kuntien määrä Suomessa on enää 348. Kuntaliitoksia tapahtuu 1.1.2009 yhteensä 32 kappaletta, joihin osallistuu 99 kuntaa. Kuntien määrä vähenee ensi vuoden alusta 67 yksiköllä. (Valtiovarainministeriö, julkaisut ja asiakirjat) Viimeksi näin suuri muutos kuntien lukumäärässä tapahtui vuosien 1967–1977 välillä. Tällöin kuntien määrä väheni melkein sadalla yksiköllä 537:stä 464:ään. (Kuntaliitto, Tilastot)

Pienet kunnat kohtaavat valtavia haasteita niiden yrittäessä selvitä alueiden välisessä kilpailussa. Ihmiset suuntaavat yritysten perässä yhä useammin innovatiivisille alueille, joiden nähdään tarjoavan haasteita ja mahdollisuuksia. Yliopistokaupungit ovat keränneet Suomessa suuren osan väestöstä juuri innovatiivisten ihmisten ja yritysten avulla. Innovatiivinen ympäristö houkuttelee alueelle ihmisiä, ja ihmiset houkuttelevat alueelle yrityksiä, jotka vastoin tuovat alueelle lisää uutta innovatiivista ja osaavaa työvoimaa. Muuttotappiokuntien suurin ongelma onkin juuri työmahdollisuuksien puute ja siitä johtuva työikäisen väestön poismuutto (Kantola & Kautto, 2002, 100). Väestön muuttaessa paremman elintason perässä suurempiin keskuksiin, pienten kuntien työssäkäyvän väestön kontolle tulee väestön vanhentuessa yhä suuremmat kustannukset, kun terveys- ja sosiaalipalveluita tarvitaan lisää (Kantola & Kautto, 2002, 100).

Pienessä kunnassa nähdäänkin yhdistyminen usein tarpeelliseksi, jotta aluetta voitaisiin kehittää ja sen elintasoja pitämään yllä. Yhdistyminen nähdään usein myös tarpeelliseksi, jotta alue pystyisi kilpailemaan suurten yliopistokaupunkien ja niiden vaikutusalueiden kanssa osaavasta työvoimasta. Kuntaliiton mukaan ”kuntaliitos on strateginen valinta, jolla pyritään kuntien resurssien

tehokkaampaan kohdentamiseen sekä palvelujen turvaamiseen ja kehittämiseen pitkällä aikavälillä” (Kuntaliitto, Kuntien yhdistyminen).

Jo vuonna 1987 Keski-Suomen läänin maaherra Kalevi Kivistö pohti pienten kuntien tulevaisuutta ja niiden selviämistä isojen kuntien paineessa. Kivistö arvioi jo tuolloin, etteivät pienten kuntien rahkeet riitä tulevaisuudessa. Joukko, josta luottamushenkilöt on rekrytoitava, on Kivistön mukaan pieni, eivätkä kunnan varat riitä kovinkaan monien virkamiesten palkkaamiseen. Lisäksi pientä kuntaa ei pidetä Kivistön mukaan niin arvostettuna virkapaikkana kuin isoa. Kivistö arvioi jo tuolloin, että joitakin kuntaliitoksia tapahtuu ennen 2000-lukua. (Kivistö, 1987, 19–20) Kuntaliitokset ovatkin puhuttaneet pienten kuntien viranhaltijoita Suomessa juuri viimeisimmän vuoden aikana. Kivistö kuitenkin toteaa, että elämänmuodon rakenteiden muuttuessa uusien arvojen ja työn hajauttamisen myötä pienet yksiköt voivat osoittautua hyvinkin järkeviksi ratkaisuiksi (Kivistö, 1987, 20).

Sisäasiainministeriön neuvotteleva virkamies Aulis Pöyhönen huomasi myös jo vuonna 1987 pienten kuntien tulevaisuudessa kohtaavat haasteet. Pöyhönen toteaa, että väestökeskuksia muodostuu yhä selvemmin ja ihmiset muuttavat työn, elintason, mukavuuksien ja kulttuurin perässä eri paikkakunnille, usein ensin lähikeskukseen ja siitä mahdollisesti taas eteenpäin suurempaan keskukseen. Pöyhönen oli myös huolestunut väestön ikärakenteen muutoksista ja sen kunnille aiheuttamista seurauksista. (Pöyhönen, 1987, 26)

Kuntaliiton alue- ja elinkeinokehitys – yksikön teettämän rakennemuutoskatsauksen (2006) mukaan Suomi onkin alueiden kehittymisen näkökulmasta muutostilassa. Parhaat lähtökohdat globaalissa kilpailussa on monipuolisilla ja suurilla kaupunkiseuduilla. Monipuolisuudellaan ne saavuttavat uusia kilpailuetuja nopeammin kuin pienet keskukset. (Kuntaliitto, Rakennemuutoskatsaus 2006, 1.) Nykyinen muuttoliike ei tyhjennä niinkään jo 1960-luvulla autioitunutta maaseutua, vaan nimenomaan pieniä aluekeskuksia ja taajamia, joista muutetaan työn perässä kasvukeskuksiin ja niitä ympäröiviin kehyskuntiin (Soine-Rajanummi & Saastamoinen, 2002, 124).

Suomen Kuntaliiton vuoden 2005 tulevaisuusbarometritutkimuksessa todetaankin, että tuotannon, työpaikkojen ja väestön keskittyminen kasvukeskuksiin ja niiden vaikutusalueilla oleviin kehyskuntiin tulevaisuudessa kiihtyy. Näin ollen useat pienet kunnat taantuvat ja suuret vetovoimaiset kunnat menestyvät entisestään. Tulevaisuusbarometriin vastannut kuntavastaaja totesi Suomen kuntien tulevaisuudesta seuraavaa: ”Suomi keskittyy 10- 15 kehittyvän aluekeskuksen ympärille, satunnaisia menestyviä kuntia on niiden lisäksi 50- 80 kpl ja loput kunnat näivettyvät.” (Bruun, 2005, 19)

2.2 Keuruun väestönkehitys

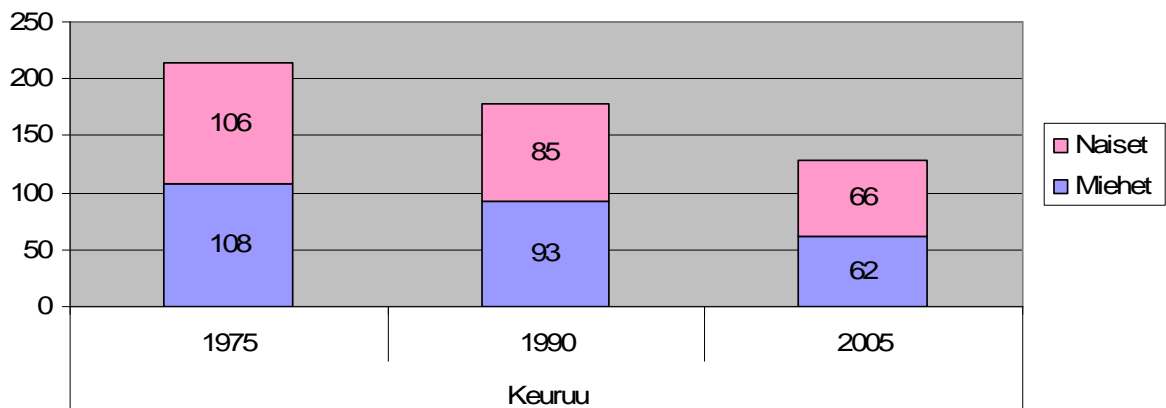
Keuruun asukasluku pysytteli vuosien 1910–1940 välisenä aikana melko tasaisesti 9 000 asukkaassa. Vuosina 1917–1939 muuttotappio Keuruulla oli yli 930 henkilöä ja näinä vuosina Keuruun kunta sai muuttovoittoa vain viitenä vuotena. 1940-luvun loppupuoliskolla muuttoliike Keuruulle kasvoi Karjalan siirtolaisten asuttamisen vuoksi. Pääasiassa siirtolaisten asuttaminen kasvatti Keuruun asukasluvun runsaasta 8 000:sta yli 11 000:een. Syntyvyys kasvatti asukaslukua samoihin aikoihin suurten ikäluokkien synnyttyä sodan jälkeen. (Vihola, 1986, 50–67)

Muuttoliike muuttui tappiolliseksi 1960-luvulla ja kunnasta muutti pois keskimäärin 51 henkeä enemmän kuin kuntaan muutti sisään. Keuruun väliluku kasvoi kuitenkin tasaisen hitaasti 1960-luvun loppupuoliskolle asti. Asukasmäärän hitaaseen kasvamiseen vaikuttivat sotien jälkeen elinkeinorakenteen muutokset. Keuruulla teollisuuteen, rakennustoimintaan ja palveluelinkeinoihin sijoittui työvoimaa. Keuruun kehitys olikin hyvin harvinaista, sillä monien Suomen kuntien väkiluku kääntyi selkeään laskuun jo 1960-luvun alkupuolella. (Vihola, 1986, 50–69) Vuonna 1969 Pihlajavesi liitettiin uudelleen emopitäjäänsä (Keuruun kaupunki, Yleistä tietoa Keuruusta).

Keuruun kunnan asukasluku on tasaantunut vuosien varrella nykyiseen 11 000:een. Keuruu on kuntien listauksessa asukasmäärän mukaan vasta sijalla

92. Tämä tarkoittaa sitä, että Suomessa oli väestörekisterikeskuksen mukaan 31.12.2007 jopa 91 Keuruuta väkiluvultaan suurempaa kuntaa. (Kuntaliitto, Väestö) Vuodenvaihteessa 2001–2002 Keuruu oli sijoitettu väestörekisterikeskuksen mukaan asukasmäärältään Suomen 86. suurimmaksi kunnaksi (Väestötietojärjestelmä, Väestörekisterikeskus, tilastot). Onkin oleellista kysyä, pysyykö Keuruu elinvoimaisena ja pystyykö se kehittymään tulevaisuudessa menestyväksi kunnaksi ja välttämään näivettymisen.

Kuviossa 2 on tarkasteltu Keuruun väkilukuja vuosina 1975, 1990 ja 2005. Aineisto kuvioon 2 on hankittu tilastokeskuksen Altika-alue-tietokannasta (17.5.2008) ja analysoitu Excel-ohjelmaa apuna käyttäen. Vuonna 1975 nuoria 15-vuotiaita keuruulaisia oli yhteensä 214, miehiä näistä 108 ja naisia 106. Vuonna 1990 nuorten 15-vuotiaiden määrä oli jo selvästi alkanut vähentyä, sillä tuona vuonna 15-vuotiaita oli yhteensä 178. Miesten määrä oli pienentynyt 15 yksilöllä vuodesta 1975 ja naisten määrä 21 yksilöllä. Kuten kuviossa 2 nähdään, vuodesta 1975 vuoteen 2005 nuorten 15-vuotiaiden määrä on Keuruulla pienentynyt lineaarisesti. Vuonna 2005 15-vuotiaita oli enää yhteensä 128 yksilöä. Miehiä näistä oli 62 ja naisia 66. Kolmessakymmenessä vuodessa vuosien 1975–2005 välillä 15-vuotiaiden määrä on vähentynyt siis 86 henkilöllä. Huomattavaa on, että prosentuaalisesti tämä merkitsee yli 40 %:n muutosta vuoden 1975 väkiluvusta. Prosentuaalinen muutos koko Keuruun väestössä Altika-tietokannan tilastoja tulkitessa on vuosina 1975–2005 jopa 13,6 %. Onkin merkittävää, että nuorten 15-vuotiaiden lukumäärä Keuruulla on pienentynyt huomattavasti nopeampaa vauhtia kuin Keuruun koko väestön lukumäärä.

Kuvio 2. Keuruun 15-vuotiaiden väkiluvun muutos vuosina 1975, 1990 ja 2005

Keuruulla oli vuonna 2005 yhteensä 386 nuoria 17–19-vuotiaita. Vuonna 2010 tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan 17–19-vuotiaita olisi Keuruulla 359, ja 2015 tämän ikäisiä nuoria olisi enää 310 kappaletta. Vuonna 2020 17–19-vuotiaita keuruulaisia olisi enää 274 kappaletta ja vuonna 2025 näitä nuoria olisi 273 henkilöä. Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan siis keuruulaisten 17–19-vuotiaiden nuorten määrä vähenee tulevina vuosina, vaikkakin määrä tasaantuu noin 270 nuoreen. (Tilastokeskus, Väestöennuste 2007 iän ja sukupuolen mukaan kunnittain)

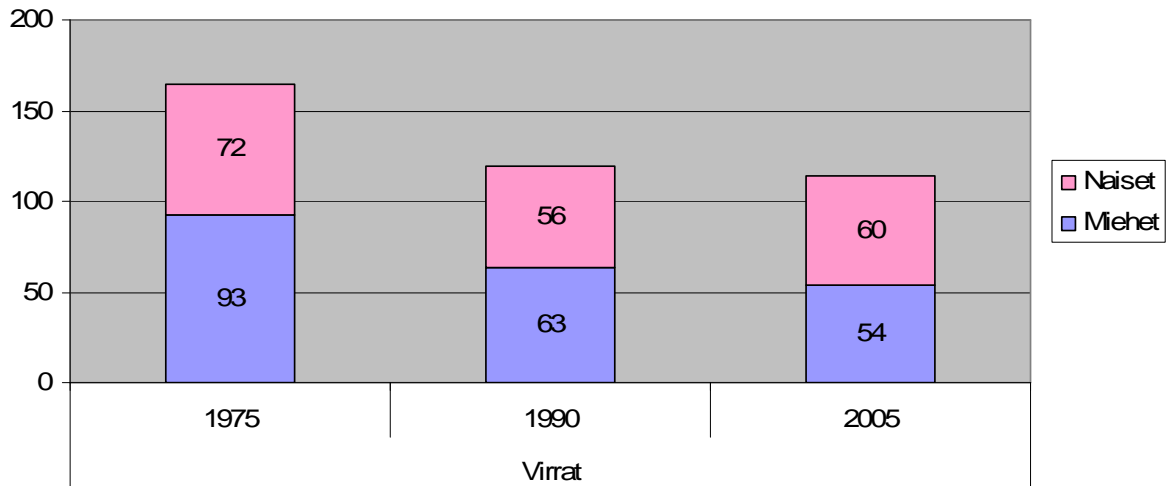
Kuntaliiton sivustoilla olevan aluetietopankin mukaan Keuruulla oli 31.12.2005 työikäisiä 15–64-vuotiaita 7 035 kappaletta. Sivustolla mainitun väestöennusteen mukaan vuonna 2010 työikäisiä on 6 637 ja vuonna 2020 vain 5 549. Vuoden 2030 ennusteeksi on arvioitu 5 068 henkilöä. Muutos on suuri, vaikkei yhtä radikaali muutos kuin 75–84-vuotiaiden ennusteissa. Vuoden 2005 lopussa sellaisten keuruulaisten asukkaiden määrä, jotka olivat 75–84-vuotiaita, oli 918. Vuonna 2030 määrän on sivuston mukaan arvioitu olevan 1 479 yksilöä. (Kuntaliitto, aluetietopankki) Tämä on huomattava kasvu 25 vuoden sisällä, jos ennuste toteutuu. Vanhusten määrän kasvaessa sairaanhuollon ja hoitohenkilökunnan tarve Keuruulla lisääntyy. Työvoiman vähentyessä Keuruu tulee ennusteen toteutuessa kärsimään työvoimapulasta sosiaali- ja terveydenhuollon aloilla, monien muiden Suomen pienten kuntien tapaan.

2.3 Virtain väestönkehitys

Vaikka Virrat on tällä hetkellä väestöltään selvästi Keuruuta pienempi kunta, on huomattava, että joskus asiat ovat olleet toisin. Vuonna 1891 Virroilla oli lähestulkoon yhtä paljon asukkaita kuin vuoden 2008 alussa, eli reilut 7000. Vuoden 1912 alussa Virojen väkiluku kuitenkin nousi reiluun 9000:teen. Keuruulla vuosien 1910- 1940 välisenä aikana väkiluku pyöri 9000 molemmin puolin. Virroilla sen sijaan väkiluku kasvoi tasaisesti 50-luvulle asti, jolloin sen väkiluku oli korkeimmillaan 12 326.

Vuodesta 1960 lähtien Virtain väkiluku on hiljalleen pudonnut vuosi vuodelta. Vuonna 1990 väkiluku oli vielä yli 9000, mutta vuonna 2003 luku kosketteli jo 7000:ta. (Virtain kaupunki, tasku-tietoa) Väkiluku oli Virroilla joulukuussa 2007 7695 (Virtain kaupunki, kaupungin tilastoja).

Kuviossa 3 tarkastellaan Virtain 15-vuotiaiden määrän vaihtelua vuosina 1975, 1990 ja 2005. Aineisto kuvioon 3 on hankittu kuvion 2 tavoin tilastokeskuksen Altika-aluetietokannasta (17.5.2008) ja analysoitu Excel-ohjelmaa apuna käyttäen. Vuonna 1975 Virtolaisia 15-vuotiaita oli yhteensä 165. Kuten kuviosta 3 nähdään, miespuolisten 15-vuotiaiden lukumäärä oli tuolloin 93 ja naispuolisten nuorten 72. Miespuolisia 15-vuotiaita oli siis vielä vuonna 1975 Virroilla selvästi enemmän kuin naispuolisia. Vuonna 1990 nuorten 15-vuotiaiden määrä oli jo selvästi lähtenyt laskusuuntaan, sillä tuona kyseisenä vuonna heitä oli 119. Sukupuoltenvälinen määräero oli jo tuolloin tasaantunut lähes samoille lukemille. Miesten määrä oli vähentynyt vuodesta 1975 vuoteen 1990 mennessä 30 yksilöllä kun naisten lukumäärä oli tippunut 16 yksilöllä. Kuvion 3 mukaisesti vuoteen 2005 mennessä naisten määrä kasvoikin hieman, sillä vuonna 2005 heitä oli 60 yksilöä. Miehiä sen sijaan samana vuonna oli 54 yksilöä, joka oli jopa naisia vähemmän.

Kuvio 3. Virtain 15-vuotiaiden väkiluvun muutos vuosina 1975, 1990 ja 2005

Kun Keuruulla vuosien 1975–2005 välillä 15-vuotiaiden määrä oli vähentynyt 86 henkilöllä, Virroilla se oli kuvion 3 mukaan pienentynyt 51 henkilöllä. Prosentuaalinen muutos Virtain 15-vuotiaiden määrässä vuosina 1975- 2005 on noin 31 % vuoden 1975 lukumäärästä. Keuruulla samainen luku oli 40 % ja kun Keuruulla muutos koko väestön osalta oli samaisten vuosien välillä 13,6 %, Virroilla se oli 19,7 %. Tästä tuloksesta voidaan huomioida, Keuruulla nuorten väkiluvun pienenevän selvästi nopeammin väkilukuun verrattuna kuin Virroilla.

Kuviosta 2 huomattiin myös että, vuodesta 1975 vuoteen 2005 nuorten 15-vuotiaiden määrä on Keuruulla pienentynyt lineaarisesti. Virroilla voidaan todeta 15-vuotiaiden määrän myös pudonneen, mutta vuosien 1990- 2005 välillä nuorten lukumäärät ovat pysyneet lähestulkoon samoina, ainakin naispuolisten osalta. Keuruulla vuosien 1990 ja 2005 välillä muutos oli -50 yksilöä, kun Virroilla se oli -5. Merkittävä huomio onkin, että suurin muutos Virtain 15-vuotiaiden väkiluvussa tapahtui vuosien 1975 ja 1990 välillä, kun Keuruulla se tapahtui vuosien 1990 ja 2005 välillä. Virroilla 15-vuotiaiden väkiluku näyttäisi tasaantuvan, mutta Keuruulla se näyttäisi vielä pienentyvän.

Mielenkiintoista onkin, miksi Keuruulla 15-vuotiaiden väkiluvut putosivat näin paljon muuta väestöä nopeammin ja mikä saa Virtain nuorten väkiluvun vähentyvän näin paljon Keuruuta hitaammin. Lisäksi olisi mielenkiintoista tietää,

miksi Virroilla nuorten naisten lukumäärä näyttäisi vakiintuvan ja vain nuorten miesten väkiluku edelleen tippuvan, kun Keuruulla nuorten väkiluvut ovat tippuneet sukupuolten välillä melko tasaisesti.

Virroilla oli vuonna 2005 yhteensä 261 nuorta 17–19-vuotiasta. Väestöennusteen mukaan 17–19-vuotiaita olisi Virroilla vuonna 2010 yhteensä 219 ja vuonna 2015 nuoria olisi enää 187. Vuonna 2020 17–19-vuotiaita virtolaisia olisi ennusteen mukaan 178 ja vuonna 2025 nuorten määrä jopa kohoaisi 186:teen yksilöön. Nuorten virtolaisten väkiluvun voisikin olettaa tilaston mukaan tasaantuvan 170–190 yksilön tienoille. Tämän ennusteen mukaan Virroilla tulisi suurin taantuma nuorten väkiluvussa nimenomaan nyt vuosien 2008–2015 välillä. Keuruulla suurin taantuma nuorten väkiluvuissa tulisi kohtaamaan hieman Virratta myöhemmin vuosien 2010–2020 aikana. (Tilastokeskus, Väestöennuste 2007 iän ja sukupuolen mukaan kunnittain)

Virroilla oli 31.12.2005 työikäisiä 15–64-vuotiaita 4 863 kappaletta. Kuntaliiton väestöennusteen mukaan vuonna 2010 Virroilla olisi työikäisiä 4 419 ja vuonna 2020 heitä olisi 3 477. Vuonna 2030 tämän ikäisiä virtolaisia tulisi olemaan 3 085 henkilöä. 75–84-vuotiaiden ennusteessa vuonna 2030 heitä virtolaisia odotetaan olevan 975, kun 31.12.2005 heitä oli 756. Keuruun väestöennusteessa työikäisten määrä vähenee 28 % vuoteen 2030 mennessä ja Viroilla työikäisten lukumäärä vähenee tähän mennessä puolestaan 37 %. Virroilla on siis työikäinen väestö vähentymässä selvästi nopeampaa vauhtia kuin Keuruulla. Kiintoisaa on huomata, että vuoteen 2030 mennessä Keuruulla 75–84-vuotiaiden vanhusten määrä kasvaa 61 %:la kun Viroilla se kasvaa vain 29 %:la. (Kuntaliitto, aluetietopankki)

3 IDENTITEETISTÄ IMAGOON JA PAIKKAAN

3.1 Imago

Pirjo Jukarainen ja Anne Tuhkunen kirjoittavat artikkelissaan ”Imagosta identiteettiin – Raja- ja syrjäseutujen nuorten muuttoliikkeen lähtökohtia” nuorten alueellisen identiteetin muotoutumisesta, alueen imagosta sekä maineesta ja siitä, kuinka tämä vaikuttaa nuorten kokemuksiin alueesta (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 94). Imagosta puhutaan yhä useammin aluemarkkinoinnin yhteydessä. Imagot voidaankin artikkelin kirjoittajien mielestä nähdä eräänlaisina ”tuotteina”, joita erilaiset toimijat edelleen ”kuluttavat” ja ”uusintavat”. Imagosta jälleen rakentuu ihmisille erilaisia mielikuvia. Artikkelin kirjoittajien mielestä mielikuvat ovat hyvin subjektiivisia ja henkilökohtaisia, ja juuri tämän vuoksi niitä ei voida täysin kontrolloida. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 97)

Jukaraisen ja Tuhkusen mielestä mahdollisuuksien kenttä rakentuu juuri alueelle muodostuneen imagon mukaisesti tai sen kautta (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 94). Nuoret siis hahmottavat eri alueita omien mielikuviansa mukaisesti ja tekevät muuttopäätöksiään subjektiivisesti omien mielikuviansa varassa. Jokainen nuori kokee alueen, tässä tapauksessa, oman kotiseutunsa eri tavoin. Koska nuori arvioi kotipaikkakuntaansa vain subjektiivisella tasolla, vertailee hän kotipaikkakuntaa omiin mielikuviansa täydellisestä nuoruuden vietto alueesta. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 94–95)

Joukkotiedotusvälineiden muodostamat mielikuvat mielekkäistä elämäntavoista ovat usein hyvinkin ristiriidassa maaseudulla ja muilla pienillä asuinseuduilla asuvien nuorten elämän kanssa. Media välittää yhteisössämme vallitsevia arvoja ja standardeja, joihin vertaamme ja arvioimme itseämme ja omaa asuinseutuamme (Mustonen, 1997, 151). Yksilölliset, kansalliset ja kansainväliset näkemykset jostakin paikasta, sen toiminnoista, tulevaisuudesta ja ihmisistä ovatkin usein ristiriitaisia (Ikonen, 2006, 3). Nuori saattaaakin kyseenalaistaa elämäntapansa median luomien visioiden myötä ja kokea oman kotipiirinsä ja yhteisöllisen

identiteettinsä uhatuksi ja jopa vääräksi (Soininen, 1998, 16). Nuoren medioista saama tietoisuus alueen ”kuolevuudesta” ei annakaan hänelle synnyinseudustaan hyvää imagoa. Lähteenmaan mukaan kasvu- ja näivettymismielikuvat liittyvätkin vahvasti paikan myönteiseen tai kielteiseen kokemiseen. Myönteinen mielikuva alueesta näyttää ruokkivan kasvuvisiota, kielteinen puolestaan näivettymisvisiota. Onkin oleellista huomata, että jos kuntalaiset itse leimaavat alueen kuolleeksi ja negatiiviseksi, miten ulkopaikkakuntalaiset voisivat uskoa paikan hyvyyteen, jos alueella asuvatkaan eivät usko. (Lähteenmaa, 2005, 69)

Lähteenmaan (2005) mukaan voimakkaalla muuttotappiokunnalla mielikuvat sekä kunnan imagosta että sen tulevaisuudesta ovat todella synkät, ja samalla paikkakunnan historian tunteminen on jäänyt unholaan. Nuorten tyytyväisyyttä asuinpaikkakuntaansa tulisi hänen mukaansa lisätä nimenomaan paikallishistorian tuntemisen kautta. Kouluissa tulisikin korostaa alueen paikallishistoriaa ja traditioita, jotta nuorten tyytyväisyys kuntaan kasvaisi kunnan hyvän imagon kautta. (Lähteenmaa, 2005, 69)

Kotipaikan syrjäytyneisyydestä ja sen tulevaisuuden synkyydestä jokaisella nuorella on kuitenkin omat mielikuvansa (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 94–95). Sisäisellä imagolla tarkoitetaan juuri sitä omakuvaa, miten yksilö itse alueen kokee. Ulkoinen imago puolestaan kertoo sen vieraskuvan, joka ulkopuolisilla alueesta mahdollisesti on. Rosenqvistin mukaan (2003) suomalainen kulttuuri on hyvin kaupunkimyönteinen ja maaseutukielteinen. Hänen mukaansa ”maalaisuutta” joutuisi jopa häpeämään tai ainakin puolustelemaan (ks. Rosenqvist 2003) Lähteenmaan tutkimuksen aineiston perusteella ei tällaista häpeämistä kyetty toteamaan, pain vastoin. Lähteenmaan tekemässä tutkimuksessa (2005) maaseudulla asuvien nuorten arvioinnit ja kuvaukset kotipaikastaan olivat valtaosin myönteisiä. Puhdas, kotoisa, rauhallinen, turvallinen, luonnonläheinen ja meluton olivat Lähteenmaan tutkimuksessa usein käytetyt sanat asuinpaikan kuvailussa. (Lähteenmaa, 2005, 62- 66) Lähteenmaan (2005) tutkimuksen yksi yhdeksäsluokkalainen tyttö kuvasikin asuinpaikkakuntaansa seuraavanlaisesti:

”Kuurainen on loistava varttumisympäristö lapselle. Oppii oma-aloitteiseksi, kun täytyy kulkea pitkiä matkoja yksin erinäköisillä kulkuneuvoilla. Raikkaiden metsien polkujen tarpominen tekee pakotakin hyvälle mielelle. Sienien, marjojen ja kasvien tunnistaminen on elinehto monille Kuuraisen metsissä asuville. (...) Vapauden tunne maalla on sanoinkuvaamattoman upeaa. Voi rauhassa puuhastella pihalla tai ottaa aurinkoa, ilman utelioiden naapurien katseilta. On tilaa tehdä mitä haluaa ja voi kiipeillä vapaasti puissa pelkäämättä, että halkaisee kallonsa alla odottavaan asfalttiin, kun ainoa, mikä odottaa on pehmeä, vapaasti kasvanut pusikko. Rakastan luontoa ja osan arvostaa rauhaa ja myös yksityisyyttä. Osaksi kiitos kuuluu vanhemmilleni, mutta en voi kieltää, ettei asuinpaikallani olisi ollut suurta merkitystä nykyiseen elämäni.” (tyttö, 9. luokka)

Alueen sisäinen imago voikin vaikuttaa yksilön itsearvostukseen. Alueen sisäinen imago antaa vastauksen kysymyksille: Mitä ajattelen itsestäni sen vuoksi, että olen Keuruulainen/Virtolainen? Mitä oletan ympäristöni ajattelevan minusta siksi, että olen Keuruulainen/Virtolainen? (Lehtonen, 1997, 27- 28) Mielenkiintoista juuri onkin, miten vahvasti pienten kuntien nuoret näkevät kotiseutunsa määrittävän heitä itseään. On myös kiinnostavaa tutkia eroavatko Keuruun ja Virtain nuorten näkemykset kunnistaan oleellisella tavalla.

Vaikka nuori kokisikin kotipaikkakuntansa liian ”liikkumattomaksi” ja passiiviseksi hänelle juuri tässä elämän vaiheessa, voi alue houkuttaa nuoren ollessa perheen perustamisvaiheessa tai vanhuudenpäivillä (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 94–95). Lisäksi aika tunnetusti kulta muistot, niin omasta lapsuudesta kuin asuinpaikkakunnastakin. Tämä saattaa olla lopullisen asuinpaikkakunnan valinnassa ratkaiseva tekijä paluumuuttajien keskuudessa.

Eräiden ruotsalaisten tutkimusten mukaan (mm. Svensson 1991; Bylund 1991) 1990-alussa haja-asutusalueille suuntautunut muutto oli suureksi osaksi juuri paluumuuttoa synnyinseudulleen. Tunteenomaiset tekijät ovat osoittautuneet hyvinkin vahvoiksi syiksi paluumuuttoon. (Kytö, 1998, 87) Jukarainen ja Tuhkunen toteavat, että pienten kuntien tulisikin nuorten poismuuton estämisen sijaan juuri houkuttaa paluumuuttajia ja iskostaa alueen nuorille mielikuvakuva alueesta ”lapsiperheiden paratiisina” tai ”eläkeläisten unelma-alueena” (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 94–95).

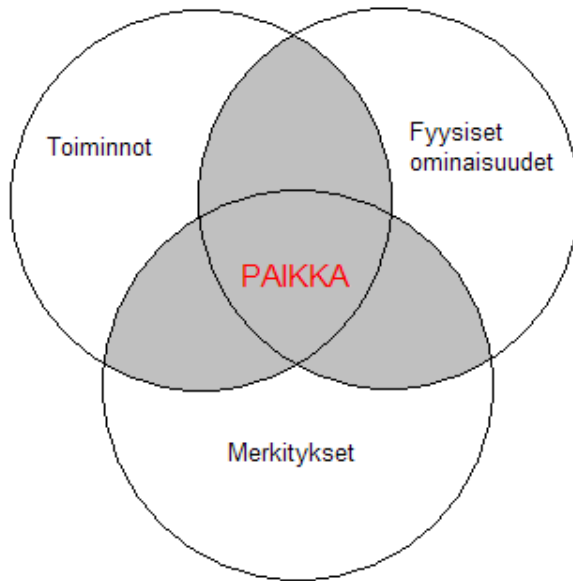
3.2 Paikallisuus

Globalisaatio on ihmisille usein jotain tuntematonta, suurta ja jäsentymätöntä. Paikallisuus sen sijaan on tuttua ja turvallista, jotain mitä on helppo ymmärtää. Paikallisuus onkin 1990-luvulta alkaen saanut hyvin positiivisen vastaanoton kirjallisuudessa. Soine- Rajanummi ja Saastamoinen (2002) ovatkin todenneet, että kun aikaisemmin kaupunkiin muuttaneet maalaiset yrittivät peitellä murretaan, niin nykyään katsotaan hyveeksi oman paikallisen identiteetin esilletuominen. Paikallisuuden, oman elämäntarinan ja historian yhteenkietoutuminen toimivat tunteiden rakentamisen perustana. Erilaiset tilat saavatkin aikaan meissä usean kaltaisia tunteita. Tutut näkymä, äänet ja hajut, kuten lapsuudenmaisemat, keinujen ääni ja pullan tuoksu saavat meissä aikaan mm. turvallisuuden, pysyvyyden ja kodikkuuden tuntemuksia. (Soine-Rajanummi & Saastamoinen, 2002, 121-129) Paikat liittyvätkin vahvasti juurtumiseen ja kotiutumisen tunteisiin (Relph, 1976, Place and Placeness). Humanistinen maantiede korostaakin enemmän merkityksiä ja tunteita paikkojen kokemisessa kuin tilan fyysistä rakennetta (Soine-Rajanummi & Saastamoinen, 2002, 121-129).

Joveron ja Horellin kirjoittamassa kirjassa ”Nuoret ja paikallisuuden merkitys?” puhutaan paikoista ainutlaatuisina minuuden tuottajina. Jokainen ihminen voi kokea eri fyysisen tilan, alueen tai ympäristön eri tavalla, omien subjektiivisten kokemustensa avulla. (Jovero & Horelli, 2002, 13) Siihen, miten ihminen kokee jonkin paikan, vaikuttaa erityisesti paikkakunnalla asumisaika ja siihen liittyvät elämän vaiheet (Kaivola & Rikkinen, 2003, 25). Yksilö sitoutuu ja samaistuu yhteisöön ajan kuluessa. Näin tilasta tulee emotionaalinen paikka, johon ihminen luo merkityksiä. (Aura & Horelli & Korpela, 1997, 127) Yksilön identiteetti onkin aina sidottu paikkaan ja aikaan ja erityisesti vahvojen tunnesiteiden luomisessa aika on oleellinen tekijä (Kaivola & Rikkinen, 2003, 136 & Aura & Horelli & Korpela, 1997, 127). Ihminen antaa merkityksiä paikoille juuri arkielämänsä kautta. (Aura & Horelli & Korpela, 1997, 127) Yhteisellä historialla ja ajallisella jatkuvuudella onkin todettu olevan merkittävä vaikutus myös juurtumisen kokemisessa. (Soininen, 1998, 15)

Paikkasuhteemme ovatkin kaikilla aisteillamme kokemiamme ja tulkitsemiamme tunnetiloja. Hahmotamme eri paikat muistimme avulla. Karjalainen on myös kirjoittanut, että muistaminen on luonteeltaan sosiaalista. Yksilön omat muistot liittyvät ja mukautuvat osaksi jonkin suuremman ryhmän, kuten perheen tai paikallisyhteisön yhteistä muistia ja identiteettiä. (Karjalainen, 2004, 60 & 142–143) Paikat saavatkin merkityksensä eletyn elämän kautta. Arkinen elämä, aikaisemmat kokemukset ja muistot antavat paikoille merkityksiä. (Jovero & Horelli, 2002, 13). Kymäläinen (2000) on todennut, että kokemukset paikoista ovat usein myös kokemuksia muista ihmisistä (Kymäläinen, 2000, 28–38). Identiteetti ja muisti ovatkin toisiinsa sitoutuneita ja niillä on lähes aina maantieteellinen ulottuvuutensa (Karjalainen, 2004, 143). Muistamme siis erilaisia tapahtumia juuri niiden tapahtumapaikkojen avulla ja paikoista mieleemme tulee jokin alueen tapahtumista. Tanin (1995) mukaan paikat eivät kuitenkaan ole ikuisia mielikuvia, vaan alati muuttuvia mielialoja, jotka jokainen kokee oman elämänsä ja sen historian kautta (Tani, 1995, 269).

Canterin (1977) mukaan paikka rakentuu fyysisten ominaisuuksien ja paikan toimintojen lisäksi myös ihmisten käsityksistä siitä, kenelle paikka on tarkoitettu, mitkä ovat sen kirjoittamattomat säännöt ja millaisia merkityksiä muut käyttäjät siihen liittävät. Kuviossa 4 esitetään Canterin (1977) ajatusten mukainen paikka ja sen luonne. Hänen mukaansa paikka ja sen luonne voidaan määrittää vasta, kun tunnetaan sen fyysiset ominaisuudet, siinä tapahtuva toiminta ja ihmisten käsitykset siitä. Paikka voidaankin käsittää ihmisten kokemana yhteisenä sosiaalisena kenttänä toimintoineen ja jaettuine merkityksineen. (Aura & Horelli & Korpela, 1997, 131)

Kuvio 4. Paikka ja sen luonne

Jovero ja Horelli ovat teemoitelleet paikan kokemisen eri ulottuvuudet osallisuudeksi (insideness) ja sivullisuudeksi (outsideness). Osallisuuden tunteella he tarkoittavat voimakasta paikkaan kuulumisen tunnetta ja sivullisuudella päinvastoin vieraantumisen, kuten kodittomuuden ja irrallisuuden tunnetta. Jovero ja Horelli toteavatkin, että osallisuuden tunne liittyy yleensä voimakkaasti juuri omaan asuinalueeseensa ja kotiseututunteeseen. Sivullisuutta koetaan yleensä vieraisissa paikoissa, joihin ei tunnuta kuuluvan. (Jovero & Horelli, 2002, 13–14) Sivullisella ei ole yleensä paikkaan henkilökohtaista suhdetta, eikä hän koe paikkaa näin ollen omakseen (Kaivola & Rikkinen, 2003, 26). Omalla kotipaikkakunnallaankin voi toki tuntea itsensä sivulliseksi esimerkiksi ahdistavan ilmapiirin vuoksi. (Jovero & Horelli, 2002, 13–14) Kirjailija Leena Krohn on kirjoittanut sivullisuudesta ja paikan vaikutuksesta ihmisen hyvinvoinnille osuvasti: ”Jos ei tunne paikkaa omakseen, ei sitä voi rakastaa. Jos ei rakasta paikkaa, jossa elää, se rumenee. Rumuus saa ihmisen kärsimään. Hänen kärsimyksensä muuttaa paikan rumemmaksi ja rumuuden kasvaessa hänen kärsimyksensä syvenee. Jo siksi on tunnettava paikkansa Maan päällä.” (Krohn, 1989, 21–22)

Paikat ovat Joveron ja Horellin mukaan kokemuksia ulkomaailmasta, mutta myös kokemuksia omasta itsestämme (Jovero & Horelli, 2002, 14–15). Tournier (1971)

on mielestäni kuvannut ihmisen paikkakokemusta oivallisesti: ”Ihminen kiinnittyy paikkaansa ja sulautuu siihen, hän yhdistää paikkansa henkilökuvaansa, hän sijoittaa itsensä siihen niin kokonaan, ettei hänen paikkaansa voi koskea koskematta samalla häneen itseensä” (Tournier, 1971, 60) Paikat ja niiden kokeminen vaikuttavatkin vahvasti identiteetin muodostumiseen ja minuuden tuottamiseen. (Jovero & Horelli, 2002, 14–15) Tournier (1971) kuvaa siis yksilön paikkakokemusta niin yksilöllisenä ja niin tunteellisenä, että paikkaa koskevat ajatukset, kritiikit, kehut ja muutokset koskettavat myös yksilön omaa minuutta. Koska Keuruu ja Virrat ovat muuttotappiokuntia, on mielenkiintoista selvittää koskettaako heitä asuinkuntiansa synkkä tulevaisuus.

Peruskoulun yhdeksäsluokkalaiset ovat aikuistumisen kynnyksellä ja joutuvat miettivät ensimmäistä kertaa itse mitä tulevaisuudeltaan haluavat ja mitkä asiat ovat heidän elämässään tärkeitä ja vaalimisen arvoisia. On mielenkiintoista tutkia sellaisten nuorten kokemuksia paikoista, jotka alkavat pikkuhiljaa hahmottaa maailmaa aikuisen tavoin. Erityisen mielenkiintoista olisikin tietää, kokevatko juuri pienen kunnan nuoret kotiseutunsa osallisuuden vai sivullisuuden kautta.

3.3 Kotiseutuidentiteetti

Paikat antavat asukkailleen ja vierailijoilleen paikkaan kuulumisen ja tarkoituksen tunteita. Paikkaan kiinnittyminen tapahtuu ajan myötä ihmisten luodessa siteitä niin muihin ihmisiin kuin paikkaan. Nämä siteet rakentuvat yksilön kiintymyksen ja tunteiden (emotion, feeling), tajunnan ja tiedon (thought, knowledge, belief) sekä käytännön aktiviteettejen (action, behavior) kautta. (Gustafsson, 2002, 22) Psykoanalyttisessä kirjallisuudessa termi identiteetti viittaakin nimenomaan käsitykseen ajallisesta jatkuvuudesta (Relander, 1998, 27). Tämä erityinen piirre kiinnittää paikan ja kotiseutuidentiteetin toisiinsa. Erityisesti pohjoismainen nuorisotutkimus on viime vuosikymmenen aikana keskittynyt laajasti juuri identiteetin tutkimiseen.

Yksilön identiteetti rakentuu ihmisen elämänvaiheita mukaillen. Eri vaiheissa eri identiteetit korostuvat ja tuntuvat omilta. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 100) Erityisesti nuorelle kasvavalle yksilölle kotiseutuidentiteetin rakentuminen on erityisen tärkeää, koska se luo perustan nuoren omalle identiteettityölle (Tuhkunen, 2002, 12). Jos esimerkiksi pienen kunnan nuori kokee suuria huolia kotipaikkaansa ja sen imagoon liittyen, voi se vaikuttaa nuoren oman identiteetin muodostumiseen. Jos asuinpaikkakuntaansa häpeää, tai jopa vihaa, ja nuoruuden viettämisestä varjostavat huolet ja murheet oman asuinpaikkakuntansa säilymisestä, voi oman identiteetin rakentaminen saada kolhuja. (Lähteenmaa, 2005, 70)

Paikallisidentiteetti määräytyy usein sen yhteisön mukaan, jonka parissa yksilö on lapsuutensa ja nuoruutensa viettänyt. Jos kehitysvuosinaan joutuu useaan otteeseen muuttamaan paikkakunnalta toiselle, voi paikallisidentiteetti kärsiä. Usein juuri lapsena muuttaneet sanovat ”Minä en ole mistään kotoisin”. Nämä yksilöt kokevat usein kadehdintaa niitä kohtaan, joilla on vahva sidos lapsuudenmaisemiinsa ja -yhteisöön. (Mustonen, 1997, 155-156) Ilman paikallisidentiteettiä on vaikea hahmottaa omia juuriaan ja sitä kautta omaa minuuttaan.

Identiteetti on Jukaraisen ja Tuhkusen mielestä myös jotakin sellaista, joka kytkee yksilön sosiaaliseen sfääriin. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 100) Asuinpaikka ja sen kulttuuri vaikuttavat vahvasti siihen millaiseksi yksilö itsensä ja ympäristönsä kokee. Jaakko Lehtosen mukaan tiettyyn ryhmään kuulumisen onkin osa jokaisen identiteettiä ja sen rakentumista (Lehtonen, 1997, 24-25).

Yhteisöllinen identiteetti liittyy nimenomaan yksilön paikkasuhteeseen ja identiteettiin, jotka muodostuvat paikan fyysisistä piirteistä sekä paikkaan liitetyistä merkityksistä ja toiminnoista, jotka rakentuvat ihmisten vuorovaikutuksen ja yhteenkuuluvuuden kautta. (Soininen, 1998, 14) Usein juuri maaseudulla yhteisöllisyys ja maisemat korostuvat paikan kokemisessa. Aikaisemmin yhteinen aluetietoisuus rakentui luontevasti, kun ihmiset asuivat samalla alueella pitkään ja samalla alueella oli paljon perhettä ja sukulaisia (Aura & Horelli & Korpela, 1997, 131). Nykyään, kun ihmisten muuttohalukkuus ja liikkuvuus on lisääntynyt, samanlaista paikallishistoriallista yhteenkuuluvuutta on

vaikeampi rakentaa (Aura & Horelli & Korpela, 1997, 131). Yhteiskunnallisten rakenteiden muutosten myötä kanssakäyminen myös maaseudulla on vähentynyt selvästi. Tämän voikin olettaa hidastavan ja heikentävän yhteisöllisen identiteetin syntyä.

Jukaraisen ja Tuhkusen mielestä ”yksilö ei luo identiteettejään yksin, eikä myöskään puhtaasti sosiaalinen ympäristö (eli ympäröivä yhteiskunta imagoineen) aseta identiteettiä yksilölle”. Sosiaalinen ympäristö ja yksilön tulkinnat ja valinnat vaikuttavat molemmat identiteetin muodostumiseen. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 100) Vahva identiteetti edellyttää oman aseman selkeää kokemista kotipiirissä, kunnassa, valtiossa ja maailmassa (Rikkinen, 1987, 213). Yhdeksäsluokkalaisilla ei välttämättä ole vielä selkeää tunnetta omasta asemastaan kotikunnassaan tai muuallakaan. Peruskoulua päättävä nuori vielä hakee paikkaansa yhteiskunnassa taistellen lapsuuden ja aikuisuuden rajamailla. Juuri yhdeksäsluokkalaiset tuovatkin tutkimukseen mielenkiintoa. On mielenkiintoista tutkia, voiko yhdeksäsluokkalaisella olla vahva kotiseutuidentiteetti.

Minäkuvaan tai minäkäsitykseen kuuluu siis oleellisesti se, miten ihminen kokee itsensä jonkin yhteisön, esimerkiksi kotikuntansa, jäsenenä. Lehtosen mukaan tämän kollektiivin jäsenyys määrittelee hyvinkin vahvasti yksilön sosiaalista identiteettiä sen mukaisesti millaiset arvo- ja tunne-siteet jäsenyyteen liittyvät. (Lehtonen, 1997, 24- 25) Kotiseutuidentiteetin rakentumisessa on siis oleellista yksilön kotikuntaansa koskevat tunteet. Juuret viittaavatkin vahvasti kodin tärkeyteen - yksilön asuinseutuun, naapurustoon ja kotikuntaan (Tuhkunen, 2007, 59). Jotta alueeseen syntyisi vahva tunne-side, yksilöllä tulisi olla alueella ihmisiä, jotka saavat yksilön samaistumaan alueeseen ja sen ihmisiin (Kaivola & Rikkinen, 2003, 138). Hyvät suhteet naapurustoon ja yhteisöön luovatkin yksilölle turvallisuuden tunnetta. (Tuhkunen, 2007, 59) Kotiseutuidentiteetti perustuukin vahvasti sosiaalisen kanssakäymisen synnyttämään yhteenkuuluvuuden tunteeseen (Kaivola & Rikkinen, 2003, 138).

Sarmavuoren mukaan yksilöllä tulisikin olla asuinpaikkakunnallaan perhettä, ystäviä ja tuttavuuksia, jotta hänelle rakentuisi vahva kotiseutuidentiteetti. Lisäksi

kotiseutuidentiteettiä vahvistaa yleisesti paikkakunnan väestön, tapahtumien ja olosuhteiden tunteminen. Kotiseudun Sarmavuori määrittelee alueeksi, jonka ihminen tuntee hyvin ja johon hän tuntee kuuluvansa. (Sarmavuori, 1991, 67–68) Kivistö käyttääkin yksilön tietyn alueen identiteetistä termiä aluesamaistuminen. Aluesamaistumiseen liittyy olennaisesti kokemukset, jotka saadaan käytännön elämän kautta esimerkiksi kontaktissa muiden alueen asukkaiden kanssa. (Kivistö 1997, 82) Koska aluesamaistuminen vaatii positiivisia tunteita aluetta ja sen väestöä kohtaan, voidaankin ajatella yksilön tällöin viihtyvän alueella. Jos yksilö viihtyy alueella ja on juurtunut sinne, yksilön voidaankin olettaa kiintyneen alueeseen (Sarmavuori, 1991, 67–68). Kotiseutuidentiteetti onkin nimenomaan juuri tiettyyn paikkaan kiintymistä ja juurtumista.

Jukaraisen ja Tuhkusen mielestä juuri identiteetti kiinnittää nuoren johonkin alueelliseen tai ei-alueelliseen viiteryhmään, kuten asuinpaikkakuntalaisiinsa. Heidän mielestään eri identiteettisidoksilla on erilainen painoarvo ihmisen eri elämänvaiheissa. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 95) Lapsen kokemukset paikasta voivatkin erota huomattavasti teini-ikäisen ja nuoren aikuisen kokemuksista paikasta. Parhaasta lapsuudenviettopaikasta on voinutkin iän karttuessa tulla epämiellyttävä nuoruuden asuinpaikka. (Tuhkunen, 2007, 53)

Nuorta vetää siis puoleensa alue, joka on imagoltaan nuorekas ja josta hänellä on nuorekas mielikuva. Samaan aikaan kotiseutuidentiteetti jää taka-alalle, muttei katoa nuoren muistista. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 95) Vahva kotiseutuidentiteetti luo koti-ikävää alueelle ja näin kotiseutu pysyy yksilön muistoissa. Kotiseutuidentiteetti jääkin Jukaraisen ja Tuhkusen mukaan mentaalisoosiaaliseksi sidokseksi synnyinseutuun ja lapsuuden kotimaisemiin (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 95). Kun nuoruus on ohitettu ja aletaan perustaa omaa perhettä herää yksilön tietoisuus omista juuristaan ja kotiseudustaan (Kytö, 1998, 86). Jos pieni kunta on pystynyt luomaan asukkailleen vahvan kotiseutuidentiteetin, on sen mahdollista kilpailla paluumuuttajista ja heidän perheistään isojen kasvukeskusten kanssa.

Tuhkunen on myös kirjoittanut aiemmissa julkaisuissaan kotiseutuyllpeydestä ja sen vaikutuksista nuoren muuttohalukkuuteen. Hänen mukaansa kotiseutuyllpeys

ei vähennä nuorten muuttohalukkuutta kotiseudulta. (Tuhkunen, 2002, 42–60) Nuorella voi olla hyvinkin vahva sidos lapsuuden kotiseutuunsa, ja silti hän saattaa haluta muuttaa toiselle paikkakunnalle aikuistumisen kynnyksellä. Vaikka nuori olisi ylpeä synnyinseudustaan ja juuristaan, hän silti saattaa päätyä muuttamaan pois kotiseudultaan. Kotiseutuidentiteetti ja juuret toimivatkin Jukaraisen ja Tuhkusen mukaan henkisenä kiinnekohtana yksilön elämässä, eikä niinkään ratkaisujen määrittäjänä tai suuntaajana eri elämänvaiheissa. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 100)

4 KOTI JA SUKUPUOLI

Kuten aikaisemman tutkimuskirjallisuuden tarkastelusta huomataan, tilat joissa liikumme ja joissa vietämme aikaa, muovaavat ja määrittävät elämistämme ja olemassaoloamme. Tilat siis muokkaavat meitä, mutta myös me, toimijat, muokkaamme tiloja joissa elämme. Kotimme onkin yksi niistä tiloista, jonka kanssa vuorovaikutussuhteemme on suurin. Koti ja kotiseutu kattavat niin maiseman, materiaalisen paikan kuin ihmissuhteet ja sosiaaliset verkostot (Saarikangas, 2006, 237). Juuri tämän vuoksi koti onkin liikkuva ja rajoiltaan epämääräinen tila (Saarikangas, 2006, 237). Muokkaamme kodistamme omanlaistamme, samalla kun koti muokkaa meitä. Pitää kuitenkin huomioida, ettei tila yksinään muodosta merkityksiä ilman tilassa elävää subjektia tai toimijaa, vaan merkitykset muovautuvat rakennuksen, käyttäjän ja nykyisen tai menneen kulttuurisen kontekstin kohtaamisessa (Saarikangas, 2006, 31). Tila ja tilan käytön merkitykset ovat samanaikaisesti sekä yksityisiä että yhteisesti kulttuurissa jaettuina, materiaalisia, aistimellisia, symbolisia ja sosiaalisia (Saarikangas, 2006, 31). Tilan käyttäjät, naiset sekä miehet, ja tila sosiaalisten suhteiden ja vallan verkostona ovatkin jatkuvassa vuorovaikutuksessa (Saarikangas, 2006, 85- 86).

Kotiseutuidentiteetti rakentuu paikkaan, jossa on suurimman osan elämästään viettänyt ja missä on tuntenut olonsa kotoisaksi. Koti on tila, joka määrittelee vahvasti yksilön tuntemuksia paikasta. Jos kodissa on hyvä olla, se tuo turvallisuuden tunnetta ja emotionaalista kiintymystä paikkaan. Kotiin onkin yhdistetty ajatuksia omasta paikasta ja turvasta, pysyvyydestä, ylläpidosta ja säilyttämisestä (Saarikangas, 2006, 224). Kysymykset kodista liittyvät identiteetin lisäksi olennaisesti myös kysymyksiin sukupuolesta ja seksuaalisuudesta (Saarikangas, 2006, 224). Jokapäiväinen ympäristö, kuten koti, muokkaakin vahvasti sukupuoli- ja paikallis-identiteettiä punoen nämä tiukasti yhteen (Saarikangas, 2006, 86).

Koti onkin äiteyden rinnalla ollut yksi feministisen tutkimuksen keskeisiä teemoja. Kodin, sukupuolen ja seksuaalisuudensuhteiden kriittinen tarkastelu

feministisessä tutkimuksessa on perustunut lähinnä kotiin liitetyille myönteisille merkityksille, kuten kodin ymmärtämiselle suojana, kotilietenä, sydämenä (rakastavina ja hoivaavina sosiaalisina suhteina), yksityisyytenä, juurina (identiteetin ja merkityksellisyyden läheisyytenä), asuinsijana ja paratiisina.

Koti onkin tutkimuksissa ollut symbolisesti lähes yhtenevä äidin ja äidin ruumin kanssa. Filosofin Luce Irigarayn mukaan nainen, erityisesti äitinä, on länsimaisessa kulttuurissamme edustanut miestä varten olevaa paikkaa tai astiaa, jonka varaan mies rakentaa olemassaolonsa ja kotinsa. Irigarayn ajatus naisesta miehen kotina perustuu historiallisesti muovautuneeseen ajatukseen porvarillisesta ja keskiluokkaisesta kodista, jossa perheen emäntien tehtäväksi määrittyi kodin viihtyisyyden luominen ja ylläpito. Onkin totta, ettei kodin merkityksiä voida tarkastella irrallaan historiallisesta yhteydestään ja sen sosiaalisista ja kulttuurisista rakenteista. Iris Marion Youngin mukaan käsitys kodista on toisaalta rajoittunut ja sitonut naiset turvaamaan miesten ja lasten identiteetin kehittymistä, mutta toisaalta myös kodin luominen on naisten puolelta luonnostaan aktiivista. (Saarikangas, 2006, 224-6)

5 KOHDEKUNTIEN NUORET

5.1 Keuruulaiset yhdeksäsluokkalaiset tutkimuskohteena

Nuorten kotiseutuidenteettä tutkittiin tekemällä lomaketutkimus keuruulaisille peruskoulun yhdeksäsluokkalaisille. Keuruun keskustaajaman peruskoulussa yhdeksännellä luokalla oli tutkimushetkellä yhteensä 115 oppilaista. Kyselyyn heistä vastasi yhteensä 105. Ennen lomakkeiden jakoa kävin Keuruun yläasteen rehtorin luona pyytämässä tutkimuslupaa ja sopimassa sopivaa ajankohtaa lomakkeiden täyttöön. Rehtorin ehdotuksesta sovimme lomakkeiden täyttöajankohdaksi ryhmänohjaajientunnin. Lomakkeiden mukana oli jokaiselle viidelle ryhmänohjaajalle seloste kuinka lomakkeiden täyttö tulisi tapahtua ja mitä oppilaiden tulisi tietää ennen vastaamistaan kyselyyn. Ryhmänohjaajat jakoivat oppilailleen lomakkeet ja hain täytetyt lomakkeet tämän jälkeen rehtorin luota.

Kuva 3. Keuruun yläaste ja lukio joulukuussa 2009

Suurin osa keuruulaisista vastaajista on 15-vuotiaita. Heitä on 105 vastaajasta 94 henkilöä. Vastaajista 7 on 14-vuotiasta ja 4 vastaajaa on 16-vuotiaita. Naisia vastaajista on 59 ja miehiä 46. Suurin osa vastaajista on asunut koko ikänsä Keuruulla. Suurin osa vastaajista asuu omakotitalossa, sillä näin vastasi jopa 76 nuorta. Oppilaista 61 % asuu lähiössä, 10,5 % keskustassa ja 27,6 % jossain muualla. Nuorista 76,1 % asuu molempien vanhempiensa kanssa, 19 % vastaajista asuu äidin kanssa, 2 % isän kanssa ja 2,9 % vastaajista ei asunut kummankaan vanhempansa luona. Suurimmalla osalla vastaajista on yksi tai kaksi sisarusta. Yhteensä 86,7 % vastaajista on kolme tai vähemmän sisaruksia. Suurin frekvenssi sisaruksien kohdalla on aineistossa seitsemän.

Vastaajista 45 eli 42,9 % suunnittelee suorittavansa ylioppilastutkinnon. 35 vastaajaa eli 33,3 % ei aio suorittaa yo-tutkintoa ja 23,8 % ei vielä tiedä suorittaako tutkintoa. Miesten ja naisten välillä ei tässä muuttujassa ole eroja. Yhteensä 35 oppilasta suunnittelee suorittavansa lukion Keuruulla. Painavin syy suorittaa ylioppilastutkinto jollain muulla paikkakunnalla on erikoislukio. Kaikkiaan vastaajista 78,1 % on sinkkuja ja 21,9 % seurustelee.

Taulukossa 1 tarkastellaan lähemmin vaikuttaako alueella asumisaika siihen tunteeko Keuruun kotikunnakseen. Kuten aikaisempi tutkimuskirjallisuus osoittaa, kotiseutu on alue, jonka ihminen tuntee hyvin ja johon hän tuntee kuuluvansa (Sarmavuori, 1991, 67–68). Taulukosta 1 nähdään, että 15 henkilöä on muuttanut Keuruulle jostain muualta ja loput 90 vastaajaa on asunut Keuruulla koko ikänsä. Niistä vastaajista, jotka ovat muuttaneet Keuruulle jostain muualta, 66,7 % tuntee Keuruun kotikunnakseen. Keuruulla koko ikänsä asuneista vastaajista yhteensä 91,1 % tuntee Keuruun kotikunnakseen. Asumisajalla ja Kotiseututunteella on riippuvuutta p:n ollessa 0,008 (kts. Liite 5 Taulukko 1b). Riippuvuus on tilastollisesti merkitsevää, sillä $C=0,251$ (kts. Liite 5 Taulukko 1c). Kaivolán ja Rikkisen (2003) mukaan Kotiseututunteeseen vaikuttaakin erityisesti asumisaika ja siihen liittyvät elämän vaiheet.

Taulukko 1. Keuruun tunteminen kotikunnaksi tarkasteltuna asumisajan mukaan.

	Asumisaika Keuruulla		yhteensä
	olen muuttanut Keuruulle	olen asunut Keuruulla koko ikäni	
Tunnetko Keuruun kotikunnaksesi	kyllä		
	10 66,7%	82 91,1%	92 87,6%
	en tai en tiedä		
	5 33,3%	8 8,9%	13 12,4%
yhteensä	15 100,0%	90 100,0%	105 100,0%

5.2 Virtolaiset yhdeksäsluokkalaiset tutkimuskohteena

Virtolaisia yhdeksäsluokkalaisia oli tutkimushetkellä yhteensä 94. Vastaajia tutkimukseen saatiin yhteensä 73, joten jonkin verran katoa tapahtui. Virtojen sivistyslautakunta toivoi, että oppilaiden vanhemmilta pyydetäisiin lupa lapsen osallistumiselle tutkimukseen. Tämä saattoi olla katoa lisännyt tekijä. Kyselyyn vastaajista naispuolisia on 51 ja miespuolisia 22, joten sukupuolijakauma on hieman vääristynyt. Miespuolisia oli kuitenkin tarpeeksi analyysien tekoon aineistosta.

Kuva 4. Virtain yläaste kesäkuussa 2008

Vastaajista suurin osa on 16-vuotiaita, sillä tämän ikäisiä aineistosta on 41 henkilöä. 15-vuotiaita on 31 ja 17-vuotiaita on vain yksi. Suurin osa vastaajista on asunut Virroilla koko ikänsä, sillä näin vastasi 54 henkilöä. Nuorista 37 % asuu keskustassa ja 37 % jossain muualla. Lähiössä asustaa 26 % nuorista. Vastaajista 65,8 % asuu molempien vanhempiansa kanssa, 17,8 % vastaajista asuu äidin kanssa, 9,6 % isän kanssa ja 6,8 % vastaajista ei asunut kummankaan vanhempansa luona. Suurimmalla osalla vastaajista on yksi, kaksi tai kolme sisarusta. 89 %:la vastaajista on kolme tai vähemmän sisaruksia. Suurin frekvenssi sisaruksien kohdalla on aineistossa yksitoista. Vastaajista 75,3 % on sinkkuja ja 24,7 % seurustelee.

Kuten taulukosta 2 nähdään, virtolaisista vastaajista 56,2 % suunnittelee suorittavansa ylioppilastutkinnon ja vain kaksi vastaajaa ei vielä tiedä suorittaako yo-tutkintoa ollenkaan. Tämä on suuri ero Keuruulaisiin nuoriin, sillä keuruulaisista nuorista jopa 23,8 % oli epävarma yo-tutkinnon suorittamisesta. Riippuvuus asuinpaikkakunnan ja yo-tutkinnon suorittamisen välillä on selvää ja voimakasta p:n ollessa 0,001 ja C:n 0,278 (kts. Liite 5 taulukko 2). p kertoo merkitsevyydestä eli sen riskin, millä todennäköisyydellä muuttujien välinen riippuvuus johtuu sattumasta. Koska p on tässä riippuvuustarkastelussa 0,001 on riski, että riippuvuus johtuisi sattumasta, vain 1 %. Kontingenssikerroin eli C kertoo kuinka vahvaa riippuvuus muuttujien välillä on. Jos C on suurempi kuin 0,15, yhteiskuntatieteissä voidaan muuttujien välillä todeta olevan riippuvuutta. Mitä suurempi C on, sitä vahvempaa on riippuvuus.

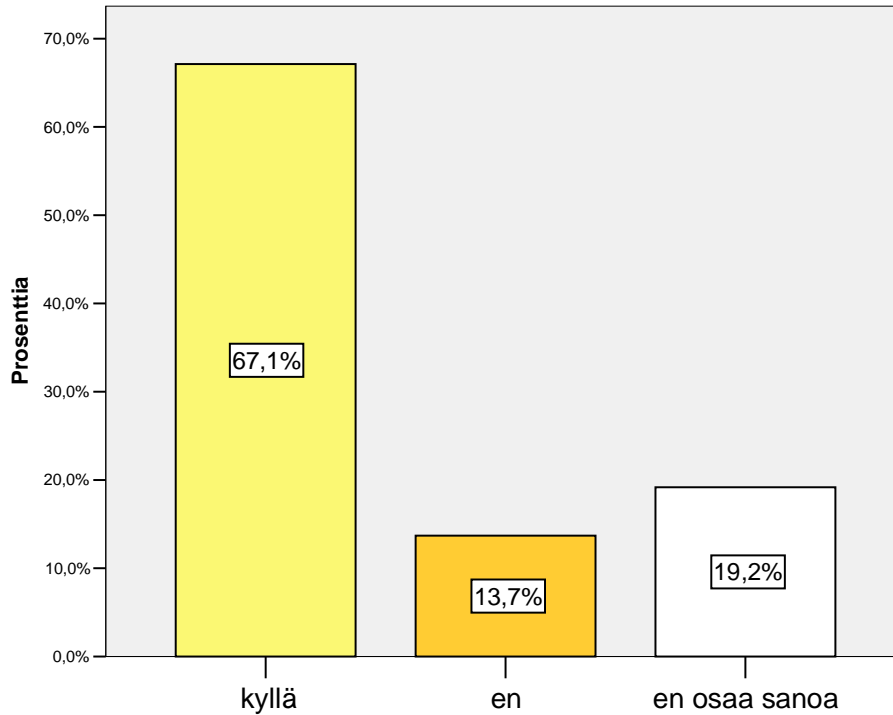
Koska keuruulaisille yhdeksäsluokkalaisille kysely tehtiin syksyllä 2007 ja virtolaisille vasta keväällä 2008, voi kyselyn teettämisen ajankohdalla olla vaikutusta suureen eroon paikkakuntien välillä kyseisen muuttujan kohdalla. Koska tutkimus tehtiin juuri yhdeksäsluokkalaisille, voi heidän olettaa miettivän tulevaisuuttaan ja mahdollista jatko-opiskelua lukiassa. Keuruulaisille vastaajille ajatukset yo-tutkinnon suorittamisesta ei vielä syksyllä välttämättä ollut niin ajankohtaisia, kuin virtolaisille vastaajille keväällä. virtolaisten yhdeksäsluokkalaisten oli jo kyselyhetkellä täytynyt päättää tulevatko he suorittamaan yo-tutkintoa, koska hakuaika tuolloin oli jatko-opiskelupaikkoihin jo ollut.

Miesten ja naisten välillä ei tässä muuttujassa Virroilla ole eroja. Yo-tutkinnosta haaveilevista 78,6 % aikoo suorittaa sen Virroilla. Kymmenen vastaajaa, jotka aikovat suorittaa yo-tutkinnon jollain muulla paikkakunnalla sanoivat syyn tähän olevan joko erikoislukio tai halu muuttaa toiselle paikkakunnalle.

Taulukko 2. Ylioppilastutkinnon suorittaminen asuinpaikkakunnan mukaan

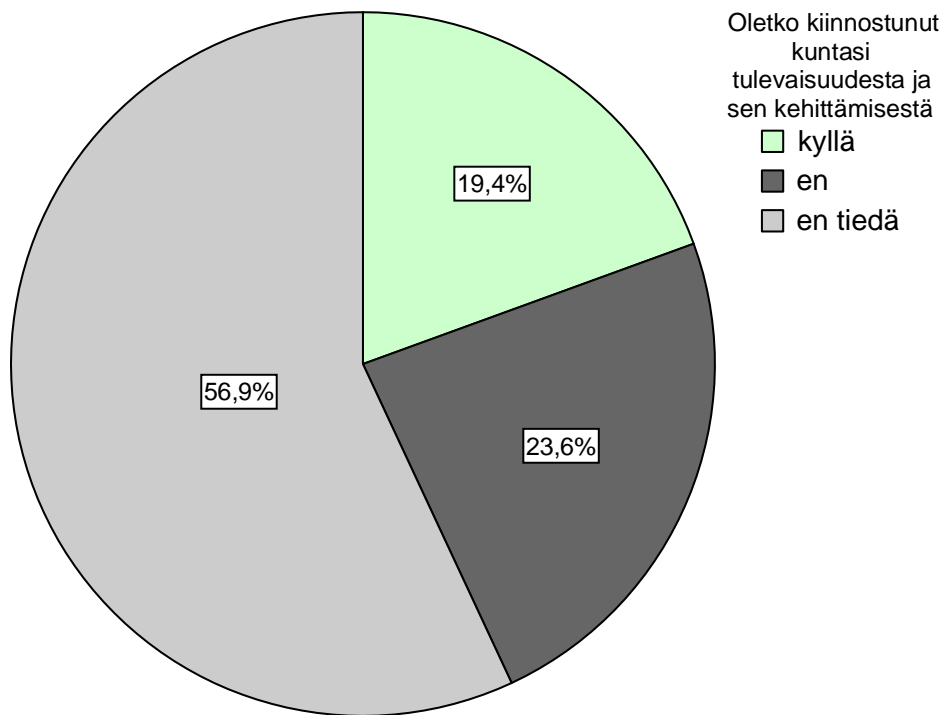
	Asuinpaikkakunta		Yhteensä
	Keuruu	Virrat	
Aiotko suorittaa ylioppilastutkinnon			
kyllä	45	41	86
	42,9%	56,2%	48,3%
en	35	30	65
	33,3%	41,1%	36,5%
en tiedä	25	2	27
	23,8%	2,7%	15,2%
Yhteensä	105	73	178
	100,0%	100,0%	100,0%

Kuviosta 5 nähdään, että vastaajista 67,1 % luokittelisi Virrat maaseudeksi. Mielenkiintoista on, että vastaajista jopa 19,2 prosenttia eli neljätoista henkilöä ei osannut sanoa onko Virrat maaseutua vai ei. 13,7 % vastaajista oli sitä mieltä, ettei heidän kotiseutunsa ole maaseutua.

Kuvio 5. Luokittelisitko Virrat maaseuduksi

Virtolaisilta kysyttiin lisäksi ovatko he kiinnostuneita oman kotikuntansa tulevaisuudesta ja sen mahdollisesta kehittämisestä. Kuviosta 6 huomataan, että vain 19,4 % virtolaisista nuorista on kiinnostunut kuntansa kehittämisestä. Kaikkiaan kuitenkin jopa yli puolet vastaajista eli 56,9 % virtolaisista nuorista ei tiennyt ovatko he kiinnostuneet Virtain tulevaisuudesta tai sen kehittämisestä. Koska nuorista yli puolet eivät tiedä ovatko he kiinnostuneita kuntansa kehittämisestä, voi tämä olla osoitus vain nuorten tietämättömyydestä niistä tavoista, joilla kunnan tulevaisuutta voisi kehittää.

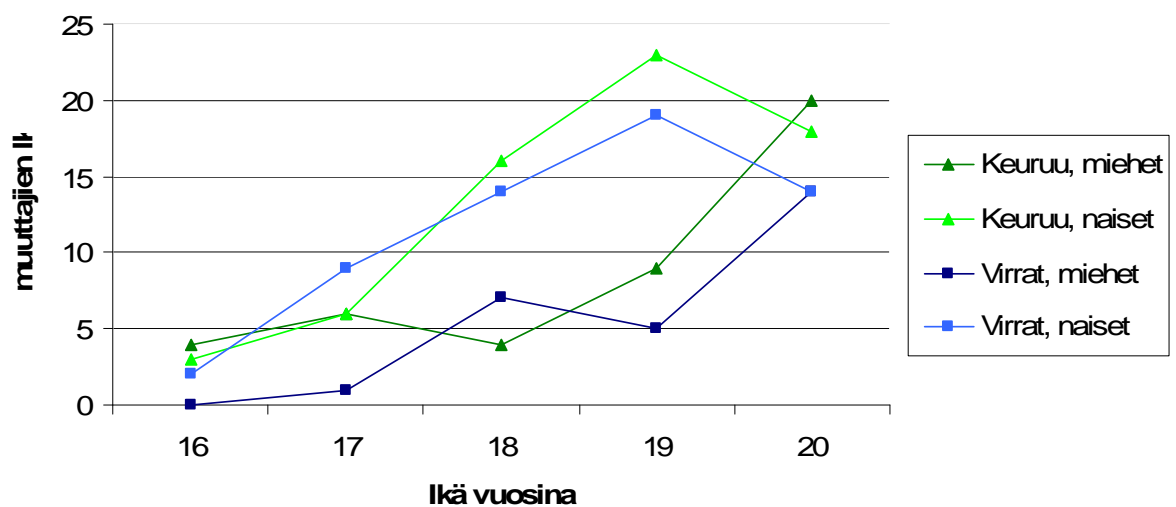

Kuvio 6. Nuorten virtolaisten kiinnostus kuntansa tulevaisuudesta ja sen kehittämisestä

6 NUORTEN MUUTTOAIKEET JA SYYT

Tässä kappaleessa tarkastellaan kohdekuntien nuorten muuttoaikeita ja syitä. Lisäksi tarkastellaan kohdekuntien nuorten mahdollista paluumuuttoa nykyisille asuinseuduilleen ja maaseutumaisen nuoren tulevaisuuden asuinalueen kokoa.

Kuviosta 7 nähdään kohdekuntien muuttoliikkeet vuonna 2006. Kuvion aineisto on hankittu Altika- aluetietokannasta 24.4.2008 ja aineistoa on analysoitu Microsoft Excelin avulla. Kuviosta huomataankin naisten muuttavan kohdekunnissa nuorena miehiä enemmän. Muuttohalukkuus kuitenkin tasaantuu 20 ikävuoden jälkeen ja kokonaismuutot kohdekunnissa jakautuvat sukupuolten välillä melko tasaisesti. Kuvion 7 mukaisesti muuttoliikkeen, iän ja sukupuolen välillä nähdään kuitenkin olevan selkeä yhteys.

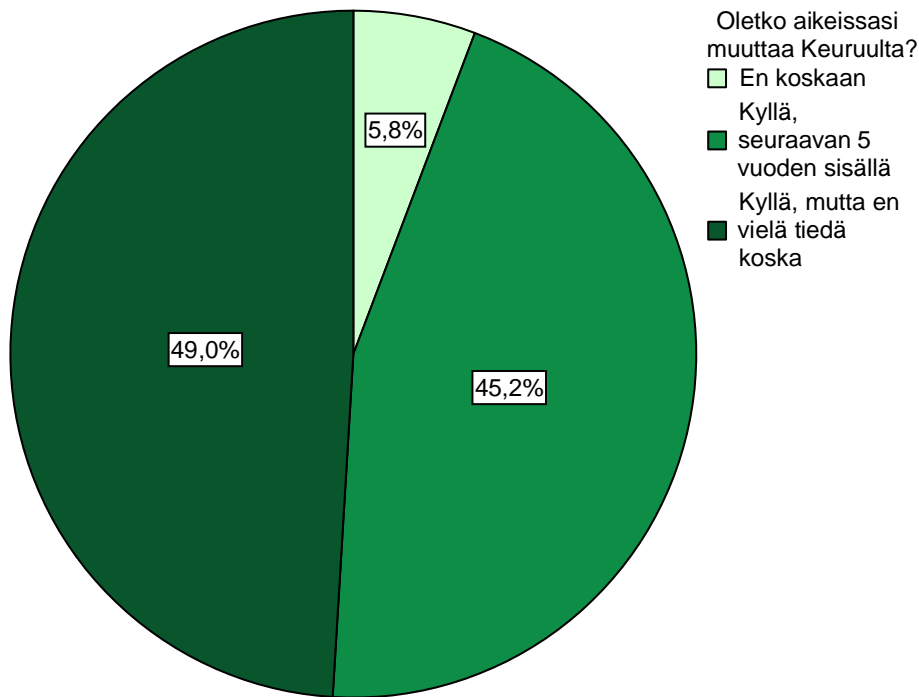
Kuvio 7. Kohdekuntien nuorten muutot pois asuinkunnastaan vuonna 2006

6.1 Keuruulaiset nuoret

Tutkimuksen lähtökohtana oli selvittää millainen on peruskoulua päättävän nuoren kotiseutuidentiteetti. Tutkimuksen teoriassa on Tuhkusen (2002) mietteitä nuorten kotiseutuidentiteetistä. Jos yksilö viihtyy alueella ja on juurtunut sinne, yksilön voidaan olettaa kiintyneen alueeseen ja omaavan tällöin vahvan kotiseutuidentiteetin. Tutkimuksessa lähdetäänkin ajatuksesta, että jos nuori voi kuvitella kotipaikkakuntansa tulevaisuuden asuinpaikkanaan, on tällöin jonkinlaisia viitteitä juurtumisesta alueelle. Lisäksi ihmiset ja sosiaalinen kanssakäyminen lisäävät alueelle sitoutumista ja vahvistavat kotiseutuidentiteettiä.

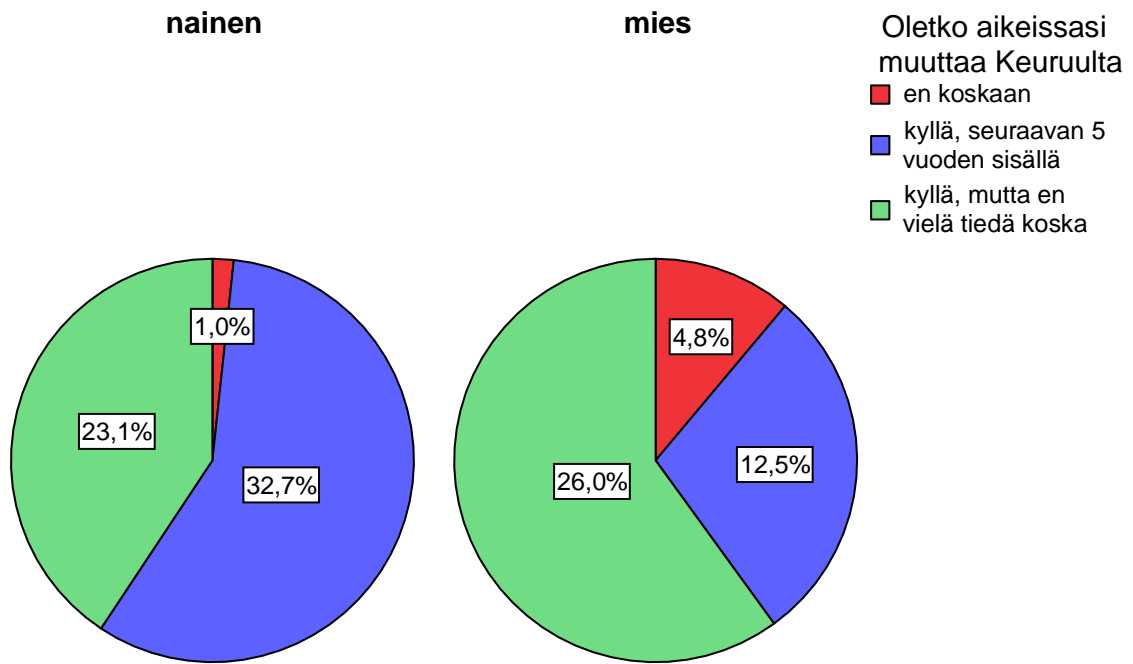
Lomakkeessa (kts. Liite 1) kysyttiin nuoren aikomuksia pois muuttaa Keuruulta. Lisäksi vastaajilta kysyttiin voisivatko he mahdollisesti kuvitella vielä joskus muuttavansa takaisin Keuruulle. Kuviosta 8 nähdään, että vastaushetkellä vain 5,8 % nuorista ajattelee asuvansa aina Keuruulla, eikä koskaan muuttavansa paikkakunnalta pois. Tutkimuksen ensimmäisenä hypoteesina oli, että suurimmalla osalla kohdekuntien nuorista on muuttoaikeita seuraavan viiden vuoden sisällä. Keuruun aineiston perusteella hypoteesi kumoutuisi, sillä kuvion 8 mukaan alle puolet eli 45,2 % vastanneista ajattelee muuttavansa Keuruulta pois seuraavan viiden vuoden sisällä. Kaikkiaan vastaajista jopa 94,2 % ajattelee jossain vaiheessa elämäänsä suunnistavansa asumaan pois Keuruulta.

Keuruulta poismuuttohalukkuus prosentti onkin huomattava. Kuten johdannossa mainittiin, Lähteenmaan (2005) teettämässä tutkimuksessa nuorista yli puolet halusi muuttaa tutkitulta alueelta joskus pois. Tämän tutkimuksen tulokset vahvistavat Lähteenmaan tutkimuksen tulokset nuorten suuresta muuttohalukkuudesta pois pieneltä paikkakunnalta.

Kuvio 8. Nuorten muuttoaikeet Keuruulta.

Kuviossa 9 on tarkasteltu nuorten muuttohalukkuutta sukupuolen mukaan. Kuvioista nähdään, että miehet ovat naisia varovaisempia muuttosuunnitelmiansa suhteen. Naisista 34 sanoo suunnittelevansa muuttoa pois Keuruulta seuraavan viiden vuoden sisällä, kun miehistä näin vastasi 13 henkilöä. Huomattavaa on erikoisesti se, että 45 miehestä viisi henkilöä vastasi, ettei aio koskaan muuttaa pois Keuruulta. Naisista näin totesi yksi vastaaja 59 vastaajasta. Vaikka kuviossa 9 on yhden lohkon frekvenssi yksi ja yhden viisi ja näiden mukaan odotetuista frekvensseistä yli 20 % alle viiden, voidaan kuvioista nähdä sukupuolen ja muuttohalukkuuden välillä olevan silti riippuvuussuhde (kts. Liite 5 Kuvio 4).

Kuvio 9. Keuruulaisten nuorten muuttoaiheet tarkasteltuna sukupuolen mukaan

Paunikallio on tutkinut aikaisemmin nuorten maalla asuvien 16–25-vuotiaiden muuttoaikeita kaupunkiin. Hänen tutkimustulostensa mukaan maaseudun nuorista miehet olivat naisia useammin sitä mieltä, etteivät he voisi kuvitella muuttavansa kaupunkiin. Samaisessa tutkimuksessa perehdyttiin myös kaupunkilaisten nuorten mahdolliseen muuttoon maaseudulle. Naiset osoittautuivat tässäkin kyselyssä avoimemmiksi kuvittelemaan omaa muuttoa. (Paunikallio, 2001, 80) Lisäksi Kuvion 1 mukaan, nuoret naiset ovat miehiä muuttohalukkaampia. Nuorten miesten voidaankin olettaa kiinnittyvän asuinpaikkakuntaansa vahvemmin kuin naisten, sillä he ovat haluttomampia muuttamaan tutulta ja turvalliselta kotiseudulta pois.

Aikaisemmassa tutkimuskirjallisuudessa Tuhkunen (2002) on maininnut, ettei kotiseutuylypeys vähennä nuorten muuttohalukkuutta kotiseudulta. Tuhkusen mukaan nuorella voi olla hyvinkin vahva sidos lapsuuden kotiseutuunsa ja silti

hän saattaa haluta muuttaa toiselle paikkakunnalle aikuistumisen kynnyksellä. Vaikka yli 94 % keuruulaisista yhdeksäsluokkalaisista suunnittelee tulevaisuudessa muuttavansa pois Keuruulta, ei tämä tarkoita etteikö he voisi olla juurtuneita kotiseudulleen ja omata vahvaa kotiseutuidentiteettiä. Kurikka onkin todennut, että yksilö muuttaa jos hän kokee hyvinvointiresurssinsa puutteelliseksi (Kurikka, 1999, 19–22). Voidaankin siis ajatella, että nuoret keuruulaiset kokevat, ettei Keuruu ei pysty vastaamaan heidän tämän hetkisiin hyvinvointitarpeisiinsa.

Nuoria pyydettiin mainitsemaan kaksi kaupunkia johon mahdollinen muutto voisi suuntautua. Vastaajista 85 mainitsi Jyväskylän, 50 vastaajaa Tampereen ja 10 vastaajaa Helsingin. Nämä kolme nousivat aineistosta selkeimmin esille, vaikka useat muutkin kaupungit saivat mainintoja. Niin Jyväskylä, Tampere kuin Helsingin ovat yliopistokaupunkeja ja kasvavia kasvukeskuksia. Jyväskylän suosio voidaan perustella Keuruun läheisyydellä, sillä Keuruun ja Jyväskylän välillä on vain vajaan tunnin ajomatka. Vanhana keuruulaisena voin sanoa, että omaksuin nuorempana Jyväskylän seudun osaksi kotiseutuani, sillä suurempia ostoksia ja elokuvakäyntejä varten täytyi lähteä Jyväskylään. Syynä keuruulaisten nuorten halukkuuteen muuttaa juuri Jyväskylään, voi olla Jyväskylän jo tuttu ympäristö. Nuoret todennäköisesti näkevätkin tämän vuoksi Jyväskylän turvallisempaan muuttokohteena kuin esimerkiksi pääkaupunkiseudun.

Huomattavaa on, että vain kymmenen henkilöä 105:stä mainitsi Helsingin muuttosuunnitelmiansa kohteeksi. Helsingissä on tilastokeskuksen (1.12.2007) mukaan 564 521 asukasta. Tampereella on sen sijaan 206 368 asukasta. Jyväskylä eroaa näistä kahdesta kaupungista väkiluvultaan selvästi. Jyväskylässä asukkaita on 84 739. Jyväskylän voidaan katsoa olevan selvästi Keuruuta suurempi kaupunki, mutta kolmesta eniten mainintoja saaneista kaupungeista väkiluvultaan pienin. Tästä voidaankin tehdä kaksi johtopäätelmää nuorten muuttoaikeista. Ensimmäiseksi, nuoret selvästi haluavat muuttaa Keuruuta suurempiin kaupunkeihin, mutta vetovoimaisin muuttokohde on lähinnä Keuruuta sijaitseva kaupunki. Toiseksi keuruulaiset nuoret haluavat muuttaa isompaan kaupunkiin, mutta suurin osa vastaajista näkee Helsingin ja mahdollisesti jo Tampereenkin liian isona kohteena muutolleen. Väkiluvultaan Tamperetta ja Helsingin pienempi

Jyväskylä on potentiaalisempi muuttokohde keuruulaiselle yhdeksäsluokkalaiselle.

Kysyttäessä mitkä ovat mahdolliset syyt Keuruulta poismuuttoon, erottuu aineistosta viisi selvästi eniten havaintoja saanutta kohtaa. Nämä olivat suuruusjärjestyksessä opiskelupaikka, paremmat työmahdollisuudet, halu itsenäistyä, paremmat kaupalliset palvelut sekä uusi sosiaalinen ympäristö. Vastajia pyydettiin nimeämään kolmestatoista vaihtoehdosta kolme painavinta syytä mahdolliseen poismuuttoon Keuruulta.

Vastanneista opiskelupaikan perässä voisi muuttaa 68,6 %. Keuruulla ei ole korkeamman asteen koulutusta. Yläasteen jälkeen Keuruulla on mahdollista suorittaa lukio. Keuruulla on myös Jyväskylän aikuisopiston yksikkö, jossa nuorisoasteella opiskellaan tietojenkäsittelyä, kone- ja metallialaa ja sosiaali- ja terveysalaa. Edellisten lisäksi ammatillista aikuiskoulutusta on myös palvelu- ja puualalla. (Keuruun kaupunki, Opiskelijat ja koulutus) Työllisyysmahdollisuuksien perässä yhdeksäsluokkalaisista voisi muuttaa 56,2 %. Keuruulla tämän hetkinen työttömyysaste on 13,8 %, kun koko maassa se on 11,6 %. (Kuntaliitto, tietopankkien tilastokäsitteitä). Kolmanneksi yleisin vastaus oli halu itsenäistyä, jonka valitsi vastaajista 31,4 %.

Lomakkeessa (kts. Liite 1) kysytyistä vaihtoehdoista vain yhden kohdalla löytyi sukupuolen kanssa ristiintaulukoinnissa riippuvuussuhde. Miehet haikailevat naisia enemmän liikuntapalveluita. Naisista kaikkiaan kaksi (3,4 %) sanoo että yksi mahdollinen syy muuttoon voisi olla paremmat liikuntapalvelut. Miehistä liikuntapalveluiden perässä voisi muuttaa 8 henkilöä eli 17,4 % kaikista miehistä. Muutoin vastaukset sukupuolten välillä ovat melko symmetrisiä.

Niistä nuorista, jotka suunnittelivat muuttavansa pois Keuruulta jossain vaiheessa elämäänsä, jopa 51,5 % vastasi kyllä, kysyttäessä voisivatko he kuvitella muuttavansa jossain vaiheessa takaisin Keuruulle. Muuttoa suunnittelevista 33 % ei tiedä voisivatko he kuvitella palaavansa asumaan takaisin Keuruulle. Huomattavaa on, että vain 15,5 % kysymykseen vastanneista ei voi kuvitella itseään paluumuuttajana. Lähteenmaan (2005) tutkimuksessa useimmat

poismuuttoa suunnittelevista nuorista ilmoittivat, etteivät he voi kuvitella palaavansa asumaan paikkakunnalle tulevaisuudessa. Keuruun nuoret näkevätkin asuvansa todennäköisemmin tulevaisuudessa nykyisellä asuinseudullaan kuin Lähteenmaan tutkimuksen nuoret.

Koska jopa 94,3 % vastaajista suunnittelee poismuuttoa Keuruulta (kts. kuvio 8), voidaan ajatella, että nuoret eivät näe Keuruuta ihanteellisimpana vanhaisaikuisuudenviettopaikkakuntana. Huomioitavaa on kuitenkin, että he voisivat kuvitella viettävänsä siellä tulevaisuuttaan, esimerkiksi perheen kanssa tai vanhuudenpäivillään. Kuten Jukarainen ja Tuhkunen (2004) ovat todenneet, nuorta vetää puoleensa alue joka on imagoltaan nuorekas ja, josta hänellä on nuorekas mielikuva. Kotiseutuidentiteetti jää kuitenkin nuoren muistiin, vaikka nuori ei enää kotiseudullaan asuisikaan. Pienet kunnat eivät pysty kilpailemaan isojen kasvukeskusten ja yliopistokaupunkien kanssa ihanteellisen nuoruudenviettopaikan imagosta. Aikaisemman tutkimuskirjallisuuden mukaan, pienten kuntien olisikin panostettava juuri paluumuuttajien houkutteluun alueelle. (Jukarainen & Tuhkunen, 2004, 949–5) Keuruu onkin paikallisten nuorten mielestä selvästi vetovoimaisempi tulevaisuuden asuinkaupunki kuin mitä Lähteenmaan (2005) haastateltujen mielestä heidän kaupunkinsa on.

Taulukossa 3 tarkastellaan Keuruulle takaisinmuutto mahdollisuutta sukupuolen mukaan. Taulukosta nähdään, että suurin osa sekä miehistä että naisista voisi kuvitella palaavansa vielä joskus asumaan Keuruulle. Naisista kuitenkin 14 vastasi, ettei voisi kuvitella palaavansa Keuruulle. Miehistä sen sijaan vain yksi oli varma, ettei haluaisi tulevaisuudessaan asua Keuruulla. Sukupuolten välinen ero on tilastollisesti merkittävä, koska $p=0,012$ (kts. Liite 5 taulukko 3b). Muuttajien välinen riippuvuus on tilastollisesti merkittävää ja voimakasta, sillä $C=0,29$ (kts. Liite 5 taulukko 3c). Tämä on erittäin mielenkiintoista, sillä kuten edellä mainittiin, miehet ovat myös haluttomampi muuttamaan Keuruulta pois (kts. Kuvio 8). Nyt myös tiedetään, että miehet ovat halukkaampia muuttamaan takaisin Keuruulle.

Taulukko 3. Takaisinmuutto Keuruulle tarkasteltuna sukupuolen mukaan.

		Sukupuoli		Yhteensä
		nainen	mies	
Voisitko kuvitella vielä palaavasi takasin asumaan Keuruulle	en	14 24,6%	1 2,5%	15 15,5%
	kyllä	27 47,4%	23 57,5%	50 51,5%
	en osaa sanoa	16 28,1%	16 40,0%	32 33,0%
Yhteensä		57 100,0%	40 100,0%	97 100,0%

Kurikan (1996) teettämässä tutkimuksessa, jossa tutkittiin 18–26- vuotiaiden käsityksiä omasta asuinkunnastaan, huomattiin myös naisten olevan halukkaampia muuttoon kuin miehet. Aikaisemmassa tutkimuskirjallisuudessa onkin todettu, ettei sukupuoli suoraan johda mihinkään, mutta kuten tilaan kiinnostuneisuus, se on aina läsnä (Ikonen, 2006, 4). Kurikan tutkimuksessa muuttohalukkuus näytti myös olevan ikäsidonnaista, sillä mitä vanhempi vastaaja oli, sitä haluttomampi hän oli muuttamaan asuinseudultaan (Kurikka, 1996, 38). Mielestäni ikäsidonnainen tarkastelu ei tuo oikeudenmukaisia tuloksia yksilöiden muuttohalukkuudesta tietyllä alueella. Koska nuoret ovat halukkaampia pois muuttoon ja koska nuorten muutot ovat kasvaneet ja yleistyneet, onkin oletettava, että muuttohalukkaat yksilöt ovat jo muuttaneet alueelta pois. Alueella aina asuneet vanhemmat asukkaat ovatkin tehneet alueella asumispäätöksen jo nuorina ja tämän vuoksi voidaan muuttohalukkuuden pienenevän vastaajien iän kasvaessa.

Aineistoa tarkastellessani mieleeni nousi kysymys, voisiko taustalla olla sittenkin sukupuolten välinen varttumisero. Taulukosta 2 nähdään, että miehistä 40 % ei osaa sanoa voisivatko he palata takaisin asumaan Keuruulle. Naisista näin vastasi 28,1 %. Koska en osaa sanoa kohtaan oli vastattu näinkin monen vastaajan taholta, on erittäin mielenkiintoista miettiä miksi nuoret eivät osaa sanoa voisivatko he muuttaa tulevaisuudessa Keuruulle takaisin.

Vilka (2007) onkin todennut ”en osaa sanoa” vastauksen voivan merkitä eri asioita. Henkilö saattaa vastata ”en osaa sanoa” seuraavista syistä: a.) jos hänellä ei ole asiaa koskevaa tietoa, b.) hänellä on tietoa, mutta ei osaa tai halua

muodostaa asiasta omaa mielipidettä, c.) hän ei viitsi vastaustilanteessa vaivautua pohtimaan vastausvaihtoehtoja, koska kysytty asia on vaikea, tai d.) hän ei ole ymmärtänyt kysymystä. Vilkan mukaan a.) ja b.) vastausvaihtoehto ”en osaa sanoa” mittaa oikeaa asiaa ja c.) ja d.) kohdissa taas ei. (Vilka, 2007, 109)

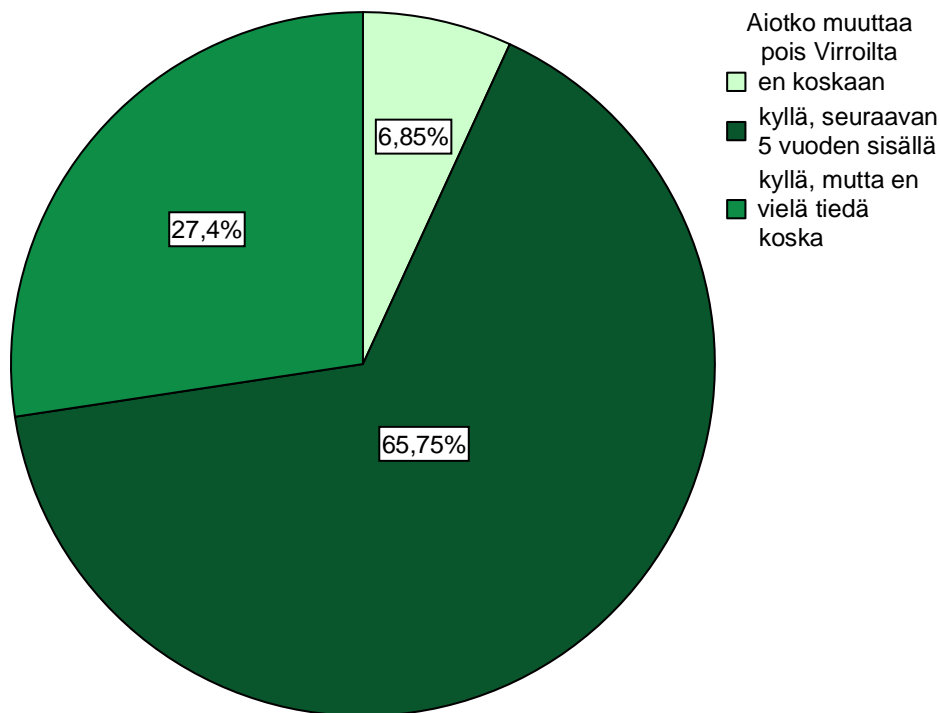
Koska kysymys asettelu oli lomakkeessa yksinkertainen, voi yhdeksäsluokkalaisten olettaa ymmärtäneen kysymyksen. Nuorten voi olla hankalaa muodostaa omaa mielipidettään asiasta, joka voi tuntua vielä hyvinkin kaukaiselta ajatukselta. Koska naispuoliset vastaajat olivat ajatelleet muuttoa Keuruulta useammin kuin miehet ja koska naiset olivat myös halukkaampia muuttamaan Keuruulta nopeammassa aikataulussa, ei takaisinmuuton ajattelu Keruulle tunnu naispuolisista vastaajista niin kaukaiselta. Miespuolisille vastaajille Keuruulta pois muuton ajattelu voi jo tuntua liian kaukaiselta ajatukselta, joten myös takaisin muuton mahdollisuutta on vaikea miettiä. Miespuoliset vastaajat ovatkin vielä epävarmempia tulevaisuudestaan ja tulevaisuuden ratkaisuisistaan. Naispuolisilla vastaajilla näyttäisi olevan määrätietoisempi, aikuisempi, tulevaisuudenkuva.

Aikaisemman tutkimuksen mukaan naisten lukumäärässä tulee kuitenkin tapahtumaan nousevassa määrin alueellista keskittymistä. Lähellä suuria asutuskeskuksia (alle 20km) heidän määränsä kasvaa ja kauempana (yli 30km) naisten määrä vähenee. (Hautamäki & Iisakkala, 1990, 39) Keuruulaisten tutkimuskohteiden vastausten perusteella, voisi sanoa naisten suuntaavan miehiä rohkeammin suurten asutuskeskusten läheisyyteen, koska aineiston perusteella naiset ovat halukkaampia muuttamaan pois pienestä kotikunnastaan sekä ovat arempia kuvittelemaan itsensä paluumuuttajina.

6.2 Virtolaiset nuoret

Tutkimuksen ensimmäisenä hypoteesina oli, että suurimmalla osalla kohdekuntien nuorista on muuttoaikeita seuraavan viiden vuoden sisällä. Kuten aikaisemmin jo tutkimuksessa mainittiin, Keuruun aineiston perusteella hypoteesi kumoutuisi.

Virtain kunnan aineiston perusteella hypoteesi kuitenkin pitää paikkansa sillä, kuten kuviosta 10 nähdään, suurin osa virtolaisista nuorista haluaa muuttaa toiselle paikkakunnalle seuraavan viiden vuoden sisällä. Kaikkiaan virtolaisista vastaajista 65,75 % vastasi näin. Kun virtolaisten ja keuruulaisten muuttoproositit lasketaan yhteen, voidaan todeta ensimmäisen hypoteesin pitävän paikkansa, koska koko aineistosta viiden vuoden sisällä paikkakuntaa aikoo vaihtaa 55,47 % vastaajista. Yhteensä muuttoa suunnittelevia nuoria oli Virtain aineistossa 91,15 %. Virroilta ei aio koskaan muuttaa pois 6,85 % vastanneista. Sukupuolten välillä ei löytynyt eroja muuttoaikeissa pois Virroilta.

Kuvio 10. Virtolaisten nuorten muuttoaikeet kotipaikkakunnaltaan

Taulukossa 4 tarkastellaan muuttoaikeita suhteessa kotikuntatunteeseen. Kuten taulukosta nähdään kaikki viisi nuorta, jotka eivät aio koskaan muuttaa pois Virroilta, tuntevat Virrat vahvasti kotikunnakseen. Niistä nuorista, jotka vastasivat etteivät tiedä tai eivät tunne Virratta kotikunnakseen 95 % eli 19 henkilöä 20:stä, aikoo muuttaa Virroilta pois seuraavan viiden vuoden sisällä. Virrat Kotikunnakseen tuntevista viiden vuoden sisällä aikoo muuttaa 54,7 %. Paikkatunteeseen vaikuttaakin erityisesti paikkakunnalla asumisaika ja siihen

liittyvät elämän vaiheet (Kaivola & Rikkinen, 2003, 25). Ajan myötä yksilö sitoutuu ja samaistuu alueen yhteisöön (Aura & Horelli & Korpela, 1997, 127). Riippuvuutta tässäkin tutkimuksessa muuttujien välillä on p:n ollessa 0,005. Riippuvuuden voi nähdä taulukosta 4, vaikka 33 % odotetuista frekvensseistä on pienempiä kuin viisi. (kts. Liite 5 taulukko 4c)

Taulukko 4. Muuttoaikeet Virroilta tarkasteltuna kotikuntatunteen mukaan

		Tunnetko Virrat kotikunnaksesi		Yhteensä
		Kyllä	En tai en tiedä	
Oletko aikeissasi muuttaa Virroilta	en koskaan	5 9,4%	0 0%	5 6,8%
	kyllä, seuraavan 5 vuoden sisällä	29 54,7%	19 95,0%	48 65,8%
	kyllä, mutta en vielä tiedä koska	19 35,8%	1 5,0%	20 27,4%
Yhteensä		53 100,0%	20 100,0%	73 100,0%

Keuruun nuorten muuttohalukkuus antoi viitteitä Virtain nuorten muuttohalukkuudesta. Kuten Tuhkunen (2002) on maininnut, kotiseutuylpeyden ei voida olettaa vähentävän nuorten muuttohalukkuutta kotiseudulta. Tutkimuksessa haluttiin kuitenkin varmistaa, etteivät kotiseutuylpeys ja muuttohalukkuus korreloidu keskenään ja Virtain kyselylomakkeessa kysyttiin nuorilta heidän kotiseutuylpeydestään. Virtolaisista nuorista 42,5 % sanoo olevansa ylpeä kotiseudustaan ja toiset 42,5 % ei osaa sanoa onko siitä ylpeä. Vain 15,1 % eli yksitoista vastaajaa kieltää olevansa ylpeä Virroista. Näyttäisi siis, ettei kotiseutuylpeys vähennä muuttohalukkuutta, sillä muuttohalukkuus on huomattavasti korkeampi kuin kotiseutuylpeys antaisi olettaa.

Työn toisena hypoteesina oli oletus, jonka mukaan keuruulaiset nuoret näkevät Virtain kunnan nuoria asuinpaikkakuntansa todennäköisemmin tulevaisuuden asuinseutunaan. Hypoteesi pitää paikkansa, sillä virtolaiset nuoret eivät näe itseään paluumuuttajana Virroille. Vain 35,3 % kyselyyn vastanneista nuorista voisi kuvitella itsensä paluumuuttajana, kun Keuruulla samainen luku oli 51,5 %. Naisten ja miesten välillä eroja tämän muuttujan kohdalla ei Virtain aineistosta

löytynyt. Kaikkiaan 27,9 % nuorista ei osannut sanoa voisiko palata Virroille ja 36,8 % ei nähnyt itseään palaamassa nykyiselle kotipaikkakunnalleen. Keuruulla se sijaan vain 15,5 % vastaajista oli varmoja, etteivät he palaisi asumaan takaisin nykyiselle asuinpaikkakunnalleen (kts. Taulukko 3). Koska myös keuruulaisten vastauksista kävi ilmi, etteivät tutkimuskohteet osanneet vastata kysymykseen, kysyttiin virtolaisilta avoimella kysymyksellä syitä tähän. Avoin kysymys ei kuitenkaan tuottanut haluttua tulosta, sillä vain harva kyselyyn vastaaja vastasi siihen. Oletankin osan yhdeksäsluokkalaisista olevan vielä liian nuoria ajatellakseen paluumuuttoa nykyiselle asuinseudulleen, sillä ensisijainen ajattelun kohde heillä tulevaisuudessa on mahdollinen poismuutto.

Virtolaisilta kysyttiin lisäksi missä he kuvittelevat asuvansa mahdollisten opintojensa jälkeen, maaseutumaisessa, taajaan asutussa vai kaupunkimaisessa kunnassa. Taulukosta 5 nähdään, että suurin osa eli 57,7 % vastaajista näkee lopullisen asuinpaikkakuntansa olevan kaupunkimainen kunta. Tutkimuksen alun oletus, jonka mukaan maaseutumaisen kunnan nuoret näkevät tulevaisuutensa maaseutumaista kuntaa vahvemmin taajaan asutussa kunnassa kumoutuu, sillä kaikkiaan 25,4 % vastaajista näkee itsensä tulevaisuudessakin maaseutumaisessa kunnassa ja 16,9 % taajaan asutussa kunnassa.

Oleellista on huomata, että miehistä vain 4 näkee maaseutumaisen kunnan tulevaisuuden kaupunkinaan ja yllättävästi vain yksi mies vastasi näin taajaan asutusta kunnasta. Kaikkiaan miehistä 75 % näkee itsensä kaupunkimaisessa kunnassa. Naisista näin tekee 51 %. Tämä onkin merkittävä ero tässä aineistossa miesten ja naisten kohdalla. Naiset näyttäisivät olevan halukkaampia asumaan tulevaisuutensa maaseutumaisessa kunnassa ja huomattavasti halukkaampia asumaan sen taajaan asutussa kunnassa kuin miehet. Kaiken kaikkiaan, melkein puolet vastaajista voi nähdä itsensä asuvan tulevaisuudessa joko maaseutumaisessa tai taajaan asutussa kunnassa.

Taulukko 5. Virtolaisten nuorten tulevaisuuden asuinkunta ristiintaulukoituna sukupuolen kanssa

		Sukupuoli		Yhteensä
		nainen	mies	
Näetkö tulvaiuutesi mahdollisten opiskelujesi jälkeen	maaseutumaisessa kunnassa	14 27,5%	4 20,0%	18 25,4%
	taajaan asutussa kunnassa	11 21,6%	1 5,0%	12 16,9%
	kaupunkimaisessa kunnassa	26 51,0%	15 75,0%	41 57,7%
Yhteensä		51 100,0%	20 100,0%	71 100,0%

Kysyttäessä mitkä ovat kolme painavinta syytä mahdolliseen poismuuttoon Virroilta, vastasivat nuoret selvästi eniten kohtaan opiskelupaikka. Opiskelupaikan perässä voisi muuttaa 76,4 % vastanneista. Toiseksi yleisin vastaus oli paremmat työllisyysmahdollisuudet. Virroilla työttömyysaste oli helmikuussa 2007 8,9 % (Virrat, tasku-tietoa). Virtain työttömyysprosentti on selvästi Keuruun prosenttia pienempi, sillä Keuruun prosenttihan oli 13,8 %. Kolmanneksi yleisin vastaus oli uusi sosiaalinen ympäristö. Kaupallisten palveluiden perässä voisi vastaajista muuttaa 29,2 % ja saman verran voisi suunnitella muuttoa myös pelkästään itsenäistymisen vuoksi. Ainoa sukupuolten väliltä löytynyt ero yhdestätoista vaihtoehdosta oli kaupallisten palveluiden. Naisista 36 % sanoi voivansa muuttaa parempien kaupallisten palveluiden vuoksi, kun miehistä näin vastasi vain 13,6 %. **(Liite 5 taulukko ?)**

Virtolaiset nuoret suuntaavat ensimmäisen muuttonsa suurimmaksi osaksi Tampereelle, Seinäjoelle, Helsinkiin tai Jyväskylään. Nuoria pyydettiin mainitsemaan kaksi kaupunkia, johon mahdollinen ensimmäinen muutto tulisi suuntautumaan. Kaikkiaan viisi nuorta sanoi asuvansa koko ikänsä Virroilla, eikä koskaan muuttavansa sieltä pois. Jäljelle jääneistä 68 nuoresta jopa 48 mainitsi Tampereen mahdollisena kohteena ensimuutolleen. Nuorista 22 kertoi suunnittelevansa muuttoa Seinäjoelle. Helsinkiin päin muuttoa mietiskeli 14 ja Jyväskylään 10 henkilöä. Nämä neljä kaupunkia erottuivat muista kaupungeista selviten. Mainintoja saivat myös jonkun verraan Turku, Mänttä ja Vaasa.

Virroilta on matkaa Tampereelle 104km, Seinäjoelle 89km, Helsinkiin 269km ja Jyväskylään 112km. Virtain kuuluminen Pirkanmaahan voi selittää virtolaisten nuorten halun muuttaa Tampereelle, Pirkanmaan pääkaupunkiin. Mielenkiintoista oli huomata, että vaikka Tampereelle ja Jyväskylään on Virroilta lähestulkoon yhtä pitkä matka, suuntautuu Virrat vahvasti Tampereeseen. Maakuntaan kuulumisen ohjaakin selvästi muuttoliikettä, sillä samalla kun Virtain nuoret suuntaavat oman maakuntansa keskukseen Tampereelle, suuntaavat keuruulaiset omaansa, Jyväskylään. Seinäjoelle suuntaamisen perustana ovat luultavasti paikkakunnan läheisyys naapurikuntana ja sen tarjoamat laajat jatkokoulutusmahdollisuudet ammatti- ja ammattikorkeakouluineen.

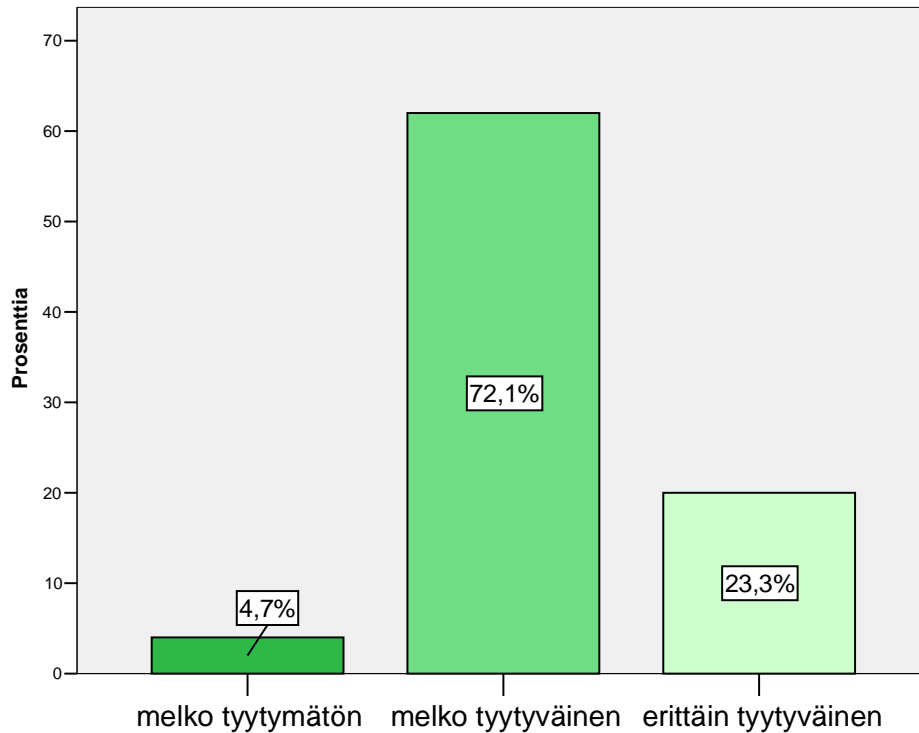
Helsinki pääkaupunkina on myös otettava huomioon muuttokohteena. Tutkijana oli kiinnostavaa kuitenkin huomata pääkaupunkiseudun heikohko vetovoima niin Virtain, kuin Keuruunkin nuoriin. Virroillahan Helsingin mainitsivat muuttokohteena 20,6 % ja Keuruulla vain 11,8 % vastanneista nuorista. Yhteensä aineiston kaikista nuorista näki pääkaupunkiseudun mahdollisena muuttokohteena vain 16,2 %.

Virtolaisten nuorten muutot suuntautuvat selkeästi suuriin kaupunkeihin, joissa on tarjolla laajoja opiskelu vaihtoehtoja. Kuten Keuruulla, ei Virroillakaan ole tarjota laajaa jatko-opiskelurintamaa peruskoulun suorittaneille nuorille. Virroilla on kuitenkin yllättävästi tarjota Keuruuta laajempia kouluttautumismahdollisuuksia varsinkin ylioppilastutkinnon jälkeen. Virroilla on mahdollista kouluttautua liiketoiminnan tai mediaviestinnän osaajaksi Pirkanmaan ammattiopiston kautta, sillä Virroilla toimii sen toimipiste (Ylä-Pirkanmaa, Virrat). Lisäksi Virroilla on Pirkanmaan ammattikorkeakoulun erillinen toimipiste. Virtain toimipisteessä koulutetaan tradenomeja liiketalouden koulutusohjelmassa, taloushallinnon sekä markkinoinnin ja kansainvälisten liiketoimintojen suuntautumisvaihtoehtoisissa. Ammattikorkeakouluopiskelijoita onkin tällä hetkellä jopa 400. (PIRAMK, Virrat)

7 NUORTEN TYYTYVÄISYYS ELÄMÄÄNSÄ

7.1 Elämää Keuruulla

Tutkimuksen kolmannen hypoteesin mukaan kohdekuntien nuoret ovat tyytymättömiä elämäänsä asuinpaikkakunnallaan. Oletuksena siis oli, etteivät keuruulaiset eivätkä virtolaiset nuoret ole tyytyväisiä elämäntilanteeseensa asuinpaikkakunnallaan. Lomakkeessa kysyttiin kuinka tyytyväisiä nuoret ovat elämäntilanteeseensa yleensä. Kuvioista 11 nähdään, että Keuruun aineistosta 62 vastaajaa eli 72,1 % on melko tyytyväisiä omaan elämäntilanteeseensa. 20 vastaajaa eli 23,3 % sanoo olevansa erittäin tyytyväinen elämäntilanteeseensa. Yhteensä siis 95,4 % vastanneista on melko tai erittäin tyytyväisiä elämäntilanteeseensa Keuruulla. Yllämainittu hypoteesi siis kumoutuisi Keuruun aineiston perusteella, sillä suurin osa vastaajista on tyytyväisiä elämäntilanteeseensa. Vain 4,7 % nuorista on melko tyytymättömiä elämäänsä. Huomattavaa on, ettei kukaan vastanneista valinnut vaihtoehtoa erittäin tyytymätön. Tämä on mielenkiintoinen tulos, sillä yli 90 % vastanneista suunnittelee kuitenkin muuttoa pois Keuruulta. Nuorten tyytyväisyys elämäänsä Keuruulla voi olla yksi tekijä siihen, että yli 50 % muuttoa suunnittelevista nuorista voi kuitenkin kuvitella Keuruun tulevaisuuden asuinkaupunkinaan.

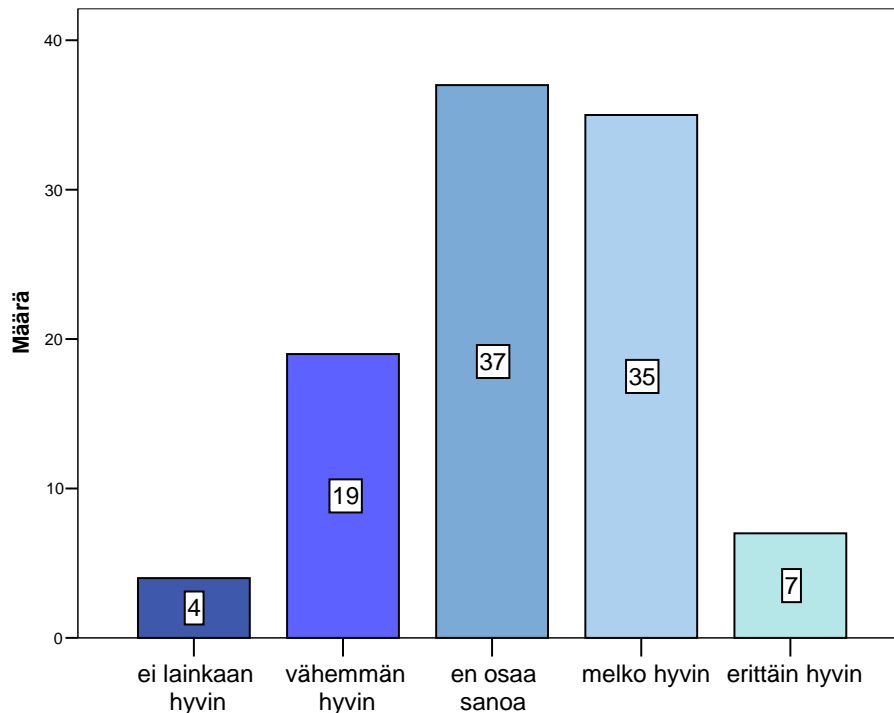
Kuvio 11. Nuorten tyytyväisyys elämäntilanteeseensa

Vaihtoehtoon erittäin tyytymätön ei tullut yhtään havaintoa.

Nuoret pitävät Keuruuta melko tai erittäin hyvänä asuinpaikkana, sillä näin vastasi 71,8 % nuorista. Nuorista 13,6 % prosenttia on sitä mieltä, että Keuruu ei ole lainkaan hyvä tai se on vähemmän hyvä asuinpaikka. Nuoret antoivat Keuruulle yleisarvosanaksi hyvän. Kaikkiaan 41:den vastaajan eli 39,4 %:n mielestä Keuruu on asuinpaikkana hyvä. Tyydyttävänä asuinpaikkakuntana Keuruuta piti 27,9 % ja kiitettävänä 15,4 % vastaajista. Välttävän arvosanan antoi 12 eli 11,5 % nuorista ja ala-arvoisen 6 nuorta.

Kuviossa 12 tarkastellaan Keuruun sijoittumista kuntien välisessä ”hyvä asua ja elää” kilpailussa. Nuoria pyydettiin kuvittelemaan kilpailu, jossa kunnat kilpailevat keskenään siitä, missä on paras asua ja elää. Kuviossa 12 nähdään, että jopa 37 vastaajaa ei tiennyt miten Keuruu tulisi kilpailussa sijoittumaan. Näin suuri vastaajien määrä, jotka eivät osaa sanoa miten Keuruu kilpailussa menestyisi, osoittaa, että 15-vuotiailla vastaajilla ei ole vielä paljoa kokemuksia muista alueista. Näin ollen heidän on vaikea hahmottaa, miten Keuruu kilpailussa tulisi menestymään, koska vertailukohteet puuttuvat. 35 vastaajan mielestä

Keuruu sijoittuisi kilpailussa melko hyvin ja seitsemän vastaajan mielestä jopa erittäin hyvin. Vähemmän hyvin Keuruun arvioi sijoittuvan vastanneista 19 henkilöä ja ei lainkaan hyvin kohtaan tuli 4 merkintää. Niistä vastanneista, jotka olivat arvioineet Keuruun sijoittumista kilpailussa, suurin osa arvioi Keuruun sijoittuvan melko tai erittäin hyvin. Näin siis ajatteli yhteensä 42 vastaajaa. Vähemmän hyvin tai ei lainkaan hyvin ajatteli yhteensä 23 henkilöä.

Kuvio 12. Nuorten arviot Keuruun sijoittumisesta hypoteettisessa ”hyvä asua ja elää” kilpailussa.

Taulukossa 6 on ristiintaulukoitu arviot Keuruun menestymisestä kuntien välisessä ”hyvä asua ja elää” kilpailussa sekä sukupuoli. Suurin osa vastaajista näkee, että Keuruu tulisi menestymään ”hyvä asua ja elää” kilpailussa hyvin. Yhteensä vastaajista 35,4 % ei usko Keuruun menestykseen kilpailussa. Taulukosta voidaan havaita muuttujien välillä olevan tilastollisesti merkitsevä riippuvuus p:n ollessa 0,003 (kts. Liite 5 taulukko 6b). Miehistä jopa 83,3 % näkee, että Keuruu tulisi sijoittumaan kilpailussa hyvin. Naisista 48,6 % arvelee menestystä Keuruulle ja yllättävästi 51,4 %:n mielestä Keuruu ei tulisi menestymään kilpailussa. Miehistä näin ajattelee vain 16,7 %. Riippuvuus muuttujien välillä onkin erittäin voimakasta, sillä C on 0,341 (kts. Liite 5 taulukko

6c). Kysymyksen perusteella voidaankin päätellä, että keuruulaiset miehet näkevät Keuruun parempana paikkana asua ja elää kuin naiset.

Taulukko 6. Keuruun arvioitu sijoittuminen hypoteettisessa ”hyvä asua ja elää” kilpailussa tarkasteltuna sukupuolen mukaan.

	Sukupuoli		Yhteensä	
	nainen	mies		
Miten arvioisit Keuruun sijoittuvan "hyvä asua ja elää" kilpailussa	ei hyvin	18 51,4%	5 16,7%	23 35,4%
	hyvin	17 48,6%	25 83,3%	42 64,6%
Yhteensä		35 100,0%	30 100,0%	65 100,0%

Lomakkeessa kysyttiin myös mitkä voisivat olla Keuruun vahvuuden ”Hyvä asua ja elää” kilpailussa. Suurimpina vahvuuksina nuorten keskuudessa pidetään Keuruun rauhallisuutta sekä luontoa. Jopa 83 vastaajaa ajattelee, että yksi Keuruun vahvuuksista kilpailussa tulisi olemaan alueen luonto. Etuna kilpailussa rauhallisuuden näki 73 vastaajaa.

Nuorisolain 7§:n mukaan nuorisotyö ja -politiikka kuuluvat jokaisen kunnan tehtäviin (Keuruun kaupungin nuorisotoimi). Nuorisolain (2006) mukaan nuorisopolitiikka on nuorten kasvu- ja elinolojen parantamista (2§) (Suomen nuorisoyhteistyö- Allianssi). Nuorisotyö onkin osaltaan juuri nuorten elinolojen parantamista. Koska nuorisotoiminnan laatu ja tavoitavuus ovat tärkeitä kilpailussa alueen nuorista asukkaista, myös tutkimuksen kysymyslomakkeessa kysyttiin miten paljon alueella olisi etua nuorisotoiminnan osalta ”hyvä asua ja elää” kilpailussa. Taulukossa 7 tarkastellaan sukupuolen mukaan nuorisotoimintaa Keuruun vahvuutena kilpailussa. Miehistä suurin osa näkee Keuruulla olevan nuorisotoiminnan osalta etua kilpailussa. Heistä 30,6 % ajattelee, että nuorisotoiminnan osalta Keuruulla olisi kilpailussa erittäin paljon etua ja 61,1 % ajattelee tällä saavutettavan melko paljon etua kilpailussa. Naisista 19,6 % ajattelee nuorisotoiminnalla etua saavutettavan erittäin paljon ja melko paljon etua sillä arvioi saavutettavan 32,6 % naisista. Miehet näkevät siis Keuruun

nuorisotoiminnan kilpailuetuna enemmän kuin naiset. Ero onkin selkeä sukupuolten välillä. (kts. Liite 2 taulukko 7).

Taulukko 7. Keuruun arvioitu etu hypoteettisessa ”hyvä asua ja elää” kilpailussa nuorisotoiminnan osalta tarkasteltuna sukupuolen mukaan.

		Sukupuoli		yhteensä
		nainen	mies	
Miten paljon etua Keuruulla olisi ”hyvä asua ja elää” kilpailussa nuorisotoiminnan osalta	ei lainkaan etua kilpailuassa	9 19,6%	1 2,8%	10 12,2%
	melko vähän etua kilpailuassa	13 28,3%	2 5,6%	15 18,3%
	melko paljon etua kilpailuassa	15 32,6%	22 61,1%	37 45,1%
	erittäin paljon etua kilpailuassa	9 19,6%	11 30,6%	20 24,4%
Yhteensä		46 100,0%	36 100,0%	82 100,0%

Toinen merkitsevä sukupuoltenvälinen ero löytyi palveluiden kohdalta. 81,8 % naisista sanoi, etteivät palvelut toisi Keuruulle etua kilpailuun. Miehistä jopa 42,4 % oli sitä mieltä, että Keuruulle palvelut toisivat kilpailuetua. Miehet siis näkevät Keuruun palvelut parempina ja monipuolisempina kuin naiset. Kuten edellä todettiin, naiset ovat myös halukkaampia muuttamaan Keuruulta pois. Onkin todettu, että yksilö muuttaa alueelta pois, jos hän kokee alueen hyvinvointiresurssit puutteelliseksi (Kurikka, 1999, 19–22). Naiset siis näkevät monipuoliset palvelut osaksi hyvinvointiaan ja Keuruun palveluiden riittämättömyys voidaankin nähdä yhdeksi nuorten naisten muuttosyyksi. Paremmat kaupalliset palvelut mainittiin myös kysyttäessä mikä olisivat mahdolliset syyt Keuruulta pois muuttoon.

Oppilaita pyydettiin mainitsemaan kolme tärkeintä asiaa mitä he tulisivat Keuruusta kaipaamaan, jos he muuttaisivat toiselle paikkakunnalle. Perhettä tai sukulaisia tulisi kaipaamaan 29 henkilöä eli 27,6 % vastanneista. Koti mainittiin 19 kertaa. Muita ihmisiä kuten ystäviä, kavereita tai tuttuja ihmisiä kaipaasi 77 henkilöä. Jokainen kysymykseen vastaaja mainitsi joko Perheen, sukulaiset, kodin, ystävät, kaverit tai tutut ihmiset. Juurtuminen kotiseudulle tapahtuukin suureksi osin muiden ihmisten kautta. Jos alueella ei ole ihmisiä, joita tulisi

kaipaamaan, ei ihmiset silloin juurruttaisi henkilöä alueelle. Muistot ovat osana juurruttamassa ihmistä alueelle ja muut ihmiset ovat tärkeä osa muistoja. Kuten aikaisemmin esitellyssä tutkimuskirjallisuudessa on todettu, kokemukset paikoista ovat usein myös kokemuksia muista ihmisistä (Kymäläinen 2000). Koska identiteetti muodostuu osaksi sosiaalisen kanssakäymisen kautta, niin tällöin oman kotiseudun ihmisillä on tärkeä rooli nuoren kotiseutuidentiteetin muodostumisessa.

Rauhallisuutta tulisi Keuruulta muuttamisen jälkeen kaipaamaan 22 vastaajaa. Maisemaa, ympäristöä tai luontoa kaipaisi jopa 41 vastaajaa. Erityisiä paikkojen nimiä kuten Ponilaakson, yläasteen tai Keuruun ABC:n mainitsi 24 oppilasta. Keuruun pienuuteen liittyviä etuja, kuten asioiden läheisyyttä, ilmapiiriä tai kaikki tuntee kaikki periaatetta, jäisi kaipaamaan 18 vastaajaa.

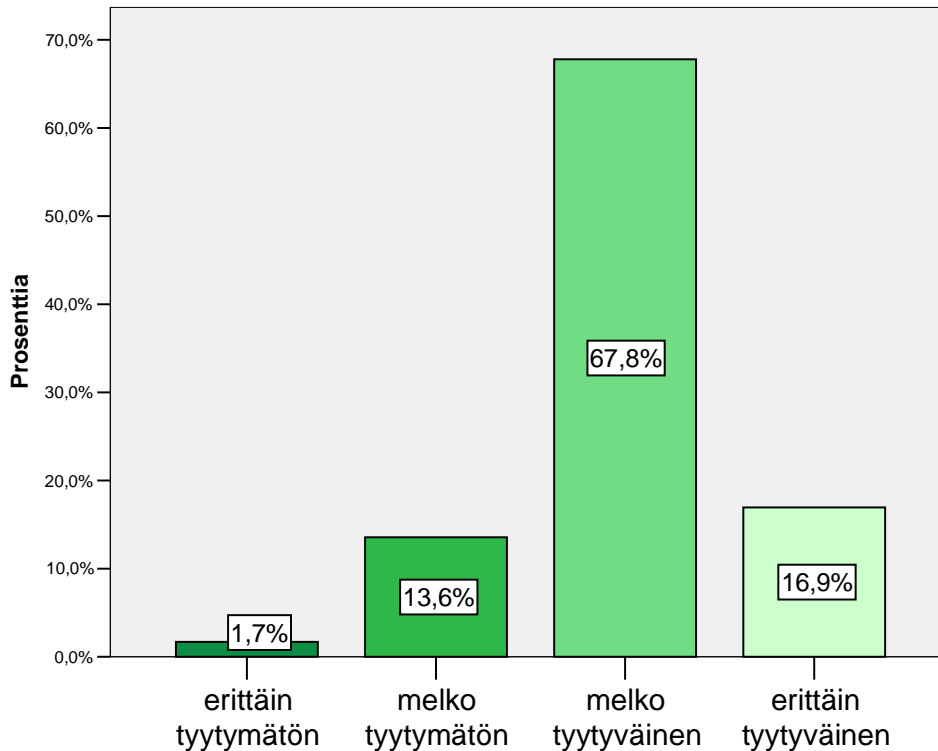
Tutkimuksen kyselylomakkeessa (kts. Liite 1) kysyttiin oppilailta tiesivätkö he, että Kuntaliiton arvion mukaan vuoteen 2030 mennessä Keuruulla työikäinen väestö tulee pienenemään nykyisestä 7 035 henkilöstä 5 068 henkilöön. 66,7 prosenttia vastanneista yhdeksäsluokkalaisista ei ollut tietoinen, että Keuruulla on työikäinen väestö vähentymässä näin paljon. Lomakkeessa oli myös avoin kysymys, johon nuoret saivat kirjoittaa mitä he ajattelevat tästä työikäisenväestön muutoksesta Keuruulla. Avoimeen kysymykseen vastasi yhteensä 98 nuorta. Tytöt olivat poikia runsassanaisempia. Yleisimmin vastattiin, ettei tämä herätä mitään tunteita tai ettei osaa sanoa mitä tästä ajattelee. Lisäksi useassa vastauksessa mainittiin, ettei Keuruu ole mielenkiintoinen paikka nuorelle ja että ihmiset suuntavat mieluummin suurempiin kaupunkeihin.

Kysymyksen vastaukset voidaan luokitella kahteen luokkaan. Osassa vastauksissa asiaa harmiteltiin tai kauhistuttiin ajatuksesta. Tyttö 15- vuotta harmiteli seuraavasti: *”Se on sääli, sillä en haluaisi, että Keuruu autioituu.”* Toinen tyttö kommentoi seuraavasti: *”Surullista, sillä olisi hyvä, että tämä paikka jaksaisi elää.”* Toisaalta oli myös vastauksia, joissa nuoret eivät kokeneet myötätuntoa Keuruun tulevaisuutta kohtaan. Eräs tyttö ei harmitellut Keuruun tulevaisuutta: *”Ei mitään, ihan sama, kun en aio jäädä tänne.”* Toinen tyttö kirjoitti: *”Pois Keuruulta. Keuruu on kuoleva paikka.”* Yksi tytöistä vastasi harmitellen:

”Keuruu luuhistuu pian Multian tasolle! Kamalaa. Mutta ei niin kamala, että jäisin tänne.”

7.2 Elämää Virroilla

Tutkimuksen yhtenä alakysymyksenä oli, ovatko taajaan asutun kunnan nuoret tyytyväisempiä elämäntilanteeseensa kuin maaseutumaisen kunnan nuoret. Kuviosta 13 nähdään virtolaisten nuorten tyytyväisyys omaan elämäntilanteeseensa kyselyhetkellä. Kaikkiaan 73 vastaajasta 15,3 % on erittäin tai melko tyytymättömiä omaan elämäntilanteeseensa. Vain yksi vastaaja oli erittäin tyytymätön. Vastaajista 40 eli 67,8 % sanoo olevansa melko tyytyväinen elämäntilanteeseensa ja 10 henkilöä eli 16,9 % nuorista vastasi olevansa erittäin tyytyväinen. Kaikkiaan siis 84,7 % vastanneista on melko tai erittäin tyytyväisiä elämäntilanteeseensa. Keuruulla tyytymättömiä elämäänsä oli 4,7 % ja tyytyväisiä 95,4 % nuorista. Keuruulaiset nuoret ovatkin virtolaisia nuoria tyytyväisempiä elämäntilanteeseensa. Tutkimuksen kolmantena hypoteesina oli lisäksi oletus, että kohdekuntien nuoret ovat tyytymättömiä elämäänsä asuinpaikkakunnallaan. Hypoteesi kumoutuu, sillä niin Keuruulla kuin Virroillakin tutkimukseen osallistuneet nuoret ovat selvästi tyytyväisiä omaan elämäntilanteeseensa asuinpaikkakunnallaan.

Kuvio 13. Virtolaisten nuorten tyytyväisyys elämäntilanteeseensa

Virtolaiset nuoret pitävät asuinpaikkakuntaansa melko tai erittäin hyvänä asuinpaikkana, sillä näin vastasi 72,6 % nuorista. Kaikkiaan 5,5 % prosenttia vastanneista on sitä mieltä, että Virrat on vähemmän hyvä asuinpaikka. Kukaan ei vastannut ”ei lainkaan hyvänä” - kohtaan kysyttäessä kuinka hyvänä asuinpaikkakuntana nuoret pitävät Virtoja. Lomakkeessa kysyttiin lisäksi miten nuoret arvioisivat Virtain sijoittuvan kuvitteellisessa kuntien välisessä ”hyvä asua ja elää” kilpailussa. Nuorista Virtain arvioi menestyvän kilpailussa melko tai erittäin hyvin 46,6 %. Vähemmän hyvin vastasi yhteensä 13,7 % oppilasta, eikä kukaan vastannut ei lainkaan hyvin kohtaan. 39,7 % vastanneista ei osannut arvioida Virtain menestystä kilpailussa. Vastaaajia pyydettiin myös antamaan kouluarvosana Virroille asuinpaikkakuntana. Yleisarvosanaksi muodostui hyvä (7,6- 8,5), sillä näin vastasi 45,2 % nuorista. Kiitettävän antoi 5,5 %, tyydyttävän 31,5 %, välttävän 11 % ja ala-arvoisen 6,8 % vastaajista.

Taulukossa 8 tarkastellaan miten nuoret näkevät asuinpaikkakuntansa sijoittuvan kuvitteellisessa Suomen kuntien keskeisessä ”hyvä asua ja elää” - kilpailussa. Kuten taulukosta nähdään, Virroilla nuoret odottavat kuntansa menestyvän

kilpailussa melko tai erittäin hyvin. Virtolaiset ajattelevat kuntansa menestyvän kilpailussa paremmin, kuin mitä keuruulaiset oman kuntansa. Virroilla kaikkiaan 77,3 % nuorista uskoo kuntansa menestykseen, kun Keuruulla näin tekee 64,6 % nuorista vastaajista. Virtolaiset naiset näkevät kuntansa menestyvän hieman paremmin kuin miehet. Virroilla naisista 80,6 % näkee kuntansa menestyvän ja miehistä näin tekee 69,2 %. Keuruulla miehet sen sijaan uskovat naisia selvästi vahvemmin kotikuntansa menestymiseen.

Taulukko 8. Paikkakunnan arvioitu menestyminen hypotettisessa ”hyvä asua ja elää” – kilpailussa tarkasteltuna sukupuolen ja asuinpaikkakunnan mukaan

Asuinpaikkakunta			Sukupuoli		Yhteensä
			nainen	mies	
Keuruu	kilpailussa sijoittuminen	Ei lainkaan tai vähemmän hyvin	18 51,4%	5 16,7%	23 35,4%
		melko tai erittäin hyvin	17 48,6%	25 83,3%	42 64,6%
	Yhteensä		35 100,0%	30 100,0%	65 100,0%
Virrat	kilpailussa sijoittuminen	Ei lainkaan tai vähemmän hyvin	6 19,4%	4 30,8%	10 22,7%
		melko tai erittäin hyvin	25 80,6%	9 69,2%	34 77,3%
	Yhteensä		31 100,0%	13 100,0%	44 100,0%

Kysymyslomakkeessa kysyttiin avoimella kysymyksellä nuorilta myös miten Virrat heidän mielestään parantaisi kilpailussa sijoittumisen mahdollisuuksiaan. Eniten nuoret Virtolaiset vastasivat nuorten vapaa-ajan toiminnan parantamisen lisäävän kilpailussa menestymistä. Näin vastasivat kahdeksan henkilöä.

Aamulehdessä 16.5.2008 olleessa artikkelissa kysyttiin Virtain asukkailta mikä on heidän mielestään parasta Virroilla. Viidestä vastaajasta neljä mainitsi paikkakunnan luonnon parhaaksi ominaisuudeksi Virroilla. Virroilta kotoisin olevan naisen mielestä Virroilla on parasta laaja kyläkouluverkosto, koska kyläkoulu antaa lapselle parhaan kasvupohjan. (Aamulehti 16.5.2008, A12) Laaja kyläkouluverkosto voikin toimia Virroilla kuten myös muilla maaseutumaisilla kunnilla kollektiivisen yhteisön voimana. Kyläkoulun voi olettaa luovan tiiviimpää yhteistyötä niin oppilaiden kuin opettajien sekä vanhempien ja opettajien kesken luokkakoon pienuuden vuoksi.

Tässä tutkimuksessa Virtolaisia nuoria pyydettiin keuruulaisten tapaan mainitsemaan kolme tärkeintä asiaa mitä he tulisivat kotikunnastaan kaipaamaan, jos he muuttaisivat toiselle paikkakunnalle. Perhettä tai sukulaisia tulisi kaipaamaan 30 henkilöä, eli 41,1 % vastanneista. Virroilla perhe ja sukulaiset mainittiin vastauksissa useammin, kuin Keuruun nuorten keskuudessa. Maaseutumaisessa kunnassa sosiaaliset suhteet ovat yleisesti tiiviimpiä ja merkittävämmässä roolissa kuin suuremmissa kunnissa, mikä näkyy myös kohdekuntien nuorten vastauksista. Perhe on maaseutumaisen kunnan nuorelle kiinnekohta kotiseudulle vahvemmin kuin taajaan asutuille nuorille. Koti mainittiin 14 kertaa.

Muita ihmisiä kuten ystäviä, kavereita tai tuttuja ihmisiä tulisi virroilla kaipaamaan 48 henkilöä eli 65,6 % mahdollisen muuttonsa jälkeen. Keuruulla tuttuja ihmisiä kaipasi 73,3 % vastanneista. Keuruun suureen prosenttilukuun voi vaikuttaa vahvasti nuorten tyytyväisyys Keuruun nuorisotoimintaan. Nuorisotoiminnan kautta luotuja suhteita vaalitaan ja nuoruutta tullaan kaipaamaan. Virroilla nuorisotoimen ei katsottu luovan kilpailuetua kuntien välisessä kilpailussa, joten nuoret eivät näe alueen nuorisotoimintaa toimivaksi. Virtain pienempi kaipuu tuttuja ihmisiä kohtaan voikin selittyä juuri toimivan nuorisotoiminnan vajeesta ja pitkien suhteiden muodostumisen puutteesta. Kuten Keuruulla, myös Virroilla jokainen nuori mainitsi joko perheen, sukulaiset, kodin, ystävät, kaverit tai tutut ihmiset.

Rauhallisuutta Virroilla tulisi muuttamisen jälkeen kaipaamaan 26 vastaajaa eli yhteensä 35,6 %, Keuruulla samaisen luvun ollessa 21 %. Maisemaa, ympäristöä tai luontoa kaipaisi 21 vastaajaa, mikä on prosentuaalisesti samaa luokkaa keuruulaisten vastaajien kanssa. Tuttuja paikkoja Virtain seudulla mainitsevat kaikkiaan 22 vastaajaa.

Myös Virtolaisilta tiedusteltiin tiesivätkö he, että Kuntaliiton arvion mukaan vuoteen 2025 mennessä työikäinen väestö tulee pienenemään vuoden 2005 luvusta eli 4642 henkilöstä 3341 henkilöön. 30,1 prosenttia vastanneista yhdeksäsluokkalaisista ei ollut tietoinen, että Virroilla on työikäinen väestö vähentymässä näin paljon. Keuruulla samainen luku oli 66,7 %. Virroilla nuoret

ovatkin tietoisempia kuntansa väestökehityksestä. Lähteenmaan (2005) mukaan näivettymismielikuvat liittyvät vahvasti juuri paikan kielteiseen kokemiseen. Jo tietoisuus kunnan ”synkää” tulevaisuudesta voikin vaikuttaa nuoren kotiseutuidentiteetin rakentumiseen.

Lomakkeessa oli myös avoin kysymys, johon nuoret saivat kirjoittaa, mitä he ajattelevat tästä työikäisväestön muutoksesta. Avoimeen kysymykseen vastasi yhteensä 47 nuorta eli 64,4 % kaikista vastaajista. Yllättävää oli, että Virtolaiset nuoret olivat hyvinkin analyttisiä vastauksia antaessaan. Monet nuoret ajattelivat niitä rakenteellisia muutoksia, joita kunta kokisi työikäisväestön vähentyessä. Tästä ajattelutavasta voikin huomata nuorten tietoisuuden kunnan tulevaisuudesta. Keuruulaisten vastauksista huokuikin tietämättömyys ja siksi erityinen huoli kunnastaan. Virtolaisille nuorille tieto oli ns. arkipäivää ja siksi he pystyivät analysoimaan tietoa objektiivisemmin. Vain yhdeksän vastaajaa Virroilla koki huolta kunnan tulevaisuudesta. Tyttö 15 kirjoitti: ”*No, kauhistuttaa vähän miten Virtain asiat ovat vähän ajan kuluttua*”. 16-vuotias tyttö kirjoitti seuraavanlaisesti: ”*Eipä tavallaan juuri mitään, tosin olisi se hienoa jos Virrat pysyis kasas, kauniina ja muuta*”.

8 TAAJAN ASUTUN JA MAASEUTUMAISEN KUNNAN NUORTEN KOTISEUTUIDENTITEETTIEN RAKENTUMINEN

Oli erityisen mielenkiintoista tutkia pieniä kuntia ja niiden nuoria asukkaita. Tutkimukseen toi lisänsä oma paikan kokemiseni, sillä omaksi kotiseudukseni määrittelin edelleen Keuruun, vaikka olenkin asunut Tampereella yli kahdeksan vuotta. En usko oman ajatteluni kotiseudustani vaikuttaneen tutkimustuloksiin tai tutkimuksen tulosten tulkintaan. Valitsin osittain omasta taustastani johtuen tutkimustavaksi kvantitatiivisen tutkimuksen, jolloin pystyisin tulkitsemaan vastauksia mahdollisimman objektiivisesti. Itselläni on Keuruusta hyvinkin ristiriitaisia tunteita, oletuksia ja ajatuksia. En osaa sanoa näenkö itseni tulevaisuudessa Keurusselän tuntumassa, vai onko tulevaisuuden kotini sittenkin lähempänä Näsijärveä. Järvenrantamaisema hiljaisella metsäseudulla houkuttelee palaamaan kotijuurille ja lapsuuden kodin läheisyyteen, mutta palveluiden puute ja ikuiset samat naamat eivät innosta paluumuuttajaksi. Osaksi juuri tämän negatiivis-positiivisen tunteen vuoksi, uskon tutkimustulokset ja tulkinnat hyvinkin objektiivisiksi.

Oli erityisen mielenkiintoista tutkia juuri nuorten mielikuvia omasta kotikaupungistaan ja heidän mahdollisesta sijoittumisestaan sinne myös tulevaisuudessa. Keuruuta ja Virtoja on viime vuosina koetellut muuttotappio, kuten useita Suomen pienistä kunnista. Useat pienet kunnat ovatkin yhdistyneet viime vuosina taatakseen kuntansa elinvoimaisuuden. Keuruun ja Virtain tutkiminen oli mielekästä erityisesti myös ajankohtaisuuden vuoksi, sillä Keuruun ja Virran naapurikunnat Mänttä ja Vilppula yhdistyivät vuoden 2009 alusta. Molempien tutkimuskuntien väkiluvut ovat vähentyneet selvästi viime vuosikymmeninä, ja varsinkin nuorten väkiluku paikkakunnilla on selvästi muuttunut.

Erityisesti yhdeksäsluokkalaisten tutkiminen oli antoisaa, sillä he ovat lapsuuden ja aikuisuuden rajamailla ja heidän näkemyksensä toi näkyviin niin aikuisten kuin

lastenkin ajatuksia. Tutkimuksen kohteina olleet yhdeksäsluokkalaiset täyttivät kyselylomakkeet ryhmänohjaajiensa tunnilla.

Tutkimusaiheen lähtökohtana oli kiinnostus maaseutumaisen kunnan ja taajaan asutun kunnan yhdeksäsluokkalaisten muuttoaikeisiin ja siihen, miten hyvänä asuinpaikkakuntana he kotikuntansa näkevät. Tutkimuksen pääkysymys rajautuikin tarkastelemaan nuorten kotiseutuidentiteettiä. Kotiseutuidentiteetti oli haastava tutkimusaihe, sillä kotiseutuidentiteetin operationalisointi osoittautui melko haastavaksi. Aikaisempien tutkimusten perusteella sain kuitenkin mielestäni riittävät apuvälineet kotiseutuidentiteetin tutkimiseen ja kehitettyä kysymykset kyselylomakkeisiin. Kyselyn tekeminen ensin Keuruulaisille nuorille mahdollisti lomakkeen hienosäädön virtolaisille nuorille, lähinnä kysymyksiä tai avoimia vastauskohtia lisäämällä. Lomakkeiden vertailukelpoisuus kuitenkin säilyi laajojen yhtenäisten kysymysten vuoksi. Tutkimuksen tavoitteena oli lisäksi selvittää mitkä ovat mahdollisen pois muuton syyt ja mitkä ovat ne tekijät, jotka vetävät nuoria nykyisellä asuinpaikkakunnallaan puoleensa, heidän valitessa lopullista asuinpaikkakuntaansa.

Koska tutkimus kohdistuu nuorten kotiseutuidentiteettiin, kyselylomakkeessa kysyttiin, tuntevatko nuoret asuinpaikkakuntansa kotikunnakseen. Koko aineistosta 82,4 % nuorista koki asuinpaikkakuntansa kotikunnakseen. Kaikkiaan 5,1 % nuorista ei näin tehnyt ja 12,5 % kaikista nuorista ei ollut varma oliko nykyinen asuinpaikkakunta oma kotikuntansa. Suurin ero kohdekuntien välillä tuli en ole varma vastauksen kohdalla, koska 5,8 % Keuruulaisista ei ollut varma kokiko Keuruun kotikunnakseen ja virtolaisista nuorista näin vastasi oman asuinpaikkakuntansa kohdalla jopa 21,9 %. Tämä johtuu osittain paikkakunnalle muuttaneiden suuremmasta osuudesta Virroilla. Virroille oli muuttanut toiselta paikkakunnalta 26 % ja Keuruulle 14,3 %.

Taulukossa 9 tarkastellaan asuinpaikkakunnan ja asumisajan vaikutusta siihen, kokeeko vastaaja asuinpaikkakuntansa kotikunnakseen. Keuruun ja Virtain nuorten kotikuntatunteiden kehittämisessä on nähtävissä selkeä ero. Keuruun aineistosta niistä, jotka ovat muuttaneet paikkakunnalle jostain muualta, 66,7 % kokee Keuruun kotikunnakseen. Virroilla paikkakunnalle muuttaneista 47,4 %

kokee Virrat kotikunnakseen. Keuruun ja Virtain väliltä löytyi toinenkin eroavaisuus muuttujan kohdalla, sillä koko ikänsä paikkakunnalla asuneista sanoi Keuruulla 93,2 % asuvansa kotikunnassaan, kun Virroilla näin vastasi 81,5 % koko ikänsä alueella asuneista.

Tutkimuksessa olisi ollut mielenkiintoista tarkastella kotiseututunnetta erityisesti asumisvuosien mukaan, mutta aineiston pienuus rajasi tarkastelun koskemaan koko ikänsä alueella asuneita ja muualta paikkakunnalle muuttaneita. Tästäkin yhtälöstä löytyi niin Keuruun kuin Virtain kohdalla selvää riippuvuutta (kts. Liite 5 taulukko 9).

Taulukko 9. Paikkakunnan ja paikkakunnalla asumisajan vaikutus kotikuntatunteeseen

Asuinpaikkakunta			Asumisaika		Yhteensä
			Olen muuttanut nykyiselle paikkakunnalle	Olen asunut paikkakunnalla koko elämäni	
Keuruu	Tunnetko nykyisen asuinpaikkakuntasi kotikunnaksesi?	Kyllä	10 66,7%	82 93,2%	92 89,3%
		En tai en tiedä	5 33,3%	6 6,8%	11 10,7%
	Yhteensä		15 100,0%	88 100,0%	103 100,0%
Virrat	Tunnetko nykyisen asuinpaikkakuntasi kotikunnaksesi?	Kyllä	9 47,4%	44 81,5%	53 72,6%
		En tai en tiedä	10 52,6%	10 18,5%	20 27,4%
	Yhteensä		19 100,0%	54 100,0%	73 100,0%

Koska Keuruulaisista vastaajista jopa 16,7 % tuntee virtolaisia enemmän asuinkuntansa kotikunnakseen, ja koska alueelle muuttaneista jopa 19,3 % tuntee virolaisia enemmän paikkakuntansa kotikunnakseen, voidaan Keuruun nähdä Virratta vahvemmin sitouttavan nuoria asukkaitaan alueeseensa ja identifikoivan heitä vahvemmin alueeseen. Koska kohdekunnista löytyi eroja kotikuntatunteen muodostumisessa, tutkittiin asumisajan vaikutuksia myös muiden muuttajien kohdalla. Asumisajalla oli hieman yhteyttä myös muuttamisaikaisiin, sillä alueelle muuttaneet nuoret haluavat tässä aineistossa muuttaa kohdekunnista pois koko

elinikänsä alueella asuneita nopeammin. Virroilla ero kyseisten muuttujien kesken näkyi hiukan Keuruuta selvemmin.

Tutkimuksen yhtenä tehtävänä olikin selvittää mitkä ovat kohdekuntien nuorten muuttoaikeet ja näiden mahdolliset syyt. Molempien kohdekuntien väkiluku on pienentynyt selvästi viime vuosikymmeninä, ja kunnat ovat kokeneet viime vuosina muuttotappiota. Koko Suomessa nuorten muutot ovat lisääntyneet. Tämän tutkimuksen perusteella molempia kohdekuntia tulee lähivaiheissaakin koettelemaan muuttotappio, sillä kaikkiaan koko tutkimuksen aineistosta 93,7 % aikoo muuttaa asuinpaikkakunnaltaan pois jossain vaiheessa elämäänsä. Kaikkiaan viiden vuoden sisällä koko aineistosta vastasi muuttavansa 53,4 %. Koska tutkimuksen yhtenä hypoteesina oli, että suurimmalla osalla kohdekuntien nuorista on muuttoaikeita seuraavan viiden vuoden sisällä, hypoteesi pitää paikkansa.

Kokonaisuudessaan tutkimuskuntien vastaukset kysymykseen aiotko muuttaa jossain vaiheessa asuinpaikkakunnaltasi pois, olivat yhtä selviä. Eroa kuntien välillä kuitenkin tuli muuttoaikeiden nopeuden suhteen. Asuinpaikkakunnan ja muuttoaikeiden välillä onkin riippuvuutta (kts. Liite 5 taulukko 10). Virtolaiset tahtovat muuttaa Keuruulaisia nuoria nopeammin pois nykyiseltä asuinpaikkakunnaltaan. Virtolaisista 65,8 % aikoo muuttaa Virroilta seuraavan viiden vuoden sisällä. Keuruulaisista näin aikoo tehdä 44,7 %.

Virroilla ei sukupuolten välillä muuttoaikeista löytynyt suuria eroja. Keuruulla sen sijaan naisten ja miesten vastaukset erosivat selvästi, kuten kuviosta 9 voidaan nähdä. Naisista 56,9 % aikoo muuttaa Keuruulta pois seuraavan viiden vuoden sisällä, kun keuruulaisista miehistä näin vastasi 28,9 %. Miehet ovat siis haluttomampia muuttamaan Keuruulta pois.

Keuruulaiset nuoret näkevät Virtain kunnan nuoria nykyisen asuinpaikkakuntansa todennäköisemmin myös tulevaisuuden asuinseutunaan, mikä tukeekin työn yhtä hypoteesia. Yhteensä Keuruulta muuttoon suunnittelevista jopa 51,5 % voisi kuvitella muuttavansa vielä joskus takaisin asumaan kotikulmilleen. Virroilta poismuuttoa pohtivista nuorista takaisin voisi kuvitella muuttavansa 35,3 %.

Virtolaisten keskuudesta ei sukupuolten väliltä löytynyt tämän muuttujan kohdalta eroja, toisin kuin Keuruulaisten vastaajien keskuudesta. Keuruulaisista naisista 24,6 % vastasi, ettei voisi kuvitella palaavansa takaisin asumaan Keuruulle. Miehistä sen sijaan vain yksi oli varma, ettei haluaisi tulevaisuudessaan asua Keuruulla. Taulukosta 2 nähdään lisäksi, että miehistä 40 % ei osaa sanoa, voisiko palata takaisin asumaan Keuruulle. Naisista näin vastasi 28,1 %. Tämä herättikin mielenkiintoni. Miksi sukupuolten välillä on näin suuret erot halukkuudessa asua Keuruulla, kun virtolaisten keskuudesta kun ei eroa sukupuolten väliltä löytynyt.

Koska lähes 95 % nuorista suunnittelee Keuruulta poismuuttoa, mahdollisten paluumuuttajien määrää voidaan pitää korkeana, varsinkin verrattaessa verrokkikunnan Virtain lukemaan. Jukarainen ja Tuhkunen (2004) ovat todenneet, että pienten kuntien kannattaisi keskittyä juuri paluumuuttajien houkutteluun alueelle. Lisäksi nuorille asukkaille olisi pystyttävä viestimään mielikuva alueesta esimerkiksi mainiona perhekaupunkina tai vanhuksien paratiisina, jotta alue houkuttelisi tulevaisuudessa. Tämän tutkimuksen perusteella voidaan sanoa Keuruun onnistuneen iskostamaan nuorille mielikuvan Keuruusta, joka houkuttelee tulevaisuudessa alueelle asumaan. Virtain tulisikin tulevaisuudessa keskittyä synnyttämään nuorille asukkailleen mielekäs kuva kunnasta, jotta se pystyisi kilpailemaan jatkossa asukkaistaan paluumuuttajina. Jotta sekä Keuruu, että Virrat pysyisivät elinvoimaisina ja kilpailukykyisinä alueina, niiden tulisikin keskittyä nimenomaan potentiaalisiin paluumuuttajiin jo ennen heidän poismuuttoaan.

Kohdekuntien nuoria houkuttelivat muuttoon samat syyt; opiskelupaikka, paremmat työmahdollisuudet, halu itsenäistyä, paremmat kaupalliset palvelut sekä uusi sosiaalinen ympäristö. Kummallakaan kohdekaupungeista ei ole tarjota laajaa koulutusmahdollisuutta peruskoulun saatikka lukion jälkeen. Halu itsenäistyä oli yllättävä vastaus, sillä mikä nuoria estäisi itsenäistymästä nykyisellä asuinpaikkakunnallaan. Voidaankin olettaa, että nuoret haluavat itsenäistyä uudella alueella aloittamalla uuden aikuisemmän elämäntavan irrottautumalla ensin lapsuuden kodistaan ja ympäristöstään. Molemmat kohdekunnista ovat niin pieniä paikkoja, että jokainen sen asuinalueista on jollain tavalla yhdistynyt paikallisen nuoren lapsuuden ympäristöön ja siksi muutto muulle paikkakunnalle

nähdään tarpeellisena. Lisäksi uusi sosiaalinen ympäristö voidaan nähdä osaksi halua itsenäistyä. Keuruun palveluiden määrä on lisääntynyt selvästi kymmenen vuoden sisällä. Virroilla palveluiden määrä on myös viime vuosina hieman kasvanut. Erilaisia palveluita halutaan kuitenkin koko ajan enemmän, joten olikin oletettavissa, että paremmat kaupalliset palvelut voisivat olla yksi syy nuorten mahdolliseen muuttoon.

Taulukossa 11 tarkastellaan nuorten kotipaikkakunnalleen antamia arvosanoja sukupuolen ja asuinpaikkakunnan mukaan. Keuruulla hyvän tai kiitettävän arvosanan antoi kaikkiaan 54,8 % vastaajista. Virroilla näin vastasi 50,7 % nuorista. Keuruulaiset ja Virtolaiset nuoret arvioivat asuinpaikkakuntansa lähestulkoon samoille arvosanoille. Huomattavaa on kuitenkin sukupuolten väliset erot asuinpaikan arvostelussa. Keuruulla miehet arvioivat kunnan naisia paremmin. Miehistä kukaan ei antanut Keuruulle ala-arvoista arvosanaa. Keuruulaisista naisista näin teki jopa 30,5 %. Keuruulaisista miehistä kaikkiaan 75,6 % antoi kunnalle arvosanaksi hyvän tai kiitettävän. Keuruulaisista naisista hyvän tai kiitettävän antoi huomattavasti vähemmän, sillä näin teki 39 %. Keuruulla sukupuolten välillä olikin tämän muuttujan kohdalla selvästi riippuvuutta (kts. Liite 5 taulukko 11). Virroilla puolestaan hyvän tai kiitettävän antoi naisista 49 % ja miehistä 54,5 %.

Taulukko 11. Kotipaikkakunnalle annettu arvosana tarkasteltuna Asuinpaikkakunnan ja sukupuolen mukaan

Asuinpaikkakuntasi			Sukupuoli		Yhteensä
			nainen	mies	
Keuruu	Kotipaikkakunnallesi antama arvosana	ala-arvoinen	18	0	18
			30,5%	,0%	17,3%
		tydyttävä	18	11	29
			30,5%	24,4%	27,9%
		hyvä/kiitettävä	23	34	57
		39,0%	75,6%	54,8%	
	Yhteensä		59	45	104
			100,0%	100,0%	100,0%
Virrat	Kotipaikkakunnallesi antama arvosana	ala-arvoinen	8	5	13
			15,7%	22,7%	17,8%
		tydyttävä	18	5	23
			35,3%	22,7%	31,5%
		hyvä/kiitettävä	25	12	37
		49,0%	54,5%	50,7%	
	Yhteensä		51	22	73
			100,0%	100,0%	100,0%

Tutkimuksen kysymyslomakkeissa kysyttiin myös, kuinka nuoret kuvittelisivat asuinpaikkakuntansa sijoittuvan kuvitteellisessa kuntien välisessä ”hyvä asua ja elää” - kilpailussa. Suurin osa eli 64,6 % keuruulaisista vastaajista ajatteli, että Keuruu sijoittuisi kilpailussa hyvin tai erittäin hyvin. Virtolaisista nuorista melko tai erittäin hyvin arvioi kuntansa menestyvän 77,3 %. Tämänkin kysymyksen vastausten analysointi kuitenkin osoitti, että miespuoliset vastaajat näkevät Keuruun parempana paikkana kuin naiset. Miehistä yli 83,3 % ajattelee Keuruun sijoittuvan kilpailussa hyvin, kun taas naisista näin vastasi 48,6 %. Yllättävä löydös virtolaisten nuorten vastauksista oli, että virtolaiset naiset näkevät kuntansa menestyvän miehiä paremmin. Naisista menestystä uumoili 80,6 % kun miehistä näin teki 69,2 %. Ero ei kuitenkaan sukupuolten välillä virroilla ole selvä, ja riippuvuutta sukupuolten välillä onkin vain keuruulaisessa aineistossa.

Taulukossa 12 tarkastellaan sukupuolen ja asuinpaikkakunnan vaikutusta siihen, millaisena nuorisotoiminnan paikkakunnalla näkee. Tämän taulukon tulokset ovat tutkimuksen kannalta erityisen tärkeitä, koska nuoria tutkimushenkilöitäni koskettavat vahvasti kotikaupunkinsa nuorisotoiminta. Toimiva nuorisotoiminta voi luoda tiiviin nuorisoyhteisön ja näin toimia vahvana kiinnekohtana kotiseutuun tulevaisuudessakin.

Taulukosta 12 nähdään nuorten arvioiden Keuruun ja Virtain nuorisotoimista eroavan selvästi. Keuruulaisista nuorista yhteensä 69,5 % näkee nuorisotoiminnan Keuruulla tuovan asuinpaikkakunnalle etua kuntien välisessä kilpailussa. Virtolaisista nuorista yhteensä vain 29,8 % ajattelee nuorisotoiminnan Virroilla tuovan heidän asuinpaikkakunnalle etua samaisessa kilpailussa. Aamulehden artikkelissa 18.12.2008 tivattiin syitä Virtain nuorten öisiin ralliajoihin. Eräs virtolainen taksikuski totesikin asiasta seuraavasti: ”Nuorillakin pitää kylässä olla jotain hommaa. Virroillahan ei ole heille yhtään mitään. Ilman nuoria koko kylä kuolee...” (Aamulehti, 18.12.2008, A11).

Oleellinen ero löytyy myös sukupuolten väliltä. Keuruulla miehet näkevät nuorisotoiminnan tuovan kilpailuun enemmän etua kuin mitä naiset. Nuorista miehistä Keuruulla jopa 91,4 % näkee nuorisotoiminaan tuovan melko paljon tai erittäin paljon kilpailuetua. Keuruulaisista naisista näin kokee 52,2 %. Keuruulla sukupuolen ja nuorisotoiminnan kokemisessa onkin erittäin vahvaa riippuvuutta (kts. Liite 5 taulukko 12). Virroilla sukupuolten välillä ei löytynyt eroavaisuuksia, vaan molemmista sukupuolista noin 70 % arvioivat Virtain nuorisotoiminnan tuovan Virroille vähän tai ei lainkaan etua kuvitteellisessa kilpailussa.

Taulukko 12. Asuinpaikkakunnan ja sukupuolen merkitys nuorisotoiminnan näkemiseen etuna ”hyvä asua ja elää” kilpailussa

Asuinpaikkakunta		Sukupuoli		Yhteensä
		nainen	mies	
Keuruu	Vähän tai ei lainkaan etua kilpailussa	22 47,8%	3 8,3%	25 30,5%
	melko tai erittäin paljon etua kilpailussa	24 52,2%	33 91,7%	57 69,5%
	Yhteensä	46 100,0%	36 100,0%	82 100,0%
Virrat	Vähän tai ei lainkaan etua kilpailussa	22 71,0%	11 68,8%	33 70,2%
	melko tai erittäin paljon etua kilpailussa	9 29,0%	5 31,3%	14 29,8%
	Yhteensä	31 100,0%	16 100,0%	47 100,0%

Kuten tutkimuksen lähtöolettamuksia perusteltaessa todettiin, yhteisön merkitys on kotiseutuidentiteetin rakentumisessa tärkeä. Nuoret rakentavat kokemuksen asuinpaikkakunnastaan pitkälti alueen ihmisten kautta. (Kymäläinen, 2000, 28–38) Tiivis nuorisotoiminta voi olla hyvinkin tärkeä ihmissuhteiden rakentaja paikkakunnalla. Koska paikallisidentiteetti määräytyy usein sen yhteisön mukaan, jonka parissa yksilö on lapsuutensa ja nuoruutensa viettänyt (Mustonen, 1997, 155- 156), voi toimivalla nuorisotoiminnalla luoda yksilölle vahvan siteen paikkakuntaan.

8 LOPUKSI

Tutkimuksen tarkoituksena oli tarkastella pienen kunnan nuoren kotiseutuidentiteettiä ja vertailla kotiseutuidentiteettien muodostumista rakenteellisesti maaseutumaisen ja taajaan asutun kunnan kesken. Tuloksien perusteella voidaan sanoa, että pienen kunnan nuorilla on vahva tunne side kaupunkiinsa. Tutkimuksen nuoret ovat asuinalueellaan tyytyväisiä elämäänsä ja he kokevatkin nykyisen asuinpaikkakuntansa hyväksi paikaksi olla ja elää. Analysoitaessa tutkimuksen tuloksia, kohdekuntien välillä löytyi kuitenkin selviä rajapyykkejä kotiseutuidentiteettien muodostumisessa. Keuruulta miehet ovat naisia haluttomampia muuttamaan kotiseudultaan ja näkevät Keuruun selvästi parempana paikkana asua ja elää kuin naiset. Virroilla puolestaan nuoret ovat halukkaampia muuttamaan nopeammassa tahdissa nykyiseltä asuinpaikkakunnaltaan kuin keuruulaiset. Takaisinmuuttoa voisi Keuruulta muuttoa suunnittelevista harkita jopa yli 50 % vastaajista, kun virroilta näin tekee n. 35 % muuttoa suunnittelevista.

Kaiken kaikkiaan nuorisotoiminnan ottaminen mukaan kyselyyn loi rikkaan pohjan tutkimuksen tulosten tulkintaan. Keuruulaisten ja virtolaisten erilaiset vastaukset nuorisotoiminnasta asuinpaikkakunnallaan selittää paljon muita tutkimuksen tuloksia. Koska varsinkin keuruulaiset nuoret miehet kokevat asuinpaikkakuntansa erittäin hyvänä paikkana ja ovat hyvin kiintyneistä alueeseen ja sen ihmisiin, voi nuorisotoiminta olla syy juuri tähän.

Virtolaisten aineistosta kävi ilmi, etteivät nuoret tiedä, ovatko he kiinnostuneita kuntansa kehittämistä, mikä ounastelee tietämättömyyttä tavoista joilla kuntaa voisi kehittää ja olla mukana sen tulevaisuuden rakentamisessa. Vaikka kysymys esitettiin vain virtolaisille, mielestäni molempien kohdekuntien kehittäjäviranomaisten ja koulun tulisi osoittaa nuorille kuntalaisilleen tapoja, joilla on mahdollista vaikuttaa oman kuntansa tulevaisuuteen, jotta nuoret kiinnostuisivat kunnostamaan kuntaansa parempana paikkana asua ja elää. Nuorten tulisi saada ja voida vaikuttaa kuntansa rakentamiseen. Kun kuntansa

tulevaisuuteen on ollut itse vaikuttamassa, rakentunut kotiseutuidentiteetti vahvistuu ja kunnan tuntee enemmän omaksi ja läheisemmäksi. Virtolaisilla nuorilla läheisenä ja tärkeänä kehittämiskohteena tulisikin mielestäni olla erityisesti kunnan nuorisotoiminnan parantaminen.

Virtain kaupungin tulisikin mielestäni tutkia kunnan nuorisotoiminnan toimivuutta ja selvittää mahdollisuuksia nuorten elinolojen parantamiseksi nuorisotyön kautta. Virtain kunnan tulisi miettiä pienen kuntakokonsa ja rajallisten resurssiensa vuoksi yhteistoiminta-alueiden muodostamisen mahdollisuutta lähikuntiansa kanssa. Naapurikunnat Mänttä, Kihniö, Kuru, Ruovesi, Vilppula ja Ähtäri ovat kaikki pienempiä kuin Virrat ja yhteistoiminta-alueen muodostaminen voisi tuoda tehokkuutta ja resursseja ja lisätä nuorisotoiminnan tavoittavuutta alueilla. Keuruun tulisi mielestäni puolestaan panostaa nuorten naisten nuorisotoiminnan tukemiseen, sillä tutkimus tulosten mukaan Keuruun nuorisotoiminta kohdistuu sekä saavuttaa enemmän miespuolisia osanottajia kuin naisia.

Keuruulaisilla miehillä onkin selkeästi aineiston vahvimman kotiseutuidentiteetin. Keuruulaisten naispuolisten yhdeksäsluokkalaisten kotiseutuidentiteetti voidaankin nähdä miehiä heikompana. Virroilla molemmat sukupuolet vastasivat lähes jokaiseen lomakkeen kysymykseen homogeenisesti, sillä minkään muuttujan kohdalta ei sukupuolten väliltä tässä tutkimuskunnassa löytynyt selviä, tutkimusongelman kannalta oleellisia eroja. Virtolaiset miehet olivat hieman paikkakunnan naisia ylpeämpiä kotiseudustaan, mutta muista tutkimusongelman kannalta tärkeistä kysymyksistä, naiset nousivat miehiä hieman selvemmin esiin. Virojen aineiston suhteellisen pienestä miespuolisten vastaajien lukumäärästä johtuen, ei tutkimuksen kannalta ole oleellista lyödä rajavetoja virtolaisten sukupuolten välillä kotiseutuidentiteetin vahvuuden suhteen. Kaiken kaikkiaan virtolaisista 42,5 % oli ylpeä kotiseudustaan.

Esioletukseni oli tutkimusta aloittaessani, että maaseutumaisen kunnan nuorella on taajaan asutun kunnan nuorta vahvempi kotiseutuidentiteetti. Tässä aineistossa kuitenkin tuli ilmi, että oletukseni ei pitänyt paikkaansa. Keuruulaisilla nuorilla onkin virtolaisia nuoria vahvempi kotiseutuidentiteetti. Erittäin mielenkiintoista

olisi jatkaa tutkimusta tarkastelemalla muita pieniä taajaan asuttuja ja maaseutumaisia kuntia ja jatkaa tutkimusta vertailemalla pieniä kuntia laajemmin. Olisi mielenkiintoista keskittyä myös laajemmin erityisesti Keuruun nuorisotoimintaan ja sen tavoittavuuden sukupuolijakaumaan teemahaastattelemalla nuorisotoimen työntekijöitä. Mielenkiintoista olisi huomioida jatkotutkimuksessa laajemminkin nuorisotoiminta ja nuorten mukana olo siinä, sillä tämän tutkimuksen perusteella nuorisotoiminnan voisi olettaa olevan tärkeä pilari asuinpaikkakuntaan sitoutumisessa, sekä näin ollen tärkeä tekijä nuoren kotiseutuidentiteetin rakentumisessa. Nuorisotoiminnan myötä nuori toimii tiiviisti ikätovereidensa kanssa ja rakentaa tärkeitä ihmissuhteista. Koska nuoret kaipaisivat eniten alueelta juuri ihmisiä; perhettä ja ystäviä, voidaankin olettaa, että juuri tämä on tärkeä elementti kotiseutuidentiteetin muodostumisessa.

LÄHTEET

Aamulehti 16.5.2008, A12. Kasvokkain kiertue: Virrat.

Aamulehti 28.5.2008, A09. Virrat haluaa vielä kutsua naapurit neuvotteluun.

Aamulehti, 18.12.2008, A11. Nyt riitti poikien öinen ralli.

Aapola, S. 2002. Pikkutyttöjä vai puoliaikuisia? Tytöt, vanhemmat ja kontrolli. Teoksessa: Aaltonen, S ja Honkatukia, P (Toim.). Tulkintoja tytöistä. Tammerpaino oy. Tampere.

Aarnio, A. 1999. Identiteettiä etsimässä. Pirkanmaan kulttuuriselvitys. Pirkanmaan liitto. Sarja B julkaisu nro 51. Tekstitaso Oy ja Offset.

Aura, S & Horelli, L & Korpela, K. 1997. Ympäristöpsykologian perusteet. WSOY. Porvoo.

Gustafsson, P. 2002. Place, place attachment and mobility. Kompendiet. Göteborg.

Hautamäki, L & Iisakkala, J. 1990. Muuttuva aluerakenne. Maaseudun aluerakenteen tulevaisuudennäkymät. Maaseudun aluepolitiikan haasteet. Tampereen yliopisto. Aluetieteen laitos. Tutkimuksia sarja B56.

Helve, H. 1998. Nuorten arki ja muuttuvat rakenteet. Nuorisotutkimusohjelma 2000. Nuorisotutkimusseura ry. Tutkimuksia 5/98. Hakapaino Oy. Helsinki.

Ikonen, H-M. 2006. artikkeli: ”Tää on mun maailmani” – Maaseutu naisyrittäjien kotina ja kontekstina. Maaseudun uusi aika. 2/2006. Tampereen yliopisto, yhdyskuntatieteiden laitos.

Jovero, S & Horelli, L. 2002. Nuoret ja paikallisuuden merkitys? Nuorten ympäristösuhteen tarkastelua Vantaan Koivukylä- Havukosken alueella. Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskuksen julkaisuja 2002 B84. Otamedia Oy. Espoo.

Jukarainen, P & Tuhkunen, A. 2004. Imagosta identiteettiin – Raja- ja syrjäseutujen nuorten muuttoliikkeen lähtökohtia. Teoksessa Paju, P. (Toim.) 2004. Samaan aikaan toisaalla... Nuoret, alueellisuus ja hyvinvointi. Vammalan kirjapaino Oy. Vammala.

Kaivola, T & Rikkinen, H. 2003. Nuoret ympäristössään. Lasten ja nuorten kokemusmaailma ja ympäristömielikuvat. Tammer-Paino Oy. Tampere.

Kantola, A & Kautto, M. 2002. Hyvinvoinnin valinnat. Suomen malli 2000-luvulla. Edita Prima Oy. Helsinki.

Karjalainen P. 2004. Ympäristö ulkoa ja sisältä: Geografiasta geobiografiaan. Teoksessa Mäntysalo, R. (Toim.) 2004. Paikan heijastuksia. Ihmisen ympäristösuhteen tutkimus ja representaation käsite. Gummerus Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Keulink. 2010 visio. Saatavuus: http://www.keulink.fi/2010_visio.pdf. Luettu 15.12.2007.

Keuruun kaupungin nuorisotoimi. Saatavuus: <http://www.keuruu.fi/index.php?id=645>. Luettu 3.6.2008

Keuruun kaupunki. Opiskelijat ja koulutus. Saatavuus: <http://www.keuruu.fi/index.php?id=5>. Luettu 3.12.2007.

Keuruun kaupunki. Yleistä tietoa Keuruusta. Saatavuus: <http://www.keuruu.fi/index.php?id=40>. Luettu 7.12.2007.

Kivelä, T. & Vesikansa, E. 1970. Alueellinen samastuminen Mikkelin läänissä. Itä-Suomen Instituutin julkaisuja, sarja B, 13:3. 67s. Mikkelä.

Kivistö, K. 1987. Lääninhallinnon oltava alueensa ensimmäinen kehittäjä. Teoksessa Kirkkala A. (toim.) Kunta 2001 Näkökulmia tulevaisuuteen. Oy Nixdorf Computer Ab.

Kivistö, K. 1997. Kuinka käy Keski- Suomalaisuuden? Teoksessa Virtapohja, K.(Toim.) Puheenvuoroja identiteetistä, Johdatusta yhteisöllisyyden ymmärtämiseen. Gummerus Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Kuntalehti. 10.3.2004. Saatavuus:
<http://www.kuntalehti.fi/default.asp?sa=58384&sc=3125>. Luettu 19.9.2007.

Kuntaliitto, Aluetietopankki. Saatavuus:
http://www.kunnat.net/k_htmlimport.asp?path=1;29;374;36980. Luettu 19.9.2007.

Kuntaliitto, Kunnat. Saatavuus:
http://www.kunnat.net/k_kuntaliitto_perussivu.asp?path=1;184;276;829. Luettu 16.9.2007.

Kuntaliitto, Kuntien yhdistyminen. Saatavuus:
http://www.kunnat.net/k_perussivu.asp?path=1;55264;55275;121698;121699;102721;119377;119405. Luettu 7.12.2007.

Kuntaliitto, Rakennemuutoskatsaus 2006. Saatavuus:
<http://hosted.kuntaliitto.fi/intra/julkaisut/pdf/p060906093231O.pdf>. Luettu 16.9.2007.

Kuntaliitto, Tietopankkien tilastokäsitteitä. Saatavuus:
http://www.kunnat.net/k_perussivu.asp?path=1;29;374;41217. Luettu 21.9.2007.

Kuntaliitto, Tilastot. Saatavuus:
http://www.kunnat.net/k_peruslistasivu.asp?path=1;29;374. Luettu 6.12.2007.

Kuntaliitto, Väestö. Saatavuus:
http://www.kunnat.net/k_peruslistasivu.asp?path=1;29;374;36984;822. Luettu
5.4.2008.

Kurikka, P. 1999. Maaseutu tyhjenee. Asuinkuntaansa tyytymätön nuori muuttaa.
Kuntapuntari 5/1999, 19–23.

Kurikka, P. 1996. Nuorten kunta-arviot. Nuorten Suomi 2001- Tutkimus 2. Nro
69. Suomen kuntaliitto. Kuntaliiton painatuskeskus. Helsinki.

Kymäläinen, P. 2000. Paikan ja etiikan kohtaamisia. Alue ja ympäristö1/2000.

Kytö, H. 1998. Muuttajan muuttuvat motiivit eräissä suomalaisissa kaupungeissa
1980- ja 1990-luvuilla. Suomen kuntaliitto. Kuntaliiton painatuskeskus. Helsinki.

Lehtonen, J. 1997. Kansallinen identiteetti ja yhteisöidentiteetti- käsitteitä ja
käsitteitä. Teoksessa Virtapohja, K.(Toim.). Puheenvuoroja identiteetistä,
Johdatusta yhteisöllisyyden ymmärtämiseen. Gummerus Kirjapaino Oy.
Jyväskylä.

Lähteenmaa, J. 2005. Kotipaikka maaseudulla. Nuorten näkökulmia idästä,
länneestä ja etelästä. Teoksessa Wilska, T-H & Lähteenmaa, J. (Toim.) Kultainen
nuoruus. Kurkistuksia nuorten hyvinvointiin ja sen tutkimiseen.
Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura, verkkojulkaisusarja. Saatavuus:
http://www.nuorisotutkimusseura.fi/tiedoston_katsominen.php?dok_id=475.
Luettu 16.04.2008.

Mustonen, A. 1997. Media ja identiteetti. Teoksessa Virtapohja, K.(Toim.)
Puheenvuoroja identiteetistä, Johdatusta yhteisöllisyyden ymmärtämiseen.
Gummerus Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Paasi, A. 1986. Neljä maakuntaa. Maantieteellinen tutkimus aluetietoisuuden
kehittymisestä. Joensuun yliopiston yhteiskuntatieteellisiä julkaisuja N:o 8. 345s.

Paasi, A. 1998. Alueiden renessanssi ja identiteettipuhe. Teoksessa Hänninen, S. (toim.) Missä on tässä? Paino Gummerus Kirjapaino Oy. Saarijärvi.

Paunikallio, M. 2001. Nuoret maaseudun ja kaupungin vuorovaikutuksessa. Tutkimus arvoista, asenteista ja odotuksista. Helsingin yliopiston Maaseudun tutkimus- ja koulutuskeskus. Sarja B:23. Seinäjoki.

Pekkanen, P. 1987. Yhteistyöllä parhaat tulokset. Teoksessa Kirkkala, A. (toim.) Kunta 2001 Näkökulmia tulevaisuuteen. Oy Nixdorf Computer Ab.

PIRAMK, Virrat. Saatavuus:
[http://www.piramk.fi/cms/web.nsf/\\$all/B8F84E92675E81B9C22573A100533B44](http://www.piramk.fi/cms/web.nsf/$all/B8F84E92675E81B9C22573A100533B44)
. Luettu 25.5.2008.

Pöyhönen, A. 1987. ”Edessämme on haasteellinen muutos”. Teoksessa Kirkkala, A. (toim.) Kunta 2001 Näkökulmia tulevaisuuteen. Oy Nixdorf Computer Ab.

Rikkinen, K. 1987. Maantieteellinen maailmankuva. Kanava 4. 1987.

Relander, J. 1998. Historia, muisti, identiteetti. Teoksessa Houni, P & Suurpää, L. Kuvassa nuoret. Vammalan kirjapaino Oy. Vammala.

Rosenqvist, O. 2003. Minä ja maaseutu – maallikkodiskurssit kriittisen maaseutututkijan tulkitsemina. Maaseudun Uusi Aika 2/2003.

Saarikangas, K. 2006. Eletyt tilat ja sukupuoli. Asukkaiden ja ympäristön kulttuurisia kohtaamisia. Suomalaisen kirjallisuuden seura. Vaasa Graphics Oy.

Sarmavuori, K. 1991. Nuorten kotiseututuntemus ja kotiseutuidentiteetti. Äidinkielen Opetustieteen Seuran Tutkimuksia 5. Yliopistopaino. Helsinki.

Soine- Rajanummi, S & Saastamoinen, M. 2002. Uusi paikallisuus, uusi vastuullisuus, uusi kontrolli- episodeja yhteisöjen Suomesta. Teoksessa Kuusela, P & Saastamoinen, M. (toim.) Polis ja kosmos. Kulttuurisen globalisaation suuntia. Paino Korpiljyvä Oy. Jyväskylä.

Suomen nuorisoyhteistyö- Allianssi. Saatavuus:
http://www.alli.fi/sivu.php?artikkeli_id=2569. Luettu 8.7.2008.

Tani, S. 1995. Kaupunkitaikapeilissä. Helsinki-elokuvien mielenmaisemat- maantieteellisiä tulkintoja. Helsingin kaupungin tietokeskuksen tutkimuksia 1995/14.

Tilastokeskus, Altika- aluetietokanta. Saatavuus:
<http://helios.uta.fi:2727/tup/altika/index.html>.

Tilastokeskus, Väestöennuste 2007 iän ja sukupuolen mukaan kunnittain. Saatavuus: http://pxweb2.stat.fi/Database/StatFin/vrm/vaenn/vaenn_fi.asp. Luettu 19.9.2007.

Tilastokeskus, Kuntaliitokset. Saatavuus: http://www.stat.fi/til/evaa/evaa_2007-03-08_luo_001.html. Luettu 6.12.2007.

Tilastokeskus, kuntaportaali. Saatavuus:
http://helios.uta.fi:2727/tup/kunnat/tilastot_aakkosittain.html?K. Luettu 5.4.2008.

Tournier, P. 1971. Ihmisen paikka. WSOY. Porvoo.

Tuhkunen, A. 2002. Ideal life and proud feelings in the north. Young 10 (3/4).

Tuhkunen, A. 2007. Between location and a sense of place. Observations regarding young people's migration alacrity in northern Europe. Saatavuus: <http://acta.uta.fi/pdf/978-951-44-6846-9.pdf>. Luettu 14.4.2008.

Turunen, K. 1996. Elämänpaikka ja kriisit. Gummerus. Jyväskylä.

Uusitalo, H. 2001. Tiede, tutkimus ja tutkielma. Johdatus tutkielman maailmaan. WS Bookwell Oy. Juva.

Valkealan kunta. Saatavuus:
<http://www.valkeala.fi/Kouvolan%20seudun%20uusi%20kunta%20aloittaa-www-sivut.pdf>. Luettu 26.3.2008

Valtiovarainministeriö, julkaisut ja asiakirjat. Saatavuus:
http://www.vm.fi/vm/fi/04_julkaisut_ja_asiakirjat/03_muut_asiakirjat/20080813Valtio/palaute.fi.pdf. Luettu 29.12.2008.

Vihola, T. 1986. Vanhan Ruoveden historia III: 3. Keuruun ja Pihlajaveden historia 1918-1969. Gummerus Oy. Jyväskylä.

Vilka, H. 2007. Tutki ja mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet. Gummerus Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Virtain kaupunki, tasku-tietoa. Saatavuus: <http://www.virrat.fi/virrat-tietoa/>. Luettu 4.6.2008.

Virtain kaupunki, kaupungin tilastoja. Saatavuus: <http://www.virrat.fi/virrat-tietoa/189>. Luettu 4.6.2008.

Virtain kaupunki, tietoja kaupungista. Saatavuus: <http://www.virrat.fi/virrat-tietoa/191/>. Luettu 5.4.2008.

Väestötietojärjestelmä, Väestörekisterikeskus, tilastot. Saatavuus:
<http://www.vrk.fi/vrk/home.nsf/pages/6640825C79383B89C225720B003EDA75>. Luettu 7.12.2007.

Ylä-Pirkanmaa, Virrat. Saatavuus:
http://www.ylapirkanmaa.fi/virrat/muutto/tekstisivu.tpl?sivu_id=982. Luettu 25.5.2008.

LIITTEET

Liite 1. Kyselylomake, Keuruu

ARVOISA VASTAAJA,

Olen kolmannen vuoden aluetieteen opiskelija Tampereen yliopistosta. Teen kandidaatin tutkintoon liittyvää tutkielmaa Keuruun kunnasta ja sen nuorista asukkaista. On kiinnostavaa tutkia miten keuruulaiset nuoret näkevät kotikuntansa. Pienet kunnat kokevat jatkuvaa muuttotappiota nuorten suunnatessa elinvoimaisiin kasvukeskuksiin. Mielenkiintoista juuri onkin, miten keuruulaiset peruskoulua päättävät nuoret näkevät Keuruun ja näkevätkö he tulevaisuutensa kotiseudullaan.

Lomakkeen vastaukset käsitellään täysin luottamuksellisesti ja vastaajien anonymiteetin säilyttäen. Kyselyn tuloksista laaditaan tutkimusraportti, joka kuuluu kandidaatin tutkintoon. Tutkimuksen tulosten kannalta olisi tärkeää, että vastaisitte kysymyksiin harkiten ja totuudenmukaisesti. Lomakkeeseen vastaaminen vie aikaanne noin 10 minuuttia.

Useimpiin kysymyksiin voit vastata ympyröimällä yhden itsellesi sopivan vaihtoehdon tai kirjoittamalla vastauksesi annettuun tilaan. Jos kysymyksessä tulee ympyröidä useampi kohta, lukee se kysymyksen kohdassa erikseen.

KIITOS OSALLISTUMISESTANNE!

KYSELYLOMAKE

1. Sukupuoli
 - 1 nainen
 - 2 mies
2. Ikä
_____ vuotta
3. Siviilisääty
 - 1 sinkku
 - 2 seurustelee
4. Asutko
 - 1 molempien vanhempienne kanssa
 - 2 äitinne kanssa
 - 3 isänne kanssa
 - 4 en asu vanhempieni kanssa
5. Onko sinulla sisaruksia
 - 1 ei
 - 2 on, kuinka monta _____
6. Kuinka kauan olet asunut Keuruulla?
 - 1 koko elämäni
 - 2 _____ vuotta
7. Mikä on asuintalonne tyyppi
 - 1 omakotitalo
 - 2 pari- tai rivitalo
 - 3 kerrostalo
 - 4 muu, mikä _____
8. Sijaitseeko asuntonne
 - 1 keskustassa
 - 2 lähiössä
 - 3 muualla
9. Miten tyytyväinen olet elämäntilanteeseesi yleensä?
 - 1 erittäin tyytymätön
 - 2 melko tyytymätön
 - 3 en osaa sanoa
 - 4 melko tyytyväinen
 - 5 erittäin tyytyväinen

Seuraavat kysymykset koskevat Keuruuta.

10. Tunnetko Keuruun kotikunnaksesi
 - 1 kyllä
 - 2 en
 - 3 en tiedä
11. Minkä kouluarvosanan yleisesti antaisit Keuruulle asteikolla 4-10? _____
12. Miten hyvänä asuinpaikkana pidät Keuruuta (ympyröikää sopivin vaihtoehto)

1	2	3	4	5
ei lainkaan hyvänä	vähemmän hyvänä	en osaa sanoa	melko hyvänä	erittäin hyvänä
13. Miten turvallisena asuinpaikkana Keuruuta pidät? (ympyröikää sopivin vaihtoehto)

1	2	3	4	5
ei lainkaan turvallisena	vähemmän turvall.	en osaa sanoa	melko turvall.	erittäin turvall.
14. Palveluiden tarjonta Keuruulla on mielestäsi
 - 1 monipuolinen
 - 2 suppea
 - 3 riittävä
15. Aiotko suorittaa ylioppilastutkinnon?
 - 1 kyllä
 - 2 en
 - 3 en tiedä
16. Jos vastasit edelliseen kysymykseen kyllä, niin aiotko suorittaa ylioppilastutkinnon Keuruulla?
 - 1 kyllä
 - 2 en, vaan _____

17. Jos aiot suorittaa ylioppilastutkinnon

jossain muualla kuin Keuruulla, niin mikä on tähän painavin syy?

- 1 erikoislukio
 - 2 halu muuttaa toiselle paikkakunnalle
 - 3 perhe
 - 4 ystävät/poika-/tyttöystävä
 - 5 muu, mikä?
-
-

18. Oletko aikeissasi muuttaa Keuruulta

- 1 en koskaan
- 2 kyllä, seuraavan 5 vuoden sisällä
- 3 kyllä, mutta en vielä tiedä koska

kysymykset 19 ja 20 ovat vain niille, jotka vastasivat kysymykseen 18. kyllä

19. Jos olet suunnitellut muuttavasi lähivuosina, mainitse nimeltä kaksi kuntaa/kaupunkia, joihin todennäköisesti uskot muuttavasi.

- 1 _____
- 2 _____

20. Voisitko kuvitella vielä palaavasi takaisin asumaan Keuruulle?

- 1 en
- 2 kyllä
- 3 en osaa sanoa

Seuraavat kysymykset ovat taas kaikille.

21. Kuvittele, että olet muuttamassa Keuruulta pois. Mitkä tekijät olisivat painavimmat syyt muuttoosi? (valitse kolme tärkeintä)

- 1 Huokeammat asumiskustannukset
- 2 Miellyttävämpi asuinympäristö
- 3 turvallisempi asuinympäristö
- 4 parempi ilmapiiri
- 5 uusi sosiaalinen ympäristö
- 6 opiskelupaikka
- 7 paremmat työllisyysmahdollisuudet
- 8 paremmat kulttuuripalvelut
- 9 paremmat kaupalliset palvelut
- 10 paremmat liikenneyhteydet
- 11 paremmat liikuntapalvelut
- 12 halu itsenäistyä
- 13 Keuruun syrjäisyys

22. Voisiko Keuruu mielestäsi jotenkin vaikuttaa muuttopäätökseesi?

- 1 ei
 - 2 kyllä, miten?
-
-

23. Kuvitellaan, että olet muuttanut pois Keuruulta. Mitä tulisit Keuruusta kaipaamaan?

(mainitse kolme tärkeintä asiaa)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

24. Vuoden 2005 lopussa Keuruulla oli 7035 työkäistä 15- 64-vuotiasta kuntalaista. Vuoteen 2030 mennessä saman luvun on Kuntaliiton mukaan arvioitu olevan 5068. Olitko tietoinen, että työkäinen väestö Keuruulla on vähentymässä näin paljon?

- 1 en
- 2 kyllä

25. Mitä ajatuksia tämä sinussa herättää?

26. Kuvittele tilanne, jossa kunnat kilpailevat keskenään siitä missä kunnassa on ”hyvä asua ja elää”. Miten arvioisit Keuruun sijoittuvan kilpailussa?

1	2	3	4	5
ei lainkaan hyvin	vähemmän hyvin	en osaa sanoa	melko hyvin	erittäin hyvin

27. Esitä mainoslause kilpailuun Keuruun puolesta.

28. Mitkä seuraavista olisivat Keuruun vahvuuksia ”hyvä asua ja elää” kilpailussa? (ympyröikää jokaisesta kohdasta sopivin vaihtoehto)

Ohje:

- 1 = ei lainkaan etua kilpailussa
- 2 = melko vähän etua kilpailussa
- 3 = en osaa sanoa
- 4 = melko paljon etua kilpailussa
- 5 = erittäin paljon etua kilpailussa

- rauhallisuus	1	2	3	4	5
- luonto	1	2	3	4	5
- saasteettomuus	1	2	3	4	5
- palvelut	1	2	3	4	5
- ihmisten tuttavallisuus	1	2	3	4	5
- ulkoilualueet	1	2	3	4	5
- turvallisuus	1	2	3	4	5
- ilmapiiri	1	2	3	4	5
- asumiskustannukset	1	2	3	4	5
- tonttien koko	1	2	3	4	5
- nuorisotoiminta	1	2	3	4	5

29. Miten Keuruu mielestäsi parantaisi kilpailussa sijoittumisen mahdollisuuksiaan?

Kiitos!

Liite 2. Kyselylomake, Virrat

ARVOISA VASTAAJA,

Olen kolmannen vuoden aluetieteen opiskelija Tampereen yliopistosta. Teen maisterin tutkintoon liittyvää Pro Gradu- tutkielmaa Virtain kunnasta ja sen nuorista asukkaista. On kiinnostavaa tutkia miten virtolaiset nuoret näkevät kotikuntansa. Pienet kunnat kokevat jatkuvaa muuttotappiota nuorten suunnatessa elinvoimaisiin kasvukeskuksiin. Mielenkiintoista juuri onkin, miten Virtain kunnan peruskoulua päättävät nuoret näkevät kotikuntansa ja näkevätkö he tulevaisuutensa kotiseudullaan.

Lomakkeen vastaukset käsitellään täysin luottamuksellisesti ja vastaajien anonymiteetin säilyttäen. Kyselyn tuloksista laaditaan tutkimusraportti, joka kuuluu maisterin tutkintoon. Tutkimuksen tulosten kannalta olisi tärkeää, että vastaisitte kysymyksiin harkiten ja totuudenmukaisesti. Lomakkeeseen vastaaminen vie aikaanne reilut 10 minuuttia.

Useimpiin kysymyksiin voit vastata ympyröimällä yhden itsellesi sopivan vaihtoehdon tai kirjoittamalla vastauksesi annettuun tilaan. Jos kysymyksessä tulee ympyröidä useampi kohta, lukee se kysymyksen kohdassa erikseen. Kysymyksiä on yhteensä 36.

KIITOS OSALLISTUMISESTANNE!

KYSELYLOMAKE

1. Sukupuoli
 - 1 nainen
 - 2 mies
2. Ikä
_____ vuotta
3. Siviilisääty
 - 1 sinkku
 - 2 seurustelee
4. Asutko
 - 1 molempien vanhempienne kanssa
 - 2 äitinne kanssa
 - 3 isänne kanssa
 - 4 en asu vanhempieni kanssa
5. Onko sinulla sisaruksia
 - 1 ei
 - 2 on, kuinka monta _____
6. Kuinka kauan olet asunut Virroilla?
 - 1 koko elämäni
 - 2 _____ vuotta
7. Mikä on asuintalonne tyyppi
 - 1 omakotitalo
 - 2 pari- tai rivitalo
 - 3 kerrostalo
 - 4 muu, mikä _____
8. Sijaitseeko asuntonne
 - 1 keskustassa
 - 2 lähiössä
 - 3 muualla
9. Miten tyytyväinen olet elämäntilanteeseesi yleensä?
 - 1 erittäin tyytymätön
 - 2 melko tyytymätön
 - 3 en osaa sanoa
 - 4 melko tyytyväinen
 - 5 erittäin tyytyväinen

10. Onko sinulla hyviä ystäviä kotikunnassasi
 - 1 kyllä, muutama
 - 2 kyllä, monia
 - 3 ei

11. Onko perheessäsi esiintynyt Virroilla asuessasi
 - väkivaltaa 1 kyllä 2 ei
 - alkoholismia 1 kyllä 2 ei
 - työttömyyttä 1 kyllä 2 ei
 - köyhyyttä 1 kyllä 2 ei
 - vakavia sairauksia 1 kyllä 2 ei

Seuraavat kysymykset koskevat Virratta.

12. Tunnetko Virrat kotikunnaksesi
 - 1 kyllä
 - 2 en
 - 3 en tiedä
13. Oletko ylpeä kotiseudustasi?
 - 1 kyllä
 - 2 en
 - 3 en osaa sanoa
14. Minkä kouluarvosanan yleisesti antaisit Virroille asteikolla 4-10? _____
15. Miten hyvänä asuinpaikkana pidät Virratta (ympyröikää sopivin vaihtoehto)

1	2	3	4	5
ei lainkaan	vähemmän	en osaa	melko	erittäin
hyvänä	hyvänä	sanoa	hyvänä	hyvänä
16. Luokittelisitko asuinpaikkakuntasi maaseuduksi?
 - 1 kyllä
 - 2 en
 - 3 en osaa sanoa
17. Miten turvallisena asuinpaikkana Virratta pidät?
(ympyröikää sopivin vaihtoehto)

1	2	3	4	5
ei lainkaan	vähemmän	en osaa	melko	erittäin
turvallisena	turvall.	sanoa	turvall.	turvall.

18. Palveluiden tarjonta Virroilla on mielestäsi

- 1 monipuolinen
- 2 suppea
- 3 riittävä

19. Aiotko suorittaa ylioppilastutkinnon?

- 1 kyllä
- 2 en
- 3 en tiedä

20. Jos vastasit edelliseen kysymykseen kyllä, niin aiotko suorittaa ylioppilastutkinnon Virroilla?

- 1 kyllä
- 2 en, vaan _____

21. Jos aiot suorittaa ylioppilastutkinnon

jossain muualla kuin Virroilla, niin mikä on tähän painavin syy?

- 1 erikoislukio
 - 2 halu muuttaa toiselle paikkakunnalle
 - 3 perhe
 - 4 ystävät/poika-/tyttöystävä
 - 5 muu, mikä?
- _____
- _____

22. Oletko aikeissasi muuttaa Virroilta

- 1 en koskaan
- 2 kyllä, seuraavan 5 vuoden sisällä
- 3 kyllä, mutta en vielä tiedä koska

kysymykset 23, 24 ja 25 ovat vain niille, jotka vastasivat kysymykseen 22. kyllä

23. Jos olet suunnitellut muuttavasi lähivuosina, mainitse nimeltä kaksi kuntaa, joihin todennäköisesti uskot muuttavasi.

- 1 _____
- 2 _____

24. Voisitko kuvitella vielä palaavasi takaisin asumaan Virroille?

- 1 en
 - 2 kyllä
 - 3 en osaa sanoa, miksi
- _____
- _____

25. Näetkö tulevaisuutesi mahdollisten opiskelujesi jälkeen

1. maaseutumaisessa kunnassa (esim. Virrat),
2. taajan asutussa kunnassa (esim. Keuruu)
3. kaupunkimaisessa kunnassa (esim. Tampere)?

Seuraavat kysymykset ovat taas kaikille.

26. Kuvittele, että olet muuttamassa Virroilta pois. Mitkä tekijät olisivat painavimmat syyt muuttoosi? (**valitse kolme tärkeintä**)

- 1 huokeammat asumiskustannukset
- 2 miellyttävämpi asuinympäristö
- 3 turvallisempi asuinympäristö
- 4 parempi ilmapiiri
- 5 uusi sosiaalinen ympäristö
- 6 opiskelupaikka
- 7 paremmat työllisyysmahdollisuudet
- 8 paremmat kulttuuripalvelut
- 9 paremmat kaupalliset palvelut
- 10 paremmat liikenneyhteydet
- 11 paremmat liikuntapalvelut
- 12 halu itsenäistyä
- 13 Virtain syrjäisyys

27. Voisiko Virrat mielestäsi jotenkin vaikuttaa muuttopäätökseesi?

- 1 ei
 - 2 kyllä, miten?
- _____
- _____

28. Kuvitellaan, että olet muuttanut pois Virroilta.

Mitä tulisit Virroista kaipaamaan?

(mainitse kolme tärkeintä asiaa)

- 1 _____
2 _____
3 _____

29. Haluan tulevaisuudessa asua mahdollisen perheen kanssa

- 1 kerrostalossa
2 rivitalossa/luhtitalossa
3 omakotitalossa

30. Vuoden 2005 lopussa Virroilla oli 4642 työkäistä 20- 64-vuotiasta kuntalaista. Vuoteen 2025 mennessä saman luvun on Kuntaliiton mukaan arvioitu olevan 3341. Olitko tietoinen, että työkäinen väestö Virroilla on vähentymässä näin nopealla vauhdilla?

- 1 en
2 kyllä

31. Mitä ajatuksia tämä sinussa herättää?

32. Oletko kiinnostunut kuntasi tulevaisuudesta ja sen kehittämisestä?

- 1 kyllä
2 en
3 en tiedä

33. Kuvittele tilanne, jossa kunnat kilpailevat keskenään siitä missä kunnassa on ”hyvä asua ja elää”. Miten arvioisit Virtain sijoittuvan kilpailussa?

1	2	3	4	5
ei lainkaan hyvin	vähemmän hyvin	en osaa sanoa	melko hyvin	erittäin hyvin

34. Esitä mainoslause kilpailuun Virtain puolesta.

35. Mitkä seuraavista olisivat Virtain vahvuuksia ”hyvä asua ja elää” kilpailussa?
(ympyröikää jokaisesta kohdasta sopivin vaihtoehto)

Ohje:

- 1 = ei lainkaan etua kilpailussa
2 = melko vähän etua kilpailussa
3 = en osaa sanoa
4 = melko paljon etua kilpailussa
5 = erittäin paljon etua kilpailussa

- rauhallisuus	1	2	3	4	5
- luonto	1	2	3	4	5
- saasteettomuus	1	2	3	4	5
- palvelut	1	2	3	4	5
- ihmisten tuttavallisuus	1	2	3	4	5
- ulkoilualueet	1	2	3	4	5
- turvallisuus	1	2	3	4	5
- ilmapiiri	1	2	3	4	5
- asumiskustannukset	1	2	3	4	5
- tonttien koko	1	2	3	4	5
- nuorisotoiminta	1	2	3	4	5

36. Miten Virrat mielestäsi parantaisi kilpailussa sijoittumisen mahdollisuuksiaan?

Kiitos!

Liite 3. Lupalappu tutkimukseen osallistumiseen, Virrat

Hei! Olen kolmannen vuoden aluetieteen opiskelija Tampereelta ja teen Virtolaisten ja Keuruulaisten nuorten kotiseutuidentiteetistä Pro Gradu tutkielmaa. Tavoitteenani on saada haastateltavaksi kaikki Virtain kunnan yhdeksäsluokkalaiset. Oppilaat vastaavat kyselylomakkeille, jonka kysymyksistä suurin osa on ”ympyröi oikea vaihtoehto” tyyppisiä kysymyksiä. Lomakkeen vastaukset käsitellään täysin luottamuksellisesti ja vastaajien anonymiteetin säilyttäen. Vain minä, Eeva Saarinen, tulen vastauksia tarkastelemaan tietämättä lastenne henkilöllisyyttänne.

Virtain kunnan sivistyslautakunta antoi tutkimukselle luvan, edellyttäen oppilaiden vanhempien suostumusta. Siksi pyydänkin teiltä, arvoisat vanhemmat, lupaa lapsenne tutkimukseen osallistumiseen. Tämän paperin tulee näkemään vain lapsenne luokanvalvoja.

Annan luvan lapseni osallistumiseen kyselyyn 1 kyllä 2 ei

Oppilaan nimi _____

Vanhemman allekirjoitus _____

Keväisin terveisin,

Eeva Saarinen

eeva.saarinen@uta.fi

Liite 4. Ohjeistus luokanohjaajille, Virrat

OHJEISTUS LUOKANOHAJAJILLE

Oheiset lomakkeet jaetaan oppilaille täytettäväksi. Lomakkeessa on neljä sivua sisältäen yhteensä 36 kysymystä. Kehottakaa oppilaita lukemaan ensimmäisen sivun saate huolella ennen kyselyyn vastaamista. Oppilaille olisi myös hyvä mainita, että lomakkeen vastaukset käsitellään täysin luottamuksellisesti ja vain aluetieteen opiskelija Eeva Saarinen tulee vastauksia tarkastelemaan tietämättä henkilöllisyyttänne. Luokanvalvojat eivät tule vastauksia näkemään missään vaiheessa. Lomakkeeseen ei siis laiteta nimiä.

Tulen tekemään lomakkeiden vastauksista tutkimusraportin, jonka toimitan Virtain yläasteelle nähtäväksi.

Tulen hakemaan täytetyt lomakkeet Virtain yläasteelta toukokuun 2008 aikana.

Keväisin terveisin,

Eeva Saarinen

Liite 5. Taulukot 1-12

Taulukko 1a. Keuruun tunteminen kotikunnaksi tarkasteltuna asumisajan mukaan.

	Asumisaika Keuruulla		yhteensä
	olen muuttanut Keuruulle	olen asunut Keuruulla koko ikäni	
Tunnetko Keuruun kotikunnaksesi	10 66,7%	82 91,1%	92 87,6%
en tai en tiedä	5 33,3%	8 8,9%	13 12,4%
yhteensä	15 100,0%	90 100,0%	105 100,0%

Taulukko 1b. Khiin neliötesti.

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	7,082 ^b	1	,008		
Continuity Correction ^a	5,008	1	,025		
Likelihood Ratio	5,546	1	,019		
Fisher's Exact Test				,020	,020
Linear-by-Linear Association	7,014	1	,008		
N of Valid Cases	105				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 1 cells (25,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1,86.

Taulukko 1c. Kontingenssikerroin

Symmetric Measures

	Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal Contingency Coefficient	,251	,008
N of Valid Cases	105	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 2a. Ylioppilastutkinnon suorittaminen asuinpaikkakunnan mukaan

		Asuinpaikkakunta		Yhteensä
		Keuruu	Virrat	
Aiotko suorittaa ylioppilastutkinnon	kyllä	45 42,9%	41 56,2%	86 48,3%
	en	35 33,3%	30 41,1%	65 36,5%
	en tiedä	25 23,8%	2 2,7%	27 15,2%
Yhteensä		105 100,0%	73 100,0%	178 100,0%

Taulukko 2b. Khiin neliötesti

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	14,892 ^a	2	,001
Likelihood Ratio	17,958	2	,000
Linear-by-Linear Association	9,639	1	,002
N of Valid Cases	178		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 11,07.

Taulukko 2c. Kontingenssikerroin

Symmetric Measures

		Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,278	,001
N of Valid Cases		178	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 3a. takaisinmuutto Keuruulle tarkasteltuna sukupuolen mukaan.

		Sukupuoli		Yhteensä
		nainen	mies	
Voisitko kuvitella vielä palaavasi takasin asumaan Keuruulle	en	14 24,6%	1 2,5%	15 15,5%
	kyllä	27 47,4%	23 57,5%	50 51,5%
	en osaa sanoa	16 28,1%	16 40,0%	32 33,0%
Yhteensä		57 100,0%	40 100,0%	97 100,0%

Taulukko 3b. Khiin neliötesti

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	8,880 ^a	2	,012
Likelihood Ratio	10,772	2	,005
Linear-by-Linear Association	5,923	1	,015
N of Valid Cases	97		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 6,19.

Taulukko 3c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

		Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,290	,012
N of Valid Cases		97	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 4a. Muuttoaikeet Virroilta tarkasteltuna kotikuntatunteen mukaan

		Tunnetko Virrat kotikunnaksesi		Yhteensä
		Kyllä	En tai en tiedä	
Oletko aikeissasi muuttaa Virroilta	en koskaan	5 9,4%	0 ,0%	5 6,8%
	kyllä, seuraavan 5 vuoden sisällä	29 54,7%	19 95,0%	48 65,8%
	kyllä, mutta en vielä tiedä koska	19 35,8%	1 5,0%	20 27,4%
Yhteensä		53 100,0%	20 100,0%	73 100,0%

Taulukko 4b. Khiin neliötesti

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	10,514 ^a	2	,005
Likelihood Ratio	13,343	2	,001
Linear-by-Linear Association	2,188	1	,139
N of Valid Cases	73		

a. 2 cells (33,3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1,37.

Taulukko 4c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

		Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,355	,005
N of Valid Cases		73	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 5a. Virtolaisten nuorten tulevaisuuden asuinkunta ristiintaulukoituna sukupuolen kanssa

		Sukupuoli		Yhteensä
		nainen	mies	
Näetkö tulvaisuutesi mahdollisten opiskelujesi jälkeen	maaseutumaisessa kunnassa	14 27,5%	4 20,0%	18 25,4%
	taajaan asutussa kunnassa	11 21,6%	1 5,0%	12 16,9%
	kaupunkimaisessa kunnassa	26 51,0%	15 75,0%	41 57,7%
Yhteensä		51 100,0%	20 100,0%	71 100,0%

Taulukko 5b. Khiin neliötesti

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	4,083 ^a	2	,130
Likelihood Ratio	4,621	2	,099
Linear-by-Linear Association	1,932	1	,165
N of Valid Cases	71		

a. 1 cells (16,7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3,38.

Taulukko 5c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

	Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal Contingency Coefficient	,233	,130
N of Valid Cases	71	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 6a. Keruun sijoittuminen ”hyvä asua ja elää” kilpailussa tarkasteltuna sukupuolen mukaan.

	Sukupuoli		Yhteensä
	nainen	mies	
Miten arvioisit Keuruun sijoittuvan "hyvä asua ja elää" kilpailussa ei hyvin	18 51,4%	5 16,7%	23 35,4%
hyvin	17 48,6%	25 83,3%	42 64,6%
Yhteensä	35 100,0%	30 100,0%	65 100,0%

Taulukko 6b. Khiin neliötesti

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	8,538 ^b	1	,003		
Continuity Correction ^a	7,085	1	,008		
Likelihood Ratio	8,948	1	,003		
Fisher's Exact Test				,004	,003
Linear-by-Linear Association	8,406	1	,004		
N of Valid Cases	65				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 10,62.

Taulukko 6c. Kontingenssikerroin

Symmetric Measures

	Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal Contingency Coefficient	,341	,003
N of Valid Cases	65	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 7a. Keuruun arvioitu etu ”hyvä asua ja elää” kilpailussa nuorisotoiminnan osalta tarkasteltuna sukupuolen mukaan.

		Sukupuoli		yhteensä
		nainen	mies	
Miten paljon etua Keuruulla olisi "hyvä asua ja elää" kilpailussa nuorisotoiminnan osalta	ei lainkaan etua kilpailuassa	9 19,6%	1 2,8%	10 12,2%
	melko vähän etua kilpailuassa	13 28,3%	2 5,6%	15 18,3%
	melko paljon etua kilpailuassa	15 32,6%	22 61,1%	37 45,1%
	erittäin paljon etua kilpailuassa	9 19,6%	11 30,6%	20 24,4%
Yhteensä		46 100,0%	36 100,0%	82 100,0%

Taulukko 7b. Khiin neliötesti.

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	14,994 ^a	3	,002
Likelihood Ratio	16,686	3	,001
Linear-by-Linear Association	12,390	1	,000
N of Valid Cases	82		

a. 1 cells (12,5%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4,39.

Taulukko 7c. Kontingenssikerroin

Symmetric Measures

		Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,393	,002
N of Valid Cases		82	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 8a. Paikkakunnan ”hyvä asua ja elää” – kilpailussa menestymisen mahdollisuus tarkasteltuna sukupuolen ja asuinpaikkakunnan mukaan

Asuinpaikkakunta			Sukupuoli		Yhteensä
			nainen	mies	
Keuruu	kilpailussa sijoittuminen	Ei lainkaan tai vähemmän hyvin	18 51,4%	5 16,7%	23 35,4%
		melko tai erittäin hyvin	17 48,6%	25 83,3%	42 64,6%
	Yhteensä		35 100,0%	30 100,0%	65 100,0%
Virrat	kilpailussa sijoittuminen	Ei lainkaan tai vähemmän hyvin	6 19,4%	4 30,8%	10 22,7%
		melko tai erittäin hyvin	25 80,6%	9 69,2%	34 77,3%
	Yhteensä		31 100,0%	13 100,0%	44 100,0%

Taulukko 8b. Khiin neliötesti.

Chi-Square Tests

k36 asuinpaikkakuntasi		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Keuruu	Pearson Chi-Square	8,538 ^b	1	,003		
	Continuity Correction ^a	7,085	1	,008		
	Likelihood Ratio	8,948	1	,003		
	Fisher's Exact Test				,004	,003
	Linear-by-Linear Association	8,406	1	,004		
	N of Valid Cases	65				
Virrat	Pearson Chi-Square	,679 ^c	1	,410		
	Continuity Correction ^a	,185	1	,667		
	Likelihood Ratio	,654	1	,419		
	Fisher's Exact Test				,449	,325
	Linear-by-Linear Association	,664	1	,415		
	N of Valid Cases	44				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 10,62.

c. 1 cells (25,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 2,95.

Taulukko 8c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

k36 asuinpaikkakuntasi			Value	Approx. Sig.
Keuruu	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,341	,003
	N of Valid Cases		65	
Virrat	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,123	,410
	N of Valid Cases		44	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 9a. Paikkakunnan ja paikkakunnalla asumisajan vaikutus kotikuntatunteeseen

			Asumisaika		Yhteensä
			Olen muuttanut nykyiselle paikkakunnalle	Olen asunut paikkakunnalla koko elämäni	
Asuinpaikkakuntasi					
Keuruu	tunnetko nykyisen asuinpaikkakuntasi kotikunnaksesi?	Kyllä	10 66,7%	82 93,2%	92 89,3%
		En tai en tiedä	5 33,3%	6 6,8%	11 10,7%
	Yhteensä		15 100,0%	88 100,0%	103 100,0%
Virrat	tunnetko nykyisen asuinpaikkakuntasi kotikunnaksesi?	Kyllä	9 47,4%	44 81,5%	53 72,6%
		En tai en tiedä	10 52,6%	10 18,5%	20 27,4%
	Yhteensä		19 100,0%	54 100,0%	73 100,0%

Taulukko 9b. Khiin neliötesti.

Chi-Square Tests

k36 asuinpaikkakuntasi		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Keuruu	Pearson Chi-Square	9,445 ^b	1	,002		
	Continuity Correction ^a	6,870	1	,009		
	Likelihood Ratio	7,088	1	,008		
	Fisher's Exact Test				,009	,009
	Linear-by-Linear Association	9,354	1	,002		
	N of Valid Cases	103				
	Virrat	Pearson Chi-Square	8,223 ^c	1	,004	
Continuity Correction ^a		6,597	1	,010		
Likelihood Ratio		7,690	1	,006		
Fisher's Exact Test					,007	,006
Linear-by-Linear Association		8,110	1	,004		
N of Valid Cases		73				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 1 cells (25,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1,60.

c. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5,21.

Taulukko 9c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

k36 asuinpaikkakuntasi			Value	Approx. Sig.
Keuruu	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,290	,002
	N of Valid Cases		103	
Virrat	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,318	,004
	N of Valid Cases		73	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 10a. Asuinpaikkakunnan ja muuttoaikeiden ristiintaulukointi

		Asuinpaikkakuntasi		Yhteensä
		Keuruu	Virrat	
Oletko aikeissasi muuttaa asuinpaikkakunnaltasi	en koskaan	6 5,8%	5 6,8%	11 6,3%
	kyllä, seuraavan 5 vuoden sisällä	46 44,7%	48 65,8%	94 53,4%
	kyllä, mutta en vielä tiedä koska	51 49,5%	20 27,4%	71 40,3%
Yhteensä		103 100,0%	73 100,0%	176 100,0%

Taulukko 10b. Khiin neliötesti.

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	8,811 ^a	2	,012
Likelihood Ratio	8,997	2	,011
Linear-by-Linear Association	6,505	1	,011
N of Valid Cases	176		

a. 1 cells (16,7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4,56.

Taulukko 10c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

	Value	Approx. Sig.
Nominal by Nominal Contingency Coefficient	,218	,012
N of Valid Cases	176	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 11a. Kotipaikkakunnalle annettu arvosana tarkasteltuna Asuinpaikkakunnan ja sukupuolen mukaan

Asuinpaikkakuntasi			Sukupuoli		Yhteensä
			nainen	mies	
Keuruu	Kotipaikkakunnallesi antama arvosana	ala-arvoinen	18 30,5%	0 ,0%	18 17,3%
		tydyttävä	18 30,5%	11 24,4%	29 27,9%
		hyvä/kiitettävä	23 39,0%	34 75,6%	57 54,8%
		Yhteensä	59 100,0%	45 100,0%	104 100,0%
	Virrat	Kotipaikkakunnallesi antama arvosana	ala-arvoinen	8 15,7%	5 22,7%
Virrat	Kotipaikkakunnallesi antama arvosana	tydyttävä	18 35,3%	5 22,7%	23 31,5%
		hyvä/kiitettävä	25 49,0%	12 54,5%	37 50,7%
		Yhteensä	51 100,0%	22 100,0%	73 100,0%

Taulukko 11b. Khiin neliötesti.

Chi-Square Tests

k36 asuinpaikkakuntasi		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Keuruu	Pearson Chi-Square	20,296 ^a	2	,000
	Likelihood Ratio	26,906	2	,000
	Linear-by-Linear Association	19,598	1	,000
	N of Valid Cases	104		
Virrat	Pearson Chi-Square	1,291 ^b	2	,524
	Likelihood Ratio	1,320	2	,517
	Linear-by-Linear Association	,006	1	,938
	N of Valid Cases	73		

a. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 7,79.

b. 1 cells (16,7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3,92.

Taulukko 11c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

k36 asuinpaikkakuntasi			Value	Approx. Sig.
Keuruu	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,404	,000
	N of Valid Cases		104	
Virrat	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,132	,524
	N of Valid Cases		73	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

Taulukko 12a. Asuinpaikkakunnan ja sukupuolen merkitys nuorisotoiminnan näkemiseen etuna ”hyvä asua ja elää” kilpailussa

Asuinpaikkakuntasi			Sukupuoli		Yhteensä
			nainen	mies	
Keuruu	Näkisitkö kunnallasi olevan etua nuorisotoiminnasta "hyvä asua ja elää" kilpailussa?	Vähän tai ei lainkaan etua kilpailussa	22 47,8%	3 8,3%	25 30,5%
		melko tai erittäin paljon etua kilpailussa	24 52,2%	33 91,7%	57 69,5%
	Yhteensä		46 100,0%	36 100,0%	82 100,0%
Virrat	Näkisitkö kunnallasi olevan etua nuorisotoiminnasta "hyvä asua ja elää" kilpailussa?	Vähän tai ei lainkaan etua kilpailussa	22 71,0%	11 68,8%	33 70,2%
		melko tai erittäin paljon etua kilpailussa	9 29,0%	5 31,3%	14 29,8%
	Yhteensä		31 100,0%	16 100,0%	47 100,0%

Taulukko 12b. Khiin neliötesti.

Chi-Square Tests

k36 asuinpaikkakuntasi		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Keuruu	Pearson Chi-Square	14,863 ^b	1	,000		
	Continuity Correction ^a	13,057	1	,000		
	Likelihood Ratio	16,516	1	,000		
	Fisher's Exact Test				,000	,000
	Linear-by-Linear Association	14,681	1	,000		
	N of Valid Cases	82				
Virrat	Pearson Chi-Square	,025 ^c	1	,875		
	Continuity Correction ^a	,000	1	1,000		
	Likelihood Ratio	,025	1	,875		
	Fisher's Exact Test				1,000	,565
	Linear-by-Linear Association	,024	1	,876		
	N of Valid Cases	47				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 10,98.

c. 1 cells (25,0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4,77.

Taulukko 12c. Kontingenssikerroin.

Symmetric Measures

k36 asuinpaikkakuntasi			Value	Approx. Sig.
Keuruu	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,392	,000
	N of Valid Cases		82	
Virrat	Nominal by Nominal	Contingency Coefficient	,023	,875
	N of Valid Cases		47	

a. Not assuming the null hypothesis.

b. Using the asymptotic standard error assuming the null hypothesis.

